



## Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

## Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

## Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>



R. 41A5

P. H. K.







S P H I N X  
M Y S T A G O G A ,  
S I V E  
D I A T R I B E H I E R O G L Y P H I C A  
D E M U M I I S .

W. T. & J.

WILLYWOOD

W. T. & J.

A THANASII KIRCHERI  
è Societ. Jesu,  
**SPHINX MYSTAGOGA,**  
*Sive*  
**DIATRIBE HIEROGLYPHICA,**  
*Qua*

*Mumiæ, ex Memphiticis Pyramidum adytis erutæ, &  
non ita pridem in Galliam transmissæ, juxta veterum  
Hieromystrarum mentem, intentionemque, plena fide  
& exacta exhibetur*

I N T E R P R E T A T I O.

*Ad*

*Inclytos, abstrusiorumque Cognitionum peritia instru-  
ctissimos Galliæ Philologos directa.*



A M S T E L O D A M I,  
Ex Officina J ANSSONIO - W AESBERGIANA.  
Anno MDCLXXVI.



# JOHANNES PAULUS OLIVA

Præpositus Generalis Societatis Jesu.

**C**um opus, cui titulus Sphinx Mystagogica à P. Athanasio Kirchero nostrae Societatis Sacerdote conscriptum, aliquot ejusdem Societatis Theologi recognoverint, & in lucem edi posse probaverint; potestatem facimus, ut typis mandetur, si ita iis, ad quos pertinet, videbitur. In cuius rei testimonium has literas nostra manu subscriptas, nostroque sigillo munitas damus. Romæ 2 Decembris 1673.

JOHANNES PAULUS OLIVA.

Imprimatur Fr. RAYMUNDUS CAPISUCCUS,  
Ord. Prædicat. S. Palatii Apostolici, Magister.



*Illust<sup>mo</sup>, Excell<sup>mo</sup>, & Rever<sup>mo</sup> Archipræfuli*  
**D. CAMILLO DE NEUVILLE**  
**ARCHIEPISCOPO,**

**Comiti Lugdunensi, Galliarum Primati,  
Regiorum Ordinum Commendatori,**

*Et apud*

*Lugdunenses, Segusianos & Belluocenses Pro-  
regi meritissimo,*

*Domino meo Colendissimo*

**ATHANASIUS KIRCHERUS**

E Societate J E S U

*Felicitatem precatur.*

**M**umiam, Venerande Præful , jamdu-  
dum ex Niloticis Pyramidum hypo-  
gæis erutam, atque haud exiguo pre-  
tio à negotiatore *Gallo* coemptam,  
*Lugdunum*, veluti in nobile bonarum  
artium scientiarumque Emporium, felici sua forte  
delatam, nec non præsenti *Diatriba* expositam,  
Venerando Conspectui tuo fisto; Mumiam, di-  
co, non aridam , non tetrâ infumatam fuligine  
squalidam, sed præstanti balsami liquore, cæteris-  
que pigmentariæ artis fucata industria subactam  
conditamque; &, quod potissimum magni æsti-  
mandum, priscae Sapientiæ hierogrammatismis,  
undique & undique quam studiosissime inaratam:  
ut proinde corpus istiusmodi minime inutile otio-  
sumque, &, ut cum *Græcis* loquar ,

*ἱλωτιον ἀχρό αἰερόν*

videri censerique queat, quod tam ambitioso No-  
tarum Symbolorumque apparatu, tam affectata

## D E D I C A T I O.

follicitudine, curâ & diligentia, feræ posteritati prisca commendavit Religio : Monumentum, inquam, rerum varietate rarum, abstrusâ eruditio-  
ne peregrinum, nec non exoticis dogmâtum my-  
storiis confertissimum. Quod & simulac in vestras appulit oras, Viros cæteroquin *Παλαιολογίας* peritiâ claros, uti novitate rei percusso, in non exigua admirationem rapuisse, ita & curiositatis stimulo, ad latentium sub ea veritatum sacramenta medul-  
litus indaganda, percitas mentes acerrimis agitaſſe calcaribus, non sine animi mei voluptate in-  
tellexi : adeo ut non defuerint qui ingenii viribus pollentes, & occulta Ægyptiacæ Theurgiæ Sa-  
craria, scitus Lararia, altius quidem ingressi, non-nihil in arcanis detegendis audacter attentarint : vifis tamen tot insolitis tortuosisque Notarum ductibus, observatis tot polymorphis Imaginum monſtris, confuso huic *Morphei* Regno se con-  
credere uti non sunt ausi, ita quoque ab intentæ Veritatis inquisitione, ulteriorique indagine, irri-  
to conamine destiterint. Quid porrò ? Cum aliud supereſſe non videretur, *Thesei* consilium fecuti, à mea tenuitate ingenii *Ariadnæ* filum, quo in hoc inextricabili Labyrintho, spreta *Minotauri* fero-  
cia, ad abditam inacceſſamque Mysteriorum opu-  
lentiam à *Sphinge* promissam, pertingere poſſent, valida deprecatione instanter contendunt. Ego fane tam laudabili postulatione instimulatus, ne-  
fas eſſe ratus sum, Virorum omnigena eruditionis fama illustrium & vere *πολυδιδάκτων*, quantum qui-  
dem ingenii mei imbecillitas, & argumenti hujus neſcum penitus adhuc comperti profunditas permitteret, ardentibus votis non obſecundare, tametsi probe mihi conſcius ſim, quam plenum  
aleæ

## D E D I C A T I O

alex opus , quam difficile & arduum sit , in hoc Hieroglyphicæ eruditionis Theatro gestum facere . vicit tamen ad gratificandum invicta mentis constantia , fregit formidinis vincula implanta- ta mihi agnataque in conclamatis pæne hujusmodi dissolvendis nodis pronitas & inclinatio . Ac- cessit hisce nonnulla spei rima , quâ introspectâ singulisque intimè exploratis , indubie prosequi me posse quod jubebatur , firmiter mihi persua- debam : vel ex hoc potissimum capite , quod jam ferè sex lustrorum decursu , id est , ad tricennium in Obeliscorum Romanorum interpretatione , si non *Oedipi* saltem *Davi* munere functus , operam meam continuato studio , trium Pontificum jussu contulerim : ac proinde accedit ut quotidiano ex- perimento usque rerum eruderandarum peri- tior oculatiorque , non adeo magnæ molis mihi videbatur , *Sphingis* hujus *Mystagogæ* argumen- tum ænigmaticum , à nodis quibus involvebatur absolutum , publicæ luci , in Reip. literariæ emo- lumentum committere . Quâ verò ingenii felici- tate id præstiterim , uti meum non est determina- re , ita vestrorum Palæstritarum πανεπισταμένων , lima- tissimo judicio , germano candore & sinceritate subdendum censui , æqua atque iniqua judicia pari æquanimitate exspectaturus .

Hanc itaque de *Mumiis Diatriben* ιεργυλυφομένω , glorioso Nominis Tui splendori *Sacerrime Præsul* , ea qua possum animi submissione & observantia inscribo , dico , consecro . Munus , fateor , levi- dense , attamen opusculum vel ex eo nomine Ti- bi non displicitur confido , quod ab homine prodeat , qui Te , tuaque singulariter amat , su- spicit , & veneratur . Accedit hisce Tuorum cu- mulus

## D E D I C A T I O.

mulus meritorum , quo cunctos Tibi quam obstrictissimos reddis , sanctæ videlicet conversationis exemplo, heroicarum virtutum studio sociato. Splendet in Te omnium disciplinarum , quas capacissimo Tuò ingenio possides , cultura , tanto ubique illustrior , quanto arctius summæ humanitatis & benevolentiae , quâ in Literatos diffunderis , affectui jungitur. Denique , ne non adhæream propensæ Tuæ voluntati in nostræ Societatis Patres tot beneficiis cumulatæ , intima animi demonstratione. Ut proinde ex tanto Virtutum complexu , haud immerito ingratitudinis dicam incurrisse videri possim , si *Te, illustre Ecclesiastici Principis prototypon* , sine immortali Nomini Tui contestatione , cedro perenniori monumento posteris relieto , præterirem. Vale , *Sapientissime Præful* , longævos in annos , Vale Gallicanæ Ecclesiæ decus & Ornamentum.

Dabam *Rome* , 25 Decembris ,  
Anno 1675.

# PRO O E M I U M

## ad

# LECTOREM.



*Ena fere jam annorum lustra aguntur queis Av-  
nione in Gallia prima Oedipi rudimenta,  
ad id me sollicitante, & qua consiliis qua auxilis  
subveniente, immortalis memoriae Viro Nicolao  
Peirese τῷ μακαρείᾳ in Dicasterio Aquifexti-  
no Senatore sapientissimo, jeci, & tandem subse-  
quentibus annis, sub Trium Pontificum, nec non Ferdinandi  
Tertii Cæsaris auspiciis, Opus omnibus numeris Orbi Literario ex-  
hibui: in quo viginti annorum decursu, dici vix potest, quanto labore, in  
ignota hujusmodi Hieroglyphicorum doctrina enodanda, id mihi steterit.  
Et enim quot difficultatum scopuli superandi, quot, quamque inculta,  
invia & devia deserta adeunda, cum quantis pantamorphæ Naturæ  
monstris dimicandum fuerit, solos illos nosse existimo qui simi-  
lia attentaturi, mox insuperabili difficultatum superandarum labore  
territi, veluti desperatione in transversum acti, protinus à proposito  
sibi tramite destiterunt. nec mirum: dum, quod oblivious a temporum  
vetustas, in tenebris, vix ulla spe ad scopum pertingendi relictæ,  
latere voluit, id tentare præsumptuosius, ne dicam assequi, oppidò au-  
dax facinus esse sibi persuadebant: dum experimento docti norant,  
quam difficile, arduum, ac plenum aleæ opus sit, sine luce prævia,  
nullo insuper viarum intricatarum duce & comite, horrendos & con-  
fusos hujusmodi sylvarum recessus ingredi, sine Ariadnæo filo per-  
plexis hujusmodi Labyrinthis sese committere. Certe si ullus, ego  
cum primis id experimento me didicisse fateor, quām in principio sem-  
per mihi animus fuerit in omnibus anxius, quām dubia & intricata  
mens, quantæ animæ corporisque contentiones: dum vix pedem sine  
offendiculo, vix passum sine indomitis monstris ubique obviis, vix de-  
nique cubitum sine scopulorum rupiumque obstaculis progredi liceret.*

*Veruntamen, cum ita mihi à natura insitum sit ut nil glorioius  
aut præstantius esse censem, quam in hujusmodi Literaturæ nodis  
dissolvendis, ingenii, quantum fieri potest, vires experiri, & quid  
humeri valeant, quid ferre recusent*

\*\*\*

*tentare,*

## Proœmium ad Lectorem.

tentare, ut si occultos adytorum recessus non omnino penetrare, saltem aliquousque vel per rimam introspicere concederetur; si neque hoc, saltem honorificum esse rebar, vel ipsum conatum in Divinæ laudis meritum reponere. Dum itaque in hoc mentis æstu perplexus hæreo, necio Divinâe an humana providentia acciderit, ut de meis Molinibus per Prodromum Coptum evulgatis, Literati complures certiores facti, tantum egerint, ut non duntaxat egregius librorum subsidiis, sed & Magnorum Virorum Principumque literæ ad concepti operis telam prosequendam, me non tam animarint quam compulerint. Unde serio tandem ac constanter ad institutum promovendum, animum adjicere mihi visum fuit. Quare dum indefesso labore ex veterum Auctorum Monumentis, omni penè linguarum genere scriptis, singula cum singulis sollicitus comparo, nec non Combinatoriae artis amusi, omnia cum omnibus & singulis penitus exploro, contigit tandem ut ludibundæ Sphingis texrātq[ue] & Machinas subolfaciens, in recondita, ejusque inaccessa hucusque Adyta paulo altius intromissus, extincta jam Sphinge gryphisque propositis dissolutis, totius Hieroglyphicæ artis arcana, regulas, canones, & instituta, Divini Numinis aspirante gratia (quæ uti in suis velle, posse, & perficere operatur: ita quoque sine ea non modo nil boni agere, sed ne cogitare quidem possumus) plene comprehenderem.

Interea Oedipo in lucem jam edito, non defuere qui subministratis novis semper novisque Hieroglyphicæ literaturæ monumentis, ut ea à me pari felicitate explicarentur obnixè contendenter: præter ea quæ ex Hispania, Italia, Germania, Ægypto, Constantinopoli, nova Hieroglyphicæ literaturæ augmenta subministrata fuerunt. Quibus denique hoc præsentis Anni 1673 decursu Mumiacum hoc Monumentum accessit, quod Prænobilis ac Clarissimus Vir Dn. de Four, Lugduno, ad id enucleandum, pro summa qua potuit humanitate, ad me transmisit. Verum ut huic vera & sincera fides habeatur, hic ejus literas, quas humanitate & benevolentia confertas ad me dedit, ad veritatem adstruendam attexendas duxi; ut occasio scopusque hujus Diatribes Lectoribus luculentius patefiat.

P A-

Patri  
ATHANASIO KIRCHERO  
*Dnus DE FOUR Salutem.*



*Umiam, quæ sub Pyramide Anno 1672 fuit reperta, pluribus ornatam figuris hieroglyphicis accepi. Plures adii viros eruditione illustres, qui in elucidandis hisce Symbolis operam mihi suam commodarent. At postquam diu insudarunt omnes, & fœcundum pectus concusserunt, sibi aquam hærere ulti confessi sunt. Auctores igitur fuerunt ut tuum, R. P. judicium in hisce rebus, ut in cæteris planetis omnibus subactissimum & perspicacissimum exquirerem. Musæ omnes Gallicæ tibi herbam porrigunt, rogantque humillimè ut sibi ferre suppetias digneris. Quamvis autem id ab urbanitate tua, & propenso erga literas literatosque omnes studio sperent, te tamen non ausæ fuissent interpellare, nisi animos addidisset R.P. de la Chese Ordinis vestri Theologus eximus, & inlytæ Lugdunensis Academiæ Moderator: Cujus patrocinio fretæ per me supplices te orant, ut pro inexhausta tua eruditione velis sibi aliquid lucis impertiri.*

*Charta N° I. Charakteres continet, qui sunt in Superiori parte: sunt & alii quinque charakterum ordines, in inferiori parte, quos describere nondum licuit. Juxta supradictos Charakteres, prope Ventriculum, duæ sunt Vulpeculæ, se se mutuo respicientes, quarum collo infidet figura huic haud absimilis A; supra Charakteres autem magnus est Circulus quasi ex margaritis compactus, quo Stomachus obtegitur; Persona est inaurata & cærulea galea capiti imposta; reliquum*

*loculi* colore depictum est subflavo : constat autem ex stipite concavo in duas partes diviso , atque ad ipsius *Mumiæ* similitudinem accedit : lignum est æque intemeratum ac si fuisset recens incisum : factus videtur ut pedibus insisteret cadaver , quod ei appositissime adhæret . atque hæc de *Loculo* . Ad *Mumiæ* vero ipsam quod spectat , ea ulnam longa est & quartam ; *Galea* tegitur Caput , Vultus vero personâ inauratâ admodum integrâ ; *Circulo* satis ample tegitur Stomachus , ubi plures sunt figuræ tanquam *margaritæ* , aliæ coloribus depictæ , aliæ auro delibutæ . Paulo inferius figura est *parmæ* pessarioræ similis , & utrinque alæ expansæ : sub illa figura alia est *hominem* referens in genua prostratum , plumis cooperatum , duabus alis quasi in aëra assurgere nitem , & præ manibus habentem quod in adjuncta charta Num. 2 descriptum est.

Sub supradicta figura videntur Charakteres in charta Num. 3 annotati , qui ad pedes *Mumiæ* porrigituntur . Qui in medio , sunt lineâ inaurata , qui verò ad utrumque latus alba interstinguntur . Juxta supradictos Charakteres supra femora , usque ad imum tibiarum processum , figuræ sunt , quæ una cum Charakteribus Num. 4, 5, 6, 7, 8, 9 describuntur , tres primæ dextrum , tres vero postremæ sinistrum latus occupant , inferius supra pedes sunt *Vulpium* figuræ .

Illæ omnes Figuræ beneficio telæ annexæ sunt ; tenuissima tela , lacinia & capillamentis destituta , adoperta est *Mumiæ* , sub tela est quasi *Stramen balsami* . Subtus vero alia sunt lintea unguentis delibuta , ut ex pondere conjicere est , cum *Mumiæ* & Loculus trecentas plus minus libras exequent .

Ha-

Habes, R. P. *Mumiae* nostræ brevem delineationem, fac, quæso, tuam brevi resciamus sententiam. Haud ignoro quot & quantis negotiis impediri soleant quicquam quam tu in Literatorum Orbe existimationem consecuti sunt; at cum hic agatur de ea rerum notitia qua solus ita prepolles ut stans pede in uno ista omnia quantumvis astrusa & recondita possis in apertam lucem protrahere: fidenter spero te levi non parciturum labori, ut de bonis literis perpetuo bene merearis, deque homine qui te veneratur & suspicit, tuque, Vir *seculum aetate*, Reverentiæ erit ad extremum vitæ hasitum addictissimus.

Scribebam Lugduni 15 Junii anno Ch. 1673.

D E F O U R

III<sup>mo</sup>

# III<sup>mo</sup> & Erud<sup>mo</sup> D<sup>no</sup> DE FOUR,

ATHANASIO KIRCHERO Salutem.



Iteras D.V. magna animi voluptate evolvi, tum ob eam qua con-  
diebantur humanitatis & singularis in me affectus ubertatem,  
tum ob novum satiande curiositatis meae Hieroglyphicum  
argumentum, & abstrusum & mysteriis quam confertissimum;  
& est priscorum Ægyptiorum sive Regis, sive Sacerdotis,  
aut Viri alterius sapientia Deorumque cultu conspicui Corpus bal-  
samo, asphalto, myrrha, similibusque pigmentis conditum,  
quam Mumiam vocant, ingenti Hieroglyphicorum varietate exornatum. Quo-  
niam vero Tu Vir eruditissimus una cum aliis, & potissimum R. P. Collegii Lugdu-  
nensis Rector P. de la Chese, literis ad me datis, quam obnixissime hujus Ægyptiacæ  
Literaturæ interpretationem à me contendistis, atque adeo non inutili in hoc studio  
Oedipum pro Vestra humanitate censuistis: ego memor beneficiorum in vestra Pro-  
vincia acceptorum, Avenione potissimum, ubi ante quadraginta circiter annos te-  
nuem meam operam in Mathematum expositione ad triennium fere impendi; me vel  
ex hoc capite quam obligatissimum ad votis vestris obsecundandum sensi: Accessit  
hunc, quod in Austriam jam ad Mathematum cathedram per literas destinatus, nihil  
non, me nescio, egerit æternæ memoriae Vir Aquensis Curiæ Senator Nicolaus Pei-  
rescius, cui nonnullum Hieroglyphicæ interpretationis specimen dederam, ut impe-  
ditio itinere Viennensi, me Romam destinaret. Cum itaque Pontificis imperium Cæ-  
fareo prævaleret, ad Urbanum VIII. haud inefficaces literas dedit, ut me ad Ro-  
manorum Obeliscorum interpretationem expediendam patrocinio Eminent<sup>mi</sup> juxta  
ac Sapient<sup>mi</sup> Franc. S. R. E. Card<sup>lis</sup> Barberini in Urbem acciret: quod tum Sum-  
mi Pontificis, tum P. Generalis Mutii Vitellesci imperio, Anno 1635 confectum fuit.  
Quæ ideo fuisus significanda duxi, ut liqueret Avenionem singulari Divinæ provi-  
dentiæ dispositione, si in studiorum meorum decursu quid laude dignum in Hierogly-  
phici Oedipi munere præstiterim, originem fuisse. Sed ut ad institutum nostrum pro-  
grediamur: Tametsi munus Interpretis, quod mihi imposuisti, majori & tempore &  
otio indigeat, quæ veluti jure suo thema abstrusis & reconditis eruditionibus confertum  
requirit: nihilominus, oneri mihi imposito humeros senio jam enervatos, ad Vobis  
gratificandum subdendos existimavi. Faxit Divina bonitas, ut opus, quod vestri causa,  
pro mea tenuitate ingenii suscipio, limatissimis vestris judiciis undeque respondeat!

Etenim fateor, sub hoc Mumiano deposito tantam latere Hieroglyphicorum  
Schematum dicendarumque rerum multitudinem, ut si singula cum singulis combinata  
exponenda forent, non dicam brevem hanc Diatriben, sed ne vastum quidem volumen  
iis enucleandis sufficeret. Utique vero Opus quod enodandum mihi commisi, abstrusio-  
ris sublimiorisque doctrinæ opulentia confertum cognovi: ita quoque non id obiter, su-  
perficie tenus aut inconsiderata calami præcipitania describendum arbitratus sum, sed  
Hieroglyphicæ Literaturæ veluti Summarium seu ἀναφοράς  
reconditæ illius Veterum Ægyptiorum doctrinæ, quam non facri duntaxat, sed &  
profani Scriptores Sapientiae nomine indigitarunt, tradere visum fuit: quam si Le-  
ctores sibi paulo altius penitusque impresserint, non dubito quin hujus Mumiae arca-  
na Mysteria, una cum Symbolorum, quibus inarata est, enodatione, præsertim opi-  
tulante Oedipi vasti Operis εἰσαγωγικαὶ, sint penetraturi.

Opusculum itaque qualemque tandem id fuerit, nulli meliori jure, quam Inclitis  
Galliae Philologis, pro incredibili qua abstrusioris doctrinæ peritia pollent, sub tui  
Nominis auspicio inscribendum censui. Vale igitur cœptisque fave, Doctissime Vir.

Romæ 14 Aug. 1673.

D I-

# DISTRIBUTIO SPHINGIS MYSTAGOGÆ.

## PARS PRIMA.

De *Scopo & fine* quem tanto rituum, sacrorumque *Symbolorum* apparatu, in *Corporibus* qua *condiendis*, qua immortalitati conservandis, *Veteres Mystæ* præfixum habebant.

- Cap.I. **D**E Metempsychoſi ſive revolutione Anima-  
rum, quod & placitum fuit proprium vete-  
rum Ægyptiorum. pag. I.  
II. De Mumiarum conditura: Cur tantopere Incorruptioni  
ſtuduerint Ægyptii. 5.  
III. De Cryptis locisque ſubterraneis, in quibus condiſole-  
bant Mumiae ſive medicata corpora. 9.

## PARS SECUNDA.

Oedipus Sphingi de propositis Quæſitis per veridicam  
Interpretationem respondet.

- Cap.I. De Hieroglyphicorum natura & proprietate. pag. 19.  
II. Gallicanæ Mumiae interpretatio. 21.  
III. Supremi Numinis Archetypi expositio. 24.  
IV. Interpretatio Simulacrorum quæ Mumiae affuta ſpe-  
ctantur. 29.  
V. De Cærimoniis, quibus & Mumias & Aſſeclas Mumia-  
rum Statuas, ad Oracula constituenda adornabant:  
Paragraphus 1. De Oraculis, & Polymantia ab Hie-  
romantis ad attractionem Numinum inventa. p. 36.  
Paragraphus 2. De Herbis & Lapidibus ab Hiero-  
mantis in Adytis usurpatis. 39.  
Paragraphus 3. De Statuis quas ἀπορειας ſive Aver-  
runcas vocant, uti & de multiplici Amuletorum,  
queis Ægyptii utebantur, confectione. 40.  
Para-

## DISTRIBUTIO SPHINGIS MYSTAGOGÆ.

Paragraphus 4. *De Amuletis in particulari.* pag. 42.

VI. *De Adytis Ægyptiorum occultis, in quibus ritus suos & Magicas suas operationes instituebant.* 43.

## P A R S T E R T I A.

*De Hieroglyphicorum quæ in Mumia Gallicana descripta spectantur Explicatione.*

Cap. I. *De Columnis Hieroglyphicis quæ Statuis adscriptæ sunt.* pag. 46.

II. *Exacta eorum Hieroglyphicorum quæ juxta quadruplicem quatuor Numinum jam expositorum seriem in quadruplici Columnarum ordine descripta continentur, Interpretatio.* 49.

III. *Interpretatio Iconismi I. in Capsula Mumiæ, juxta triplicem Columnarum seriem, quarum media aureis, reliquæ è lateribus nigris notis descriptæ cernuntur.* 51.

IV. *Synopsis, qua earum rerum quæ in hoc Tricolumnari Obelisci latere considerari possunt, fidelis interpretatio continetur.* 65.

*Expositio Systematis Hieroglyphici signati Num. 3.* 68.

V. *De abominandis ritibus & Cærimoniis Ægyptiis, quibus Mystæ veteres in Adytis suis tum ad Genios Mundi Tutelares alliendos, tum ad Adversos propulsandos, utebantur.* 70.

VI. *De Fascibus Sepulchralibus, iisque quæ intra Involuta ponebantur Idolis averruncis.* 72.

*Epilogus.* ibid.

# SPHINGIS MYSTAGOGÆ P A R S I,

Sive

**D**e Scopo & fine, quem tanto rituum, facrorumque Symbolorum apparatu, in Corporibus qua condiendis, qua immortalitati conservandis, Veteres Mystæ præfatum habebant.

## C A P U T P R I M U M.

*Mētēpsycōsis sive revolutione Animarum,  
quod ē placitum fuit proprium veterum  
Ægyptiorum.*

*M*os erat priscorum Ægypti Hierogrammateon, corpora eorum, qui vel religione cultuque Deorum, aut beneficentia, cæterarumque rerum in patriæ utilitatem cedentium collatione, in hac vita maxime celebres fuissent & conspicui, terrestrium quorundam veluti Deorum corpora certa quādam, & singulari studio ad hoc adinventa aromatum misturâ, ad perennem durationem, contra omnem corruptionis laborem ac putredinem, condire; condita subtili carbaso variis Notis hieroglyphicis insignito depictoque involvere; involuta denique Idolis hic inde dispositis, veluti corporum conditorum custodibus, sub sacris Pyramidum structuris condere. Quæ quidem nullâ aliâ probatione indigent, nisi praesentium horum Schematismorum, seu Mumiarum Inspectione, quæ ab immemorabili tempore varia unguentorum commissione in Mumiam coalitæ, involutæ cernuntur subrili è lino telæ, certa quādam è cerâ, pice, ac pulte cretacea misturâ, cum ad telam contra omnem

corruptionem muniendam, tum ad pingendas notas ac Charæcteres hieroglyphicos facilius, firmiusque telæ impri mendos, superinductâ. In hac itaque tela, dictâ ratione præparata, primo Imagines eorum quos involvit, colore quodam perennante depictæ, manibus sacræ Religionis Symbola, una cum fructibus Düs offerri consuetis, gestantes spectantur. In reliqua tela nescio quæ redimicula, veluti limbi quidam & lemnisci ex minutis iisque vitreis diversorum colorum orbiculis assuti, ubique conspicuntur. Sunt deinde Zone materiâ quæ gemmis assimilatur, ubique punctatim refertæ, quibus superne linteamina illa fimbriata præcinguntur. Dictorum vero limborum intercapidine sacrorum animalium, aliorumque Hieroglyphicorum characteres inscriptos videas. Hinc quidem Solis & Lunæ figuræ, inde

— saturæ Serpentibus Ibis  
Effigiesque sacri nitet aurea Cercopitheci.  
Hinc Anubis Caninam cervicem arduam attollens adest, adsunt Leones, foecundi Nili symbola; non deest Scarabæus lutu-

A tulen-

## 2 ATHANASII KIRCHERI

Mumia-  
rum formæ.

tulentus ille Orbis opifex, ac perpetuæ *Iſidis* pedissequæ *Meleagrides*. *Forma* denique totius Mumiae trunca; & indistinctis pedibus Hermæas statuas, vel clarius infantis fasciolis circumligati imaginem ad vivum exprimere videtur. Quæ quidem mysteriosissima rerum præsentatione, occultum illum animarum per μετεμψύχωσιν, ad παλιγ- ψεσίαν regressum indigitabant, uti postea exponetur. Est autem μετεμψύ- χωσις, uti prisci senserunt Sacerdotes, nihil aliud nisi animarum fatali quadam necessitate corporibus alligatarum, donec magno illo Mundi anno revoluto per παλιγψεσίαν corporibus priscis restituantur, revolutio. Ægyptii enim hoc dogmate imbuti, animas eorum qui sanctitatis fama & sapientia in hac vita eminuerint, vitâ functas humana in corpora abire, sacrorum animalium, ac Deorum ibi Viciorum munere fungi, Ægyptum non secus ac dum sub humana forma adhuc degerent, magnis beneficiis cumulare credebant. Hanc autem animarum in brutorum corpora migrationem, tantum abest ut vilem & indignam censerent, ut potius nihil dignius & honorificentius eâ sibi contingere posse crederent; cum & illa Deorum communia quoque habitacula fuisse, imo adhuc eos sub dictorum Animalium larvis omnem terram circumire, hominum virtutes & vitiâ inspicere, teste Diodoro affererent. Verba Diodori sunt: *Tradunt præterea quinque illos Deos totum orbem peragrare, nunc sacrorum animalium formis induitos, nunc in hominum speciem conversos, mortalium sese oculis exhibere: Idque minime fabulosum, sed facultati ipsorum conveniens. esse; siquidem revera hi sunt, qui omnem generationem efficiunt.* Quod &

Metem-  
psychoſin  
Ægyptii  
credebant.

Diodorus.

Homerus.

*Dii sub fi-  
gura anima-  
lium homi-  
nibus com-  
parebant  
apud Egy-  
ptios.*

*Hospitibusque Dei similes aliunde pro-  
fecti, (mæ,  
Introeunt urbes variâ sub imagine for-*

*Ut videant, que prava viris, que justa  
gerantur.*

Quemadmodum igitur dicta Numina, ob egregias virtutes & beneficia Ægypto in vita collata, per Animalium sacrorum corpora μετεμψύχωσιν revoluta, in coelum assumpta divinos honores meruerunt, ut impie credebant, ita post mortem omnes, qui virtutes Heroum in vita æmulati fuissent, simili transitu ad similes honores perventuros esse asseverabant. Unde Mercurius Trismegistus

Trismegi-  
stus.

Pimandro: *Animarum humanarum, in-  
quit, multæ mutationes partim in me-  
lius feliciusque, partim autem in contra-  
rium. Nam reptilium quedam in aquatilia  
transmutantur; aquatilium animæ in ter-  
restria migrant; terrenorum in volatilia  
scandunt; aëreorum vertuntur in homines,  
hominum deinde immortales animæ in De-  
mones transeunt, demum in Deorum cho-  
rum feliciter volant.* hæc Trismegistus.

Quæ omnia confirmat Herodotus lib. 2. Herode-

tus.

*Hi primi extiterunt qui animam dicerent  
immortalem, quæ de corpore mortuo subin-  
de in aliud atque aliud corpus, ut quodque  
gigneretur, immigraret, atque ubi per omnia  
se circumulisset, terrestria, marina, volu-  
cria, mersa in aliquod corpus hominis geni-  
tum introiret; atque hunc veluti circuitum  
fieri intra 3000. annorum spaciun volebant.*

Ex quibus patet Ægyptios sensisse, San-  
ctorum animas in animalia sancta, re-  
proborum vero in reproba & abomi-  
nanda, veluti in Crocodilos, Asinos,

Ægyptii  
credebant  
animas pio-  
rum, in ani-  
malia san-  
cta, impio-  
rum in re-  
proba mi-  
grare.

Hippopotamos, Pisces, uti de *Typhone*, & *Ocho* narrant, pro merito uniuscujus-

que descendere. Atque hinc prodigiosa

illa Ægyptiorum ζωολογεία, veluti Ca-  
num, Accipitrum, Felium (quos contra

Zoolatria  
Ægyptio-  
rum.

omnem gentium consuetudinem com-  
muni secum mensæ adhibebant, exqui-  
sitissimis cibis nutritos) originem inven-  
nit. Quæ superstitiosa dogmata paulatim ad *Hebræos* & *Græcos* serpentia, to-  
tum denique Mundum fanaticâ superstitione repleverunt. *Hebræi* quidem ut-  
pote novorum dogmatum præ ceteris  
appetentiores, ea in Synagogam tra-  
hentes,

hentes, primi Novæ istius de revolutione animarum subterranea, quam

### מחילות גלגולות הנשמות

vocant, hærefoes fuerunt conditores, de qua sic Elias Levita in Thisbi:

Elias Le-  
vita.

**ומזה מה שאומרים בעלי הקבלה גלגול הנשמות ורעתם של נשמה ונשמה נבראת שלשה פעמים דל' שדי מתגללה בגופי שלשה בני אדם ובן אמורים שנשנתו של אדם בראשון מתגללה בגוף דוד של המלך ומרוד התגללה בגוף של משיח ובן אמרו שהנשמות של בעלי עבידות תגלו בגופי בעלי חיים כל אחר לפיעונו:**

Hinc est, inquit, quod Authores Cabalistici differunt de revolutione animarum, quorum opinio est unamquamque animam tribus vicibus creari; quasi dicerent, quod ea volvat se per corpora trium filiorum hominis: unde sic dicitur, quod anima primi

Hebreorum figuratum de animarum transmigratione.   
Adam. David. Messias.

integrum dictionem constituit, Adam, David, Messias; Differunt etiam quod animæ hominum prævaricatorum migrant in corpora animalium, uniuscujusque animam secundum id quod peccavit. Atque hæc est opinio Cabistarum. Porro, alter hujus Philosophiæ apud Græcos author fuit Pythagoras; quem à Canupheo Ægyptio sacerdote instructum, animalia quædam veluti Gallos, Pavones, Boves, Picas, honore singulari culta familiari quoque dignatum colloquio, Jamblichus in ejus

Pythagoras Metempsychos ab Ægyptis transiit, Jamblichus. Vita narrat, quam quidem philosophandi

rationem ita altè animo imbiberat, ut animam suam prius in Pavone fuisse, & ex hoc in Euphorbum Trojani belli ducem, ex Euphorbo in Homerum, ex Homero denique in Pythagoram transmigrasse, dicere non sit verecundatus. Julianus verò Apostata Alexandri Magni animam in se revolutam afferere solebat; & Helenam, Trojani excidii causam, in Tyriam quandam mulierem Simon Magus asserebat. Plato, & ipse Ægyptiorum sacerdotum discipulus, ausus est dicere, animam è corpore migrantem in id quò abundavit evadere; unde inferre erat solitus, teste Olympiodoro, quod arbor sit futurus, qui nutritioni deditus diu noctuque torpebit; Milvus, qui raptu vivet per concupiscentiam; Leo, qui egregie militabit; Draco, qui crudeliter in genus humanum debacchabitur; Homo, qui civiliter vivet; Heros, qui Naturalia scrutabitur; Daemon, qui Mathematica; Angelus, qui Divina: talis enim fiet animus, qualem induit habitum. Unde Orpheus in ipso Mercurii Terrestris hymno,

Juliani  
Apostata  
error circa  
Metempsy-  
chosin.

Platonis  
error circa  
Metempsy-  
chosin.

Orpheus.  
Orphei &  
Zoroastri  
opinio circa  
Metempsy-  
chosin.

κακυλὸν ναίων αἰνυπόρεγφον δίκον  
αἰσθῆσις.

Cocyti habitans irremeabilem necessitatis domum.

animam, ajebat, post vitam adepturam, secundum quod opera ejus in vita. Cui consonant Zoroastri verba in libro cui titulus: Μαγικὰ λόγια τῷ δὲ Ζο-

Zoroaster  
in oraculis  
Magico.

ρῷσρά μάγων. Σοὶ γὰρ αὐγεῖονθῆρες χθονὸς οἰκήσατο. Vas, inquam, tuum habitabunt bestie Terræ. Hinc Persæ in Mythriacis sacris, ut cognitionem, quæ nobis est cum animalibus, aliis indicarent, mystas omnes sacrorum participes vocabant Leones; Hyænas, foeminas; ministros, Corvos. Ita Porphyrius lib. 3. de Abstinent. Τλὼ μετεμψύχωσιν ἀντίς ξύ μέτρα μετεμψύχωσιν. Τλὼ γὰρ κοινότητα ἡμῶν τλὼ ταῦτα τὰ ζῶα αἰτιούμενοι, ὅπερ τῶν ζῶων ἡμᾶς μέν-

Perse vo-  
cabant My-  
tas Leones,  
Hyænas,  
Corvos.

*Egyptii  
Deos Regesque sub larvis animalium cognoscere sagabant*

*Philostra-  
tus.*

*Fabula de  
Rege Egy-  
pti sub Leo-  
nis imagine  
circumvente.*

μενύειν εἰόθαι, ως τὰς μῆτρας μετέχοντας τῷ αὐτῷ οργίῳ μύσας καλεῖν λέοντας. Quæ omnia non aliunde nisi ab Aegyptiis promanarunt, qui Deos Regesque suos sub larvis animalium circumcuentes omnibus modis cognoscere studebant. Cujus rei exempla hic aliquot adferre, non ingratum me factum esse existimavi. Hujusmodi scientiam Apollonium Thyanæum habuisse lib. 2. ejus Vitæ author Philostratus testatur. Nam Amasidem potentissimum quondam Aegyptiorum Regem sub Leonis forma ab eo cognitum, verbis sequentibus tradit: Mirabile, inquit, illud est, quod in Aegypto adhuc existenti contigit Apollonius. Vir quidam Leonem mansuefactum ex loco veluti Canem quounque volebat ducebatur, qui non solum ei blandiebatur, sed & cæteris omnibus qui obviam accessissent. Tali modo vir mercedem querens multas jam lustrarat urbes; quin etiam Templo ingrediebatur, quod mundus à cædibus esset & impollutus; neque enim hostiarum sanguinem lambebat, & excoriatas atque in frusta sectas sacrorum carnes non attingebat, sed mellitis placentulis, ac pane etiam, & bellariis vescebatur. Coctas quoque carnes edebat, & vinum quoque bibere visus est, cum antiquam servaret consuetudinem. Is itaque Leo ad Apollonium veniens, qui tum forte in templo sedebat, & ad ejus genua procumbens, blando strepitu deliniebat, & aliis quoque supplicare videbatur: quod videntes qui astabant, eum mercedis causa id facere arbitrabantur. Respiciens autem ipsum Apollonius; Hic, inquit, Leon me rogat ut vos doceam, cuiusnam hominis animalia habeat: est autem Amasis Rex Aegypti circa Saiticam Prefecturam. Quibus verbis auditis, Leo miserabiliter frendens lamentabilem rugitum edidit, tum dentibus infrendens lugere cum procul dubio videretur, lacrymarum vim fundebat. Demulcens igitur ipsum Apollonius, Ego, inquit, Leonem censeo Leontopolim mitendum esse, ibique in Templo collocandum; Regem enim in maxime regiam belluam & Diis sacram conversum tanquam egenum mendicare indignum judico. Post

hec congregati Sacerdotes Aegypti, Amasidi sacrificabant, & belluam torquibus vittisque redimitam in interiore Aegyptum misere, tibiis ante ipsum hymnos & carmina decantantes. Hæc Philostratus. Aliam Centri Arabs, in lib. qui inscribitur de Servitute Terræ, في عبودية مدن

*Arabs.*

De cultu Idolorum Aegyptiorum, non minus priori jucundam, narrat de quodam Persa & Aegyptio iter facientibus, historiam. Persa enim dum Scarabæum Aegyptiis sacrum, lutose opificio per semitam occupatum forte calcasset, Aegyptius calamitosum casum intuitus, manibus in cælum extensis, omnia Numina, ab hoc se scelere immunem esse, protestabatur. Persa vero, quid sibi protestatio illa vellet, rogante; Neque tu, inquit Aegyptius, vindictam Deorum, ob sacram & vivam Osiris Imaginem, in quo habitans, volvendo stercoream pilam, nos motus Cælorum, & omnem Agriculturæ rationem docet, temere & indigne tractatam formidas? Instructus itaque Persa, imposterum cautius incessit, ne forte Deastrum hunc stercorum lœdens, indignationem Numinum incurreret.

Egit stolidum hoc Metempsychoseos dogma tam altas in animis male feritorum hominum radices, ut per totum penè Orientem eas diffuderit. Nam Pythagoras ab Aegyptiis, à Pythagora Plato, ab his Saraceni, à Saracenis Brachmanes, Persæ, & ultimi Sinarum & Japonum populi decepti, huic stolido placito adhæserunt. Avicenna cap. 2. lib. de Al-michad, sive de Conditione anime post vitam hanc, scribit de Mahumete, dictum esse, animalia progredientia super Terram, & aves suis alis volantes, nil aliud esse, quam turbam copiosam hominibus similem, & in ipsius animæ naturæ cum iis communicationem. Atque quod in illius Saracenorum Principis Mahumedis Alcorano positum est, Non prius animarum humanarum in nova corpora transitum, finem esse habiturum, quam Camelus per foramen acus penetrare possit; hoc idem, ait, nonnullos ita interpretari, ut significare voluerit, animam hominis vitiosi, non prius gratissima

*Metempsy-  
choseos dogma  
latissime  
diffusum  
fuit.*

*Mahume-  
dis opinio de  
Metempsy-  
choseis.*

ma quiete frui posse, quam per varia corpora jactata, à Camelō transferit in eum vermem, qui corporis sui tenuitate & parvitate per foramen acus possit penetrare. Non dicam hic de *Judeorum*, *Brachmanum*, *Sinarum* Metempsychoseos ridiculis commentis. Qui de hac materia plura desiderat, is adeat *Theologiam hieroglyphicam*, ubi hanc materiam ex professo traditam reperiet. Præterea quidquid de *Elysii campis*, de *Styge*, ejusque fluminibus, de *Mercurio* animarum Translatore *Poetæ* finxerunt, id ab *Ægyptius* originem traxisse Diodorus hisce verbis demonstrat: *'His ab Orpheo ad Homerum. Græcos deducit. Homerus Orpheum imitatus, idem in suo poemate scribens, ait, Mercurium Cylleum animas Herorum evocare, habentem virgam in manibus: Rursusque erant prope Oceani fluxum, & Leucados petram, Solisque portas, somnia populum. Sequebatur virens pratum, ubi juniorum erant anime, simulacra mortuorum. Oceanum igitur Nilum vocat, quoniam ab Ægyptius proprio nomine Nilus*

Oceanus appellatur. *Solis portas Helopolim dicit; Pratum vero, habitationem putat eorum confictam qui trans paludem delati sunt, que Acherusia nominatur: Et prope Memphim, circumque prata amena, paludesque calamis plenæ. Prosequitur deinceps, Mortuos hæc incolere loca; quoniam Ægyptiorum sepulchra majori sane ex parte in eis locis sint posita: Corpora vero per fluvium & Acherusiam paludem ad sepulchrum delata, ibique condita: Aliaque plura, que nunc etiam servant Ægyptii, & dant fabulis, quas Græci de Inferis finxerunt, locum. Nam navis quæ vectat corpora, Barii appellata, hæc apud Græcos est *FniCæBœge*. Obulum ait dari portatori, cui nomen inditum est ab incolis Charon. Afferunt circa hæc loca Hecates Umbrosæ templum esse, Cocytii portas, atque Oblivionis, æreis vectibus distinctas. Esse & alias portas Veritatis, quas prope statua sit Justitiæ absque capite. Multa quoque alia fabulosa de Ægyptius feruntur, quæ adhuc nomine & opere perseverant.*

## C A P U T II.

## De Mumiarum Conditura:

Cur tantopere Incorruptioni studuerint Ægyptii.

Mumia vox Persica, significat corpus exsiccatum & conditum. **M**umia sive Vox Persica, & idem notat, quod *exsiccationem Cadaver* certa ratione conditum, corruptionis expers. Cujus Virtutes tametsi complures Medicorum copiose descripserint, nulli tamen fuerunt, qui eorundem condiendorum rationem & methodum non dicam tradiderint, sed ne attigerint quidem. Plerique cadavera, quas *Mumiæ* vocant, nullâ certa conditura præparari, sed solo naturæ puro puto artificio ad hunc incorruptionis statum pervenire putant, eo, qui sequitur, modo. Est in Trans-Nilana *Africæ* regione desertum ingens fabuli, arenarumque cumulis in immensum exporre-

stum, unde & *Sabulosi maris* non im-  
merito nomen obtinuit; hæc siquidem Africæ solitudo di- Ela Mare fabulo- sum. arenæ ventis concitatæ tam sævas sub-  
inde tempestates movent, ut arenis in clivos aggestis, turbinum violentiâ, & jumenta & viatores una cum mercibus suis, nullâ evadendi spe relictâ, vivos sepeliant. Expertus est, *Herodoto* teste, Herodo- tus. hujus *Sabulosi maris* sævitem *Cambyses*, toto ferè exercitu, in expeditione ad *Ammonios* factâ, æstuantis arenæ impetu absorpto. Refert *Pomponius Mela* de Mela. Rupe quadam in hoc deserto existente, *Astro* consecrata, quæ simul atque vel Rupes Au- stro conse- crata in A- fricæ Soli- tudine fabu- loſa. manu tacta fuerit, *Astro* mox provo- cato sævissimas procellas moveat, Sa- bulo

## 6 ATHANASII KIRCHERI

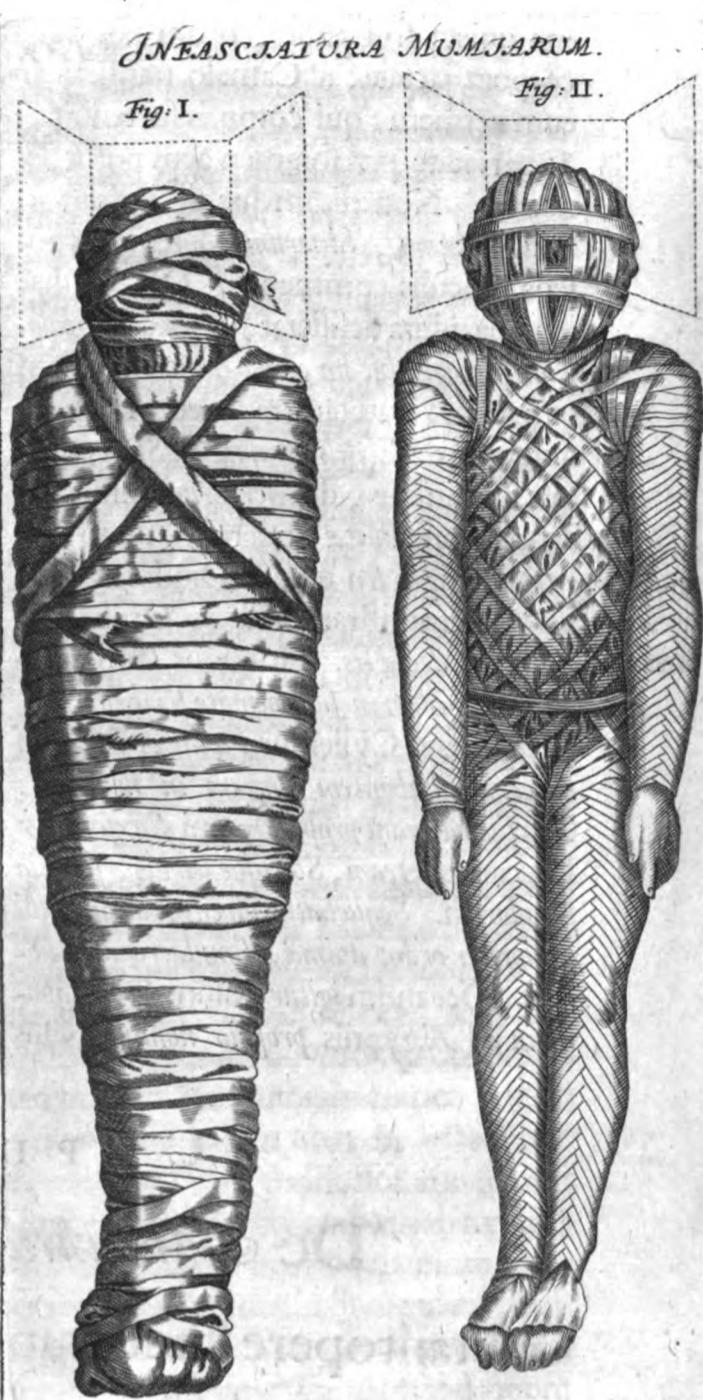
bulo in tantum intumescente, ut pelagus undarum vorticibus, fluctuumque æstibus, concitatum videri queat. Hanc Rupem dum olim *Sylli* inconsultius ad-eunt, sive occultioris naturæ impetu, sive magicis incantationum præstigiis, vento mox ex oriente & fabulosos cogente Montes, ad unum omnes extincti feruntur. Est & in hoc deserto *Ammonium oraculum*, & *Serapium*, *Sphyngesque* ingentes, quarum aliæ usque ad caput, aliæ ex dimidio arenâ obrutæ, Strabone teste, spectantur. Hoc itaque celeberrimum Oraculum consulturus olim *Alexander Magnus*, dum pleno aleæ itineri se accingit, ad illud quidem incolunis pervenit, sed quos milites ex suo exercitu non Sabulosi pelagi turbines obruerant, hos æstus sitisque confecisse traditur. Sed ut unde sum digressus, revertar, in hoc Sabulofo deserto dicunt nonnulli *Mumiæ* solius naturæ industria confici; dum ajunt, Viatorum deserti tempestatibus extinctorum corpora, tum Solis, tum ferventissimæ hujus arenæ pinguioris virtute, longo tempore siccata tostaque, in hunc statum ἀφθαρτιæ degenerare. Sed tametsi subinde, in hoc Lybiæ deserto hujusmodi à Sole exsiccata corpora reperiantur, illa tamen minime *Mumiæ* dicendæ sunt; cum *Mumiæ* proprie cadaver sit singulari arte conditum. Quæ qualis sit jam aperiamus.

*Mumiæ non sunt cadavera Solis ardore siccata in Lybiæ deserto.*

*Haly Medicus Arabs* in suo de *Medica humani Corporis Virtute libro*, *Mumiæ* haud infreuerter meminit, easque incorruptionis munus, solius Asphalti, Opobalsami, Myrræ, similiumque specierum beneficio adeptas esse asserit: quod tamen non de omnibus, sed diutorum corporibus dicendum est. Certe sollertiaffimus Philosophus & Medicus Joannes Nardius, hoc præ cæteris, in *Mumiis*, tum quas proprias domi suæ, tum quas Magnus Dux *Hetruriæ* in Ergastrio suo opulentissimo tenet, experimentum sumpsit. Corpora siquidem fasciis suis evoluta summo studio dissecuit, at præter Asphaltum nullo alio aromatici generis apparatu condita reperit. Verba

Nardius.

*Mumiæ Asphalto solo seu gummi condiebantur.*



Authoris hic apponenda duxi. Sic autem fol. 635. Commentariorum in Lucretium ait: *Speravi olim miram fragrantiam à medicato funere, tot tantisque infarcto aromatibus: verum spes me fefellit, solaque fuit obvia gummi graveolentia post denudatum cadaver.* *Quanquam vero non unius illud erat sortis, & vetustati licet plurimum darem, attamen non nisi gummi vestigia, quin coactas homogenei gummi glabelas, in ventre recens dissecto, observavi.* *Sciscitor interim curiosus Calvariam, eodemque gummi intus illitam deprehendo: tum vero me operam lusisse omnem, libere sum fatus, dum partes cadaveris singulas attenuo.*

tius examino, altèque gummī imbibitas video. Fregi, discerpsi, osibus neque peperi, gummī ubique redolent atque sapiunt. Serus ego damnavi tandem propriam crudelitatem, longumque valedixi Ægyptiis technis. Quonam igitur modo solo asphalto aut bitumine corpora incorruptionis donum consecuta sint, dubium est. Multi putant, salis adjuncti copiā conservata; at hoc subsistere non potest; Cum salita corpora facile diffluant, ut ex historia patet, quam & Baronius ob eventum memoriam dignum, Historiæ Ecclesiasticæ inseruit: Dum in montibus Salisburgi fossili sale prægnantibus fossores in subterraneis antris, in fossam falsâ aquâ refertam, & satis profundam inciderent, aquamque in usum coquendi salis derivarent; contigit ut inter evacuandum, humanum in ea corpus detegerent, prorsus integrum, incorruptumque. Cutis colore prorsus niveo candebat, oculi aperti vitam ipsam spirabant, capilli pilique suis locis ab omni corruptione immunes; cæterum totum corpus rigidum ad instar saxi. Stupefactis ad tam inusitatum Naturæ prodigium fossoribus, res ad Bavariæ Ducem delata fuit, qui & ipse rei novitate attonitus, portentique videndi desiderio percitus, illud propediem ad se deferi præcepit. Quod ubi factum, & jam triduo hoc Salis figmentum, omnium oculis expositum fuisse; ecce id tandem aëris veluti impatiens intra pauços dies, in aquam resolutum, suoque elemento restitutum prorsus defluxit. Ex qua historia satis liquet, corpora salita tametsi certo tempore corruptioni resistant, longo tamen tempore defluere. Cum itaque teste Nardio, supra laudato, totum corpus Asphaltum seu bitumen oleat, id eo conditum, luculentum indicium est.

Asphalto seu bituminæ quo ratione condita fuerint cadare.

Nardius. Quomodo vero & qua arte & industria hoc peractum sit, & quomodo per intimam substantiam corporis bitumen imbibitum, in duram & consistentem essentiam degeneret, id quidem difficile cognitu, at non inscrutabile est. Nardius rem acu tetigisse videtur: verba ejus

sunt, *Quandoquidem Asphaltus liquabile mistum est, caloreque præsente mollescit, præsertim si congener accedat substantia auxiliares in partes, quale est fluidum bitumen, quod naphtham appellant: Ut igitur congruo in lebete jungebantur hæc simul, igne cogente, bituminoso immergebant balneo cadaver, macerabantque tamdiu, donec alte imbibisse conicerent contubernalem liquorem. Neque controvertere fas est, dum hæc agerentur, An pepercerit tunc ignis, Cadaveris adipi atque carnibus: par namque est credere, his liquecentibus insigne accessisse auctarium arescenti bitumini. Non est nostrum in præsens litem dirimere de viribus Mumiae, cuive debeantur celebratæ dotes, Asphaltone, an Cadaveri? Et si non dubitem, valere indicatam miscellam turbas omnes plenisime sedare, finemque controversis imponere. Exemptum tandem inde cadaver deponere cogebat superfluum humorem calidi ambientis opera, dum interim illius membra ad libitum componerent. Quæ vero me inducunt, ut prænarrato adhæream artificio sunt, æqualis illa bituminis distributio in singula membra, compacti adhuc bitumine crines, cilia, superciliaque, & frustula ejusdem bituminis come nonnullam hærentia. Atque hanc ego arbitror fuisse condiendorum atque à corruptione conservandorum corporum methodum: quam & apud Arabes me legisse memini: & consentiunt quæ & ego sæpenumero in Mumis Petri à Valle observavi. Jam Cryptas, in quibus condi solebant paulo ante dicta præparata corpora, examinemus.*

Verum ne Herodotum & Diodorum prætereamus: qui modum usitatum fusè exactissimeque describunt, Herodotus quidem in Euterpe, & Diodorus Siculus l. i. c. 6. cuius & mentionem amplam fecimus Tomo primo de Politica Ægyptiorum. Eundem ritum Joannes Nardius Nardius. Medicus in Commentariis, in Lucretium circa finem fusè describit. Herodoti verba nos hoc loco παραφεγγικῶς adducemus. Luctus eorundem Ægyptiorum ac Sepulturæ tales sunt. Quibuscumque domesticis aliquis decepit, homo alicujus momenti, ibi

Herodotus.  
Diodorus.

Ægyptiorum modus  
condendi &  
spoliandi  
corpora.

*ibi omnis muliebris sexus familie caput sibi & vultum oblitus luto. Deinde relicto domi cadavere, ipse per urbem vagantes se plan- gunt, succinctae nudatis mammillis: & cum eis proximae queque. Altera ex parte, viri & ipsi expectorati se verberant. Interim neque lavantur, neque vinum aut cibum, nisi vi- lem sumunt, neque vestibus utuntur splen- didis. His ita actis ad condendum demum portant; sunt autem certi ad hoc ipsum, qui hoc artificium facitant. Qui, cum ad ipsos cadaver portatum est, ostendunt his qui por- taverunt exemplaria mortuorum in ligno assimilata. Et eorum unum accuratissime fabrefactum esse ajunt, cuius ego nomen, si nuncupavero, haud faciam sancte: alterum illo inferius, ac vilioris pretii: tertium vi-*

*Sepulchro-  
rum Ägy-  
ptiorum  
species tres.*

*Sumptuosa, prima argenti talentum exponunt, in secun-  
Mediocris, da minas viginti, in ultima parum quid sum-  
Humilis.*

*Sumptuosa ptus erogant. Qui funera mortuorum cu-  
ravit, eo exercitio a majoribus tradito, fu-  
neris impensam domesticis descriptam fe-  
runt, scrutantes Quanti velint celebrari fu-  
nus. Ante omnia incurvo ferro cerebrum  
per nares educunt; ut quamque partem edu-  
centes, ita locum ejus medicamentis explen-  
tes. Dehinc acutissimo lapide Äthiopico  
circa ilia consindunt, atque illac omnem  
alvum protrahunt; mortuum vero exente-  
ratum Soli monstrant, hinc Intestina in  
annem abjiciunt, non absque contestatione:  
Sol, rerum Domine, vosque Cœlites,  
qui mortalibus lucis usuram largimini,  
me accipite, & cœlestibus contubernal-  
lem addite. Evidem piè ac religiose  
Numina à majoribus mihi common-  
strata, semper, dum vixi, colui; Geni-  
turæ meæ Auctores semper honoravi;  
hominem occidi neminem, neque de-  
posito fraudavi, nec aliud quicquam in-  
fandum patravi. Quod si quid à me  
patratum est, edendo, bibendove, quod  
non oportuerit, id omne non mea, sed  
hujus causa commissum est, simulque  
cum dicto arcam, in qua ventriculus erat  
conditus; in profluentem projiciens, corpus  
reliquum ut purum & labis immune condire  
agreditur. Alvum ubi repurgarunt, ac vi-*

*no Phœnicio expleverunt, rursus odoribus  
contusis referviunt; tum omenta compleentes  
contusâ myrrâ purâ, & cassiâ, & cæte-  
ris, excepto thure, odoribus, iterum con-  
suunt. Ubi hæc fecere, saliunt intrò abdi-  
tum septuaginta dies: nam diutius salire non  
licet. Exactis septuaginta diebus, cadaver,  
ubi abluerunt, sindone incisis loris, invol-  
vunt, gummi illinentes, quo Ägyptii glu-  
tinis loco plerumque utuntur. Eo deinde re-  
cepto, propinquî ligneam hominis effigiem  
faciant, in qua mox inferunt mortuum, in-  
clusumque ita thesaurizant, id est, repon-  
nunt. Hi autem qui mediocria volunt, ni-  
mium fugientes sumptum, ita comparant:  
Clysterem unguine, quod è cedro gignitur,  
complent: deinde ex hoc alvum mortuo-  
rum, ipsam neque scindentes, neque extra-  
hentes, sed per secessum, prehenso viae po-  
sterioris hiatu, inferunt, & tot, quot dixi  
diebus sale condunt: quorum dierum ulti-  
mo cedrinum Unguen, quod prius ingesse-  
rant, ex alvo egerunt, quod tantam habet  
vim, ut una secum alvum, atque intestina  
tabefacta educat. Nitrum autem carnes  
tabefacit, mortuique tantum cutis & offa  
relinquuntur. Ubi ista fecere, ex quo sic  
tradidere mortuum, nihil amplius negotii  
suscipiunt. Tertia conditura est adornandi  
eorum mortuum, qui tenuiori sunt fortuna.  
Dilutionibus ventrem abstergunt, arefa-  
ciuntque sale per septuaginta dies: deinde  
tradunt reportandum. Antequam sepeliatur  
corpus, prædictur à cognatis, tum Judici-  
bus, tum defuncti amicis Sepulturæ dies.  
Afferunt vero illum, nomine mortuum ap-  
pellantes, paludem transiturum. Adstanti-  
bus Judicibus amplius quadraginta numero,  
sedentibusve in præparato ultra stagnum  
hemicyclo, trahitur navis ad id composita  
ab iis, quibus ea cura injuncta est, regente  
magistro, quem sua lingua Ägyptii Char-  
rontem vocant. Unde & Orpheum (qua  
de re paulo post dicetur) afferunt, cum  
hunc morem apud Ägyptios conspexisset,  
finxiisse postmodum Inferos, partim quæ vi-  
derat imitatum, partim quæ ipse commen-  
tus esset. Perductâ in stagnum navi, ante-  
quam condatur in arca cadaver, permittit  
ur lege, mortuum accusare, si quis compro-  
batur*

*Mediocri-  
sepulchro-  
rum species.*

*Infima fe-  
polchrorum  
species.*

*Sepeliends  
ritus Ägy-  
ptiorum.*

batur male vixisse, Judices sententiam ferunt, qua censent corpus ejus sepulchro privandum. Qui deprehenditur injuste crimen objecisse, magnâ multatetur pñâ. Cum de est accusator, aut per calumniam accusatum constat, Cognati finito luctu, ad Laudes mortui vertuntur, nil de genere ejus, sicut Græci consueverunt, narrantes (existimant enim omnes Ægyptii pariter se nobiles esse), sed ordientes à pueritia, in qua vitæ institutionem eruditionemque recensent, ad Viri etatem descendunt, ejus erga Deum Religionem, Justitiam, Continen-  
tiam Virtutesque ceteras commemorantes.

Invocatis vero Inferis Diis, precantur, ut eum inter pios locent. Ad quæ verba omnis multitudo correspondet, gloriam mortui extollens, tanquam apud Inferos cum beatis semper futuri. Sepeliunt postea quique suos, hi in propriis sepulchris, alii quibus ea defunt, domi apud firmiores parietem arca corporis erecta; Qui verò ob crimen aut fœnus Sepultura prohibentur, domi absque arca ponuntur; Quos posteri ditiores facti, ac debita crimina luentes honorificè sepeliunt: Gloriantur enim Ægyptii suos parentes maioresve magnifice esse sepultos.

## C A P U T III.

*De Cryptis locisque subterraneis, in quibus condī solebant Mumiae sive medicata corpora.*

## §. I.

**N**on satis erat Ægyptius, cadavera dicto aromatum apparatu ad ornare, sed ne imposterum aëris, aquæ, caloris, temporumque injuriis aut animalium insidiis corroderentur, summa sane cautelâ, non in locis inundationi Nili expositis, non in patentibus campis latrocincio perviis, sed vel in æternum duraturis *Pyramidibus*, vel in *Cryptis subterraneis* summo labore in rupe viva excisis, vario prius involucrorum fasciarumque amictu, summia ac incredibili industriâ velata infarcta que reponebant. Sed Locum condens corporibus destinatum, prius, deinde singula Ornamenta exploremus.

*Cryptæ in quibus Mumiae reponerantur.* Locus Coemeterii, erant *Cryptæ subterraneæ*, ex vivo, ut dixi, alabastro excisa, variis concamerationibus, veluti ingentibus aulis discriminatae, tum multiplicibus ambagum, viarumque gyris intricatae, ut labyrinthus videri posset. Cujus Ichnographiam non ita pridem ad me transmisit saepè laudatus *Titus Livius Burattinus*; qui pro laudabili sua curiositate, non sine sumptibus, dum

Ægypti antiquitates inquirebat, & has quoque *Cryptas* penetravit, omnia singulari studio delineavit, delineata ad me, pro suo singulari Reipublicæ literariæ promovendæ zelo transmisit. Verum antequam figuram exponamus, ejus primùm hoc loco Epistolam Italico sermone conscriptam, deinde Ichnographiam Subterraneæ fabricæ, hic apponendam duxi, ex qua Lectori curioso cuncta luculentius patebunt.

Epistola *Titi Livii Buratini* ad Authorum hujus operis, in qua quicquid circa subterraneas *Cryptas* notatu dignum observavit exacte describitur, una cum Ichnographia earundem.

*Circa le Mumie sono diverse opinioni, fra le quali la più commune è, che si ritrovino fra l'arene nell' Arabia deserta, e che sifino di quelli corpi, che sono sepolti in quelle quando spira il vento Austral. Quanto questi s'ingannano, non occorre manifestarlo, essendo notissimo l'errore loro à quelli, che sono stati nell' Egitto; essendo che le Mumie non sono altro, che li corpi imbalsamati dalli antichi Egittii, delli quali ancora*

*Epistola  
Titi Livii  
Burattini  
circa Cry-  
ptas Mu-  
miarum.*

## IO ATHANASII KIRCHERI

cora hoggidi se ne ritrova nelle cave tanta gran quantità, specialmente sotto, ove già era la famosa Città di Memfi, la quale era posta fra le Pyramidi di Giza, e quelle delle Mumie, delle quali ne darò quel più minuto e vero raguaglio, che per me si potrà. Ogn'uno, che dileggete, antiche historie di letto si prende, ha verà veduto, che doppo havere li antichi Rè dell'Egitto, chiamati in loro lingua Faraoni, habitato per longo tempo nella famosissima Thebe, fabricarono poi la Città di Memfi dalla parte di Ponente del Nilo, essendo stata quella dalla parte di Levante, ove poi habitarono fino al tempo d'Alessandro Magno, dal quale fù poi fabricata la Città appresso il mare Mediterraneo, che dal suo nome fù detta Alessandria, nella quale habitavano Tolomeo Lago suo Capitano con li suoi successori.

Memphis multa antiquitatis vestigia retineret.

Caverne circa & in- fra Memphim.

Memfi adunque fù l'ultima Metropoli degli antichi Egittii, e per conseguenza appresso quella si vede maggior vestigio dell'antichità di quello si vede in niun altro luoco, perché li Greci usavano altre ceremonie nell'esequie della loro morti, che non li Egittii. Sotto, & attorno dove era quella Città, si vedono grandissima quantità di cave, ove sepelivano li loro morti, tanto dell'ordine de' Sacerdoti, quanto quello de' Cavalieri; nelle quali entravano per un pozzo quadrato, mà tanto largo solamente, quanto un huomo può allargare un piede dall'altro, mettendo li piedi nelli buchi fatti dalle parti per quest'effetto, e che dal disegno si vede.

Caverne rum Mem- phiticarum varietas & profunditas.

La profondità frà di loro è diversa, secondo che più e meno cavano, non havendo però veduto di minor profondità, che di sei huomini; auvertendo che tutte queste cave sono fatte nella pietra, laquale è assai tenera, e di color bianco, e in questi deserti cavandosi sotto l'arena non più che per un braccio, immediatamente si ritrova la pietra, nella quale, come di sopra hò detto, cavano li loro sepolcri, per li quali tutta la Città di Memfi restava vuota con molto spatio ancor all'intorno di quella. Smontati nella cava si ritrova un buco quadrato

Caverne Memphiti- carum for- ma.

della capacità della cava, nella qual s'entra, machinato per la sua bassezza; la longhezza sua è varia, essendo in alcuni luoghi lon-

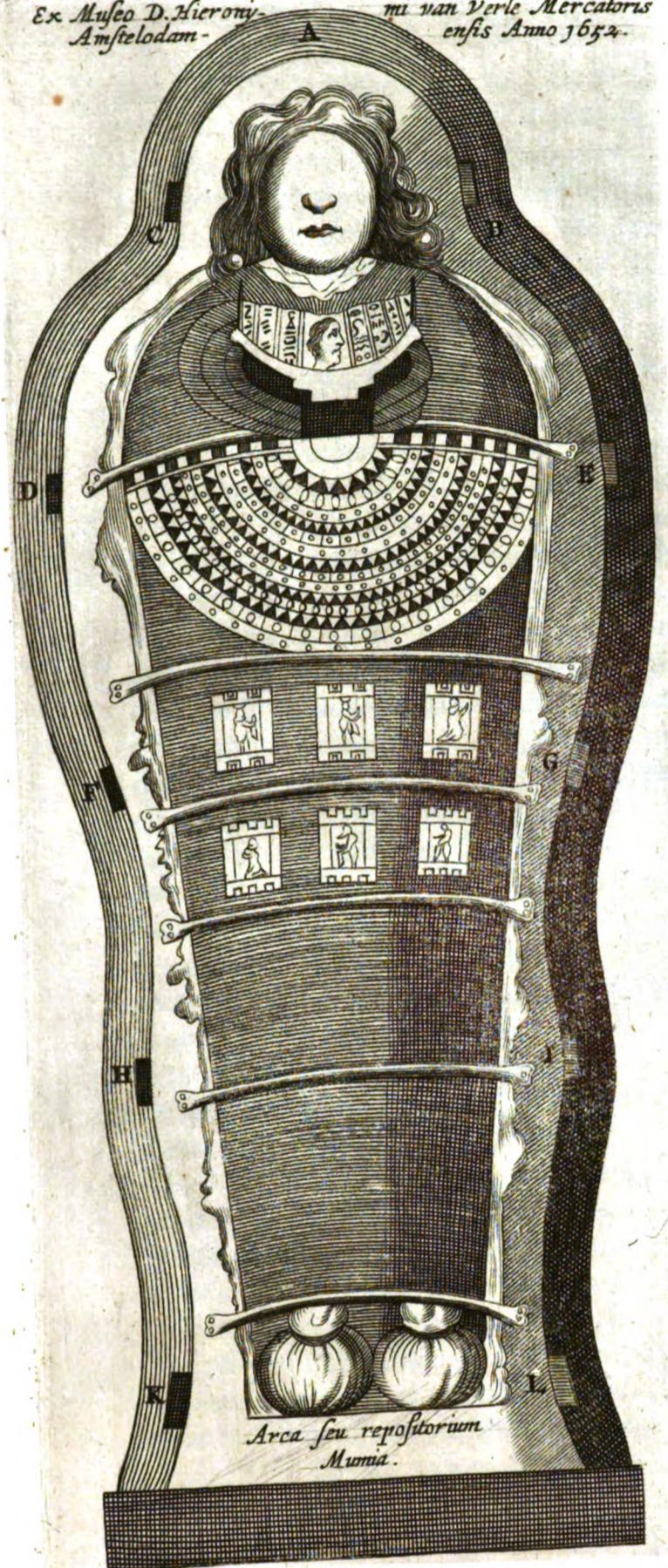
go diece piedi, in altri quindici, & in altri più e meno. Alla fine di questa s'entra in una stanza quadrata fatta à volta, ogni lato della quale è intorno 15, e 20 piedi, e nella metà d'ogn'uno di questi quattro lati vi è della medesima pietra fatto un focolare lungo incirca piedi cinque, largo doi e mezze, e alto uno, e sono uno dirimpetto all'altro: sopra li quali ponevano li loro morti, posti alcuni in cassé di pietra della sorte del medesimo monte, & alcuni di casse di legno di fico moro, il quale ha per natura di mai tarlarsi. Queste casse tanto di pietra, quanto di legno, sono fatte à guisa della figura humana con le braccia distese come non sepe-<sup>suo</sup> liamo li nostri morti, tutti adornate di gieroglifici, & indorate; come ancora sono adornati di dentro li corpi inbalsamati, molti delli quali hanno sotto la lingua una piccola lametta d'oro, di valore al più di doi o trè Ongari; per ingordigia della quale li Arabi guastano tutti quelli corpi, che posso-<sup>Larea la- mina sub lingua Mu- miarum.</sup> no ritrovare intatti, in molti delli quali non ritrovano nulla; e poi il rimanente del corpo vendono per vilissimo à Mercanti Mau- mettani, delli quali corpi nella Città di Cairo ne sono in grandissima quantità, che da Mercanti Christiani sono comprati per condurre in Italia. Tutte le casse di questi ca- daveri hanno dal capo un Idol, e da piedi un uccello, che pure adoravano; nel muro poi sopra la cassa, in alcune di queste cave sono delli gieroglifici, li quali credo fossero Epitafii scritti in lode delli defonti. In molte di queste stanze vi sono ancora oltre le quattro casse principali poste sopra le pietre, altre ancora poste in terra, attorno quelle, e specialmente Bambini; e si deve auvertire, che di queste stanze, che corrispon-<sup>Capitulum orna- tis & hierogly- phica.</sup> dono à un pozzo, saranno 25, e 30, più e meno, una appresso l'altra, poste nel modo che dal disegno si vede; e perché non vi è altra luce, ne altra entrata, che il pozzo dalla prima stanza, overo cava in fuori, non v'è luce veruna, per questo bisogna portar seco delle candele, e buona guida, altrimenti si va à pericolo.

Quæ Burattinus haec tenus narravit in Epistola sua, in hoc præsenti Schemati- smo exhibentur. Ichnographia mon-<sup>Ichnogra- phia & Sce- nographia Camerarum in quibus Mumice condebu- str.</sup> strat



\* 401.

*Ex Museo D. Hieronymi van Verle Mercatoris  
Amstelodamensis Anno 1652.*



*Ex Museo Magni Ducis Heronius.*





strat structuram *Cryptarum*, una cum Abacis quibus corpora capsulae inclusa imponebantur. Hoc in loco Ichnographia novem Cameras exhibit vacuis spatiis signatas, cujusmodi una est D, omnesque sunt æquales. Singulæ habent in quatuor lateribus Abacos marmoreos, ejus magnitudinis, quæ receptaculo, quo *Mumia* condebatur, recipiendo capax esset: hi Abaci, uti & quatuor parietes singularum cavernarum, in Ichnographia signantur numeris 1, 2, 3, 4. quæ vero literâ X notantur, murorum vestigia, supra quæ parietes assurgunt, significant. Hæc vero exactius spectantur in Scenographia, in qua S & T duæ Cameræ sunt fornicibus suis instructæ. Intra quatuor muros Cameræ S, vides quatuor Abacos, A, O, P, K, quorum singuli sua medicata funera, id est, *Mumias*, eo quo scripsimus apparatus exornatas, continent. His ut plurimum Idola spectantur apposita, & sunt fasciati quidam pueri, tutelarium Deorum statuæ, ad caput; ad pedes Accipitrem reperies, de quibus fusius *in sequentibus*: horum enim assistentia corpus ab omni violentia immune futurum credebant. Secunda Camera T, totidem Abacos continet, qui signantur literis L, M, N, B, in quibus medicata corpora posita una cum tutelaribus Diis iis appositis vides. Q & R literæ duarum aliarum vestigia Camerarum monstrant, & locum Abacorum G & H. G monstrat accessum seu aditum in alias & alias cameras: quarum tantam esse multitudinem olim mihi retulit *Michaël Schatta Aegyptius Coptita*, earum sedulus inspector, ut ad multa millaria sepe extendant, & numero & magnificentia Romanis Coemeteriis multo superiores, imo addidit, novas & novas quotidie detegi. Hinc nonnulli in ea opinione sunt, subterraneos hujusmodi mæandros ad ipsum *Ammonio Oraculo & Serapeo* celeberrimum locum, magno sacerdotum eò ultro citroque commeantium, & ab omni Solaris æstus, arenarumque turbinibus immunium commodo,

fuisse exorrectos. Quod haud vero absimile ei videbitur, qui multa alia Ægyptiorum opera penitus fuerit contemplatus. Imo recitant nonnulli *Arabes*, alibi citati, *Heliopolim Memphi* unitam fuisse per occultum meatum, vel infra *Nili* alvum stupendo opere structum.

Sed ad *Cryptas* revertamur. Habent singula latera in ovali figura *hieroglyphicos Schematismos* incisos, qui in Scenographia literis E, Y, Z, F signantur, & nihil aliud sunt quam Schemata, quas nos in *Obeliscorum Interpretatione Sacras* tabulas appellavimus; quarum prior E, & posterior F, prorsus eadem sunt cum illis quæ in *Obeliscis* frequentissimè occurunt. Hanc vocamus *Osiriacam*, illam *Mompto-Mendesiam*, & hic appositis, & ex dictis *Obeliscis* depromptis Schematismis respondet. Reliquæ



*Caverne-  
rum in qui-  
bus conde-  
bantur Mu-  
miae, nume-  
rus ingens.*

vero duæ Y & Z, quarum prior baculum Hircino capite cum cycloïde & hydroscemate refert, altera Scarabæo cum globo insignitur, pariter ex *Obeliscis* excerptæ sunt, & ter in *Obelisco Heliopolitano* reperiuntur; quarum interpretationes cum *in citatis locis adductæ* sint,

B 2

eas

eas lector consulat. Cur autem hæc *Hieroglyphica* Numina obliquo situ, non recto, muro incisa sint, eo Numinum Tutelarium inclinationem Sympathicam, quam ad corporum conservacionem habebant, occulto veluti symbolo notabant. Erant enim hæc *sacra* quædam *Amuleta*, magnæ apud ipsos efficaciae & virtutis, uti suis locis probatum est: ut proinde mirum non sit, ea veluti *Prophylactica* quædam funeribus fuisse apposita, ad conservationem corporum unicè conducentia.

Quæ omnia confirmant, quæ Excellensissimus *Nardius* in suo *Lucretio*, de memoratis subterraneis *Aegyptiorum* Cœmeteriis adducit. Quorum quidem situm & dispositionem sequenti *Figura* luculenter sane expressum contemplare. A *Memphis* moderna, quæ *Cayrus*; B, rudera antiquæ *Memphis* seu *Babylonis*; C, *Nilus* ab Austro ad Aquilonem præterfluens; D, lapis cælatus, operculum putei; E, ostium per quod descenditur in camerata cubicula; F, arca lapidea *Hieroglyphicis* signata, custos alterius ligneæ G, quæ visenda exponitur una cum simulacro stante, & Tutelaribus Numinibus. Per E, puteum descendit servus, apprehenso fune insidentem humeris herum portans; hunc ubi depositus, primò in imo putei latere foramen occurrit, per quod repentes, magnificentum ingrediuntur cubiculum cameratum, cuius in medio sita erat arca illa marmorea, magnifico funere gravida: Hinc varia in cubicula multiplex patet aditus, ita ut subinde de reditu periclitetur viator, nisi filo *Thesei* ad exemplum utatur *Ariadnæ*. In hac *Crypta* seu hypogæo adeo tutè collocabantur corpora, ut nec *Nili* inundatio, nec humiditas, quæ in torrido solo nulla est, quicquam efficeret: favebat artificium industriæ, plurima desuper congesta arena, quibus incognitus reddebatur & locus, & locatum.

Verum ne quicquam in hujus negotii expeditione omisisse videar, hoc loco adducam *Epistolam* immortalis memo-

riæ Petri à Valle, Patritii Romani, nobilitate generis illustris, opibusque præterea linguarum & eruditione Veterum

Lam Petri  
à Valle  
Patritii Romani.

apprime excultissimi, qui pro rara animi fortitudine, raro exemplo, lustrato toto *Oriente*, *India*, *Mogorum Imperio*, *Persia*, *Armenia*, *Anatolia* sive *Asia Minoris*, *Palæstina*, *Babylonia*, *Aegypto*: quæ in istiusmodi itineribus miranda vidi, tum scriptis jam in lucem editis, tum hic *Romæ*, mihi amicitiae necessitudine quam conjunctissimo, oretenus exposuit. Quoniam vero dignissima sunt, quæ de *Pyramidum* structura, & *Mumiarum* reconditoris tradidit, hic Italico sermone ab eo descripta, apponenda censui.

*La mattina non era ancora vestito, che haveva più di cinquanta contadini attorno; e chi mi portava idoletti, che diceva di menarmi in un luogo, e chi in un'altro: io davo spaccio a tutti; emi avviai allegramente. Haveva con me, senza questi contadini, venticinque ò trenta huomini; perche oltrai miei, & alcuni soldati, che haveva messo per guardia (che i luoghi non son sicuri) molti amici del Cairo mi si erano anche affilati appresso, quando seppero, che voleva andare, per la commodità, e per la sicurezza; & io di buona voglia li havevo condotti. Andavamo dunque tutti armati come San Giorgi, che parevamo un' esercito. Giunti alle Mumie, andai scoprendo un poco il paese; e viddi essere una campagna grandissima, come le altre, di arena: & in essa, a passo a passo, per sepolture, non Piramidi, ma vi furono fatti anticamente di fabrica sotto terra infiniti pozzi profondissimi; nel fondo de' quali attorno attorno in volta, come nelle nostre cisterne, vi sono pur di fabrica alcune tombe, ò grotticelle basse; dentro alle quali riponevano i corpi accommodati come appresso dirò, e sotterrati, per conservarli meglio, nella medesima arena; con la quale poi riempivano anche il pozzo, e lo coprivano tanto alto al pari del terreno, che non si vedeva, nè si cognosceva dove fosse. Et in uno di questi pozzi si ponevano molti e molti corpi, che dovevano esser forse tutti di una famiglia, ò pa-*

**Bellonius.** ò parentado ; come facciamo noi, che per tutta la nostra gente havemo particolari sepolture. Che fosse così, lo sò e per la relazione del Belonio, e per molti di questi pozzi aperti, e voti, che io viddi nella campagna ; le Mumie, overo corpi sotterrani de' quali, da i contadini, che di continuo li vanno cercando, erano stati in diversi tempi trovati e cavati. Non mi curai di scender, come fanno molti, e come dubito, che facesse il Belonio, in alcuno di quei pozzi voti ; perche il mio principal desiderio era di vedere i corpi come stanno, per poter parlar di veduta, e non di udito da quei contadini ignoranti. Però, lasciando i pozzi voti a parte, & havendo quantità di lavoratori prattichi con me, volsi far cavar da quelli in luoghi nuovi, per trovarne alcuno pieno, e non più tocco, se fosse stato possibile. Ma perche, non sapendosi dove siano, bisogna cercare alla ventura ; considerai dove il terreno mi pareva manco smosso, e men tastato (che si conoscono i segni, dove tastano molte volte i contadini, e non trovano) e là, in diversi luoghi, che mi parvero più a proposito, divisi i miei lavoratori, sparsi per una gran parte della campagna ; e per dar loro più animo, piantai là in mezo il mio padiglione, con determinatione, e promessa, che non sarei partito da quel luogo, se prima non havesse trovato qualche cosa. E perche io solo non poteva esser per tutto, misi in guardia ciascuno degli huomini miei ad una di quelle cave, che si tenevano, per assicurarmi di ogni fraude ; & accioche mi chiamasse subito chi prima havesse scoperto sepolture, o cosa di bello. Mentre si attendeva al lavoro con fervore, uno di quelli contadini, che dalla sera si era lasciato intendere di haver non sò che cosa da vendermi, si accostò alle orecchie del mio Interpretate, e gli disse pian piano, che egli aveva una Mumia intera e molto bella, che se io la volevo comprare, me l'haverebbe mostrata, che era là vicino : ma che non voleva, che lo sapesse alcuno degli altri contadini, perche haverebbono voluto participare essi ancora del prezzo, che così devono usar frâ di loro : però che se io voleva vederla, bisognava, che andassi senza loro dove egli

mi haverrebbe guidato. Rapportatemi queste parole dall' Interpretate, fui subito contento ; e lasciato bon' ordine a tutti quei, che cavavano, presi con me Tomaso, e'l Pittore, e seguitai a piedi il contadino, co'l quale vennero anche due o trè suoi parenti. Ci fecero caminar più d'un miglio, e forse due, parendo a me molto lontano, quel che egli, accennando co'l dito, diceva sempre qui, qui, qui, assai vicino. Arrivammo finalmente in un luogo, dove presso ad un posso cavato, che mi disse essere stato scoperto da lui tre o quattro giorni prima, di dentro a certa rena, sotto alla quale la teneva nascosta, cavò una Mumia, overo corpo intero di un' huomo morto, che, per essere benissimo conservato, e curiosissimamente adorno e composto, a me parve cosa molto bella, e galante.

Quæcunque hoc loco narrat Petrus à Valle consentiunt iis, quæ & olim Bellonius & nuper Burattinus detexit. Asserunt præterea Arabum monimenta, tantam esse horum mæandrorum multitudinem, ut, quemadmodum supra diximus, se se usque ad ipsum Ammonii templum extenderint, atque adeo totum hoc arenosum pelagus, subtus vacuum sit, innumeris distinctum corporum defunctorum receptaculis. Certe qui veteris Memphis vastitatem incolarumque frequentiam apud citatos authores legerit, facile sibi persuadebit, minimè vero absimile esse, quod tot Authorum testimoniis stabilitum est. Sed ad propositum : Pergit deinde Author minutim detectas Mumias describere, quarum prima signatur litera A, in præsenti figura.

La Mumia dunque scoperta, si vedeva esser l'huomo disteso, e nudo : ma fasciato strettamente, & auvolto in una gran quantità di panni lini, imbalsamati con quel bitume, che incorporato poi con la carne, fra di noi si chiama Mumia, e si dà per medicina. Quelle fasce, e legami mi fecero souvenir subito di Lazaro risuscitato, che à facil cosa, che stesse in questo modo. V'era di più, sopra'l corpo attorno attorno, una copertura de' medesimi panni, tutta dipinta, & indorata, che era molto ben cucita,



Si impegolata, come io credo, da tutte le parti, e sigillata da ogni banda con molti sigilli di piombo; cose tutte, che davano indizio di persona di rispetto. Ma, quello che importa, nella parte di sopra del corpo, che, per la quantità degli avvolgimenti, veniva ad esser piana, quasi come il coperchio di una cassetta, vi era dipinta una effigie di huomo, di età giovanile, che senza dubbio è il ritratto del morto; & era adornata nell'habito, e da capo a piedi, con tante bagatelle fatte di pittura, e d'oro, con tanti hieroglyphici, e caratteri, e simili capricci, che V.S. mi può credere, che è la più graticosa cosa del Mondo; oltra che gli huomini curiosi de lettere ne possono cavar mille argomenti per la certezza delle antichità di quei tempi. Il vestir di quest'huomo si vede esser lungo

fin'al collo del piede; e mostra, che era di panni lini, de' quali a punto habbiamo in Herodoto, che gli Egittii antichi del suo tempo usavano di vestirsi: però l'habito di costui, sopral bianco del lino, si vede esser tutto sparso di piastrelle d'oro, con vari ornamenti di gioie, e di segni, o caratteri ignoti, in quelle impressi. La testa è pur coperta d'ornamento d'oro, e di gemme, sotto al quale si vedono spuntar fuori i capelli, neri, e ricciutelli; e così anche nera, ricciuta, e poca hâ la barba: a che, come anche al color del viso, e delle mani, che è bruno assai, & a punto di color di terra, non dissimile a quello de i più chiari Ethiopi, mi par di poter credere, che costui fosse nativo delle parti dell'Egitto superiori, e più meridionali, e non di quelle del Delta, dove gli hu-

buonini di ordinario non arrivano ad esser tanto bruni. Si conosce chiaramente, che era persona grande, tanto a gli ornamenti degli ori, e delle gioie, che di sopra hò detti; quanto a quei sigilli di piombo, che pendono d'ogn'intorno da i lati della involtura del suo corpo, ne i quali par, che si mostri più che ordinaria premura della sua conservazione; e nella impronta di eſſi, che non bene ſi ſcorge, par, che vi ſia ſcolpito un'animale. È inditio ancora della qualità grande della ſua persona, una collana di oro, che porta al collo a guifa de' nostri Tofoni; in mezo alla quale, ſopra'l petto, ſtā attaccata, come gioiello, una piastra grande d'oro, che rappreſenta la figura di un'uccello, e dentro in mezo è ſcolpita con vari ſegni non conoſciuti. Secondo Diodoro Siculo, i Pretori de' Giudici portavano anticamente in Egitto di ſì fatte collane, co'l ſimolacro della Verità: forſe coſtui era uno di quelli: e forſe l'eſfigiato uccello, che porta al petto, ò un cotal ſegno della Verità, ò altra ſomigliante coſa, vuol ſignificare. Nella man destra, tiene una tazza d'oro, piena di liquor roſſo, che, ò ſia vino, ò ſia ſangue (ſe ben vino credo io più toſto, conforme a i detti di Herodoto) hò per certo, che denoti qualche libamento di ſacrificio. Con la ſinistra (in due diti della quale, cioè nell'indice, e nel piccolo, ha un'anello d'oro per ciascuno, negli ultimi articoli preſſo alle unghie) tiene una certa altra coſa, di forma come ovata, e di colore ſcuoro, che, ſe io non m'inganno, mi par, che ſia un di quei frutti, che in buon Toscano ſi chiamano Petronciani, ma da i Lombardi ſon detti Melanzane, & in Roma dal volgo Marignani; e, ſe mal non mi ricordo, in lingua groſſa Napolitana Molegnane: e'l tenerlo coſtui in mano, havrà pur qualche misterio. Le gambe, & i piedi, gli ha nudī, ſolo con ſcandalij neri, che non cuoprono altro, che la pianta del piede; e paſſando un laccio di eſſi pur nero, che vien di ſotto dalla fuola, fra'l dito groſſo, e l'altro dito al groſſo più vicino, ſi allaccia con due orecchiette, che vengono di dietro dal calzago, e fa ornamento ſopra'l piede, con una gratioſa cappietta.

Diodorus.

Herodo-  
tus.

Pergit jam deſcribere Author, vocabulum εστρεξι in pectorali fascia deſcriptum, & eſt vox Āgyptiaca, & idem notat, ac proſperetur, uti alibi copioſe oſtendimus. Ex quo patet, Āgyptios Hieroglyphicis ſuis ſubinde voces quaſdam patrio idiomatic immiſcuiſſe; quod cū multi negent, ii apertè vel ex hoc paradigmate convinci poſſunt. Vide quae de hoc argumento variis hujus Operis locis tradiſimus, & ipſe Petrus à Valle ſequentiibus verbiſ demonſtrat:

Il più curioso, che vi ſia, è una fascia, come alla cintura; dove con tinta nera, in lettere Egittie, delle quali appreſſo parlero, è ſcritta questa parola εστρεξι, cioè Eutiche, ò Eutichio, che, come c'inſegna la lingua Greca, ſignifica Bonaventura, che io non poſſo credere altro, ſe non che ſia il ſuo nome proprio, e l'eſſere ſcritto per I in ultimo, e non per HS, come in Greco dovrebbe ſtare, ſarà forſe corruttione Egittia; come anche Egittia è la lettera Τ, che eſſi hora chiamano Dei, uſata qui vi in vece della T; & è ſenza dubbio quel famoſo Tau degli antichi Ebrei, e di altre nationi, in forma di Croce, ſecondo Origene, e San Girolamo, che è il ſegno degli eletti, accennato nell' Eſſodo, e nell' Apocaliſſe, ma più chiaramente in Ezechiele, la figura del quale gli Ebrei più moderni, in odio della Croce, come ben dice il dotiſſimo Genebrardo, fra i loro caratteri, in altra figura, nel modo, che l'uſano hoggi, malitioſamente hanno mutata. Potrebbe eſſere ancora, che quella parola εστρεξι poſſe Verbo, in modo Imperativo, & in ſeconda persona, ò pur in terza; dato che, per qualche ragione della lingua Egittia, in queſto differente dalla Greca, non ripugnaffe a ciò la terminatione della ultima ſillaba; e che voleſſe dire: Sia felice: motto uſato per ventura di dirſi all' hora a i morti per ultima cerimonia, quaſi come boggi il noſtro, Habbia pace, ò Vada in pace: nel modo a punto, che Enea, mandando il corpo di Pallante al Padre e nella ſepoltura, nell' inviarlo, viene indotto da Virgilio a dir, per ultimo,

Origenes.  
S. Hieron.  
Exodi.  
Apocalyp-  
ſis.  
Ezechiel.

Genebrar-  
dus.

Salve

Virgilius  
in Aeneid.

Salve æternum mihi maxime Palla,  
Æternumque vale.

Comunque sia, vedendo io una cosa tale, hebbi un gusto grandissimo: feci il prezzo co'l contadino, e contentandosi egli di darmela per tre piastre, gliele diedi subito profumatamente, facendomi quasi coscienza, che fossero troppo poche. Gli domandai, se ne haveva più, che di gratia facesse presto, & me le mostrasse. Mi rispose, che dentro al pozzo ne haveva un'altra, non men bella: gli dissi, che la lasciasse stare, che voleva calare io a vederla giù; ma egli, al-

lettato dalla prima vendita, tanta era l'avidità, che haveva di toccar presto i denari della seconda ancora, che non mi volse dar tempo, e mandato giù nel pozzo uno de' suoi Compagni con una corda, la fece subito tirar fuori in mia presenza.

Progreditur jam *Vallaeus* ad secundam *Muniam* describendam, quam nos in Figura signavimus litera B, & fœminæ mentitur figuram. Quibus vero symbolis, characteribus, ornamentis fuerit insignita, sequentibus minuta relatione describit.

A



B.



Era quest'altra ancora parimente bella, & accommodata nel medesimo modo: ma il ritratto di sopra (e questo mi piacque

più) era di una donna giovane, che senz'altro doveva essere, o la moglie, o la sorella dell'uomo già cavato; perche i contadini mi

mi differeo, (e io ancora viddi il luogo) che stavano amendue nel medesimo luogo della tomba, uno a lato dell' altro. L'habito della donna è assai più ricco d'oro, e di gioie, che non è quello dell' huomo. Nelle piastre d'oro, che vi sono sparse sopra, oltre degli altri segni, e caratteri, vi sono anche scolpiti certi uccelli, e certi animali, che a me paiano Leoni; e in una più giù nel mezzo, un Bue, o Vacca, che sia, che deve esser simbolo di Apis, o d'Iside. In un' altra, che pende al petto dalla più bassa collana, perché di collane ne ha molte, vi è l'impronta del Sole. Ha di più i pendenti alle orecchie con gioie: maniglie doppie alle braccia, e anche alle gambe: anelli molti in amendue le mani, cioè nella sinistra, un per dito, in tutte le dita, fuor che nel grosso; e nell' indice un' altro ancora nell' ultimo articolo prezzo al wighia; e nella destra, due solamente, amendue insieme al luogo solito nel dito, che si chiama dell' anello. Con la man destra tiene un vasetto d'oro assai piccolo, quasi della forma di quei boccali, co' quali in Roma si suol dar l'acqua alle mani a mensa; e par che lo tenga come scherzando con due sole dita. Nella sinistra tiene come un mazzo di certe cose lunghe, e rotonde, che io non so conoscere quel che siano: tanto più, che per far vedere in qual modo le Mumie stiano sepellite nella rena, questa della donna non la hò nettata affatto della rena: anzi a bella posta ve l'ho lasciata in molti luoghi attaccata, il che però in quei luoghi offusca un tantino la pittura. Il color della donna è un poco manco bruno di quello dell' huomo: essa ancora ha i cappelli neri, e più tosto ricciutelli, che altro, e per tutto intorno al viso scoperto: neri medesimamente gli occhi, e le ciglia, che son grosse, e congiunte, conforme anche hoggidi le amano in questi paesi: così ancora ha gli occhi molto aperti, e grandi, e par che le palpebre siano un poco infoscate sotto e sopra, che forse deve esser con lo stibio, come pur infin hoggi è uso molto familiare di portarle frà tutte le Orientali, al modo che conta la Sacra Scrittura dell' antica Je-zabel. Del resto, non devo tralasciar di dire, che la pittura, tanto dell' huomo, quan-

to della donna, non par, che sia di buona mano: ma di quella maniera a punto, della quale vediamo in Roma alcune figure di Santi di quei tempi basi e rozzi.

Ne vero quicquam ad subterraneam locorum constitutionem omisisse videtur; magno sanè animo sece, ad singula curiose observanda, intromisit; quænam vero aut qualia in Sepulchris observaverit, sequentibus verbis describit.

*Io contai subito al contadino altrettante piastre, prima che egli me le domandasse; e gli dissi, che mi ajutasse a scendere, che io voleva calar nel pozzo in ogni modo. Ma perché era molto alto (secondo me, da cinquanta, o sessanta palmi, se non più) e era tanto largo, che io, che non son Gigante, dubitava di non poter stenderle gambe, che arrivassero co' piedi di qua e di là, e con le mani a tenermi ne i sassi, non fidandomi di un' huomo solo, ch'era giù, per sicurezza di non rompermi il collo, feci calare un' altro, che venisse con me, ajutandomi di sotto, e Tomassetto ancora, che andasse prima giù con qualche pezzo di arme, per ogni buon rispetto. Legatomi poi ben bene la cintura con una corda, che la raccommandai a quelli di sopra mi feci mandar giù allegramente: mà trovai nell' andare, la scesa assai più facile che io non pensava; di maniera che, senz' altro ajuto, calai benissimo, e molto presto, da me. Giunto nel fondo, trovai le Tombe intorno tutte piene de corpi morti, che veramente, come il contadino diceva, bisognava che il pozzo allhora allhora fosse stato trovato. I corpi stavano senza ordine, sotterrati, come hò detto a V. S. nella rena, che, come aridissima, gli mantiene, e preserva da corruttione; e giacevano un sopra l' altro in quella involti, come a punto i maccheroni trà'l formaggio. Erano accomodati tutti nel medesimo modo, con le stesse fasce e bitumi: ma vi era questa differenza, che con oro, e pittura, oltra de' due, che havevamo cavati, non ve n'era altro, che uno; e quello ancora non così ben conservato, perché forse da i contadini era stato guasto nel trovarlo. Gli altri tutti, che erano gran quantità, havevano solo l' involtura de semplici fasce, e bitume, senza oro,*

## 18 ATHANASII KIRCHERI

senza pittura, e senza altro ornamento. Questo mi fece pensare, che gl' indorati e dipinti fossero di persone di qualità, e de' padroni; e quegli altri, ò di servi, ò di gente

Herodo- di minor conditione; secondo'l detto di He-  
tus.  
Diodorus.

rodoto, come anche di Diodoro Siculo, che riferiscono esattamente questo modo di condire i corpi degli Egittii di varie sorti, con più, ò manco spesa, conforme alla qualità delle persone, de quibus vide quoque

Brasavo- lus Deexa- mine terra- rum.

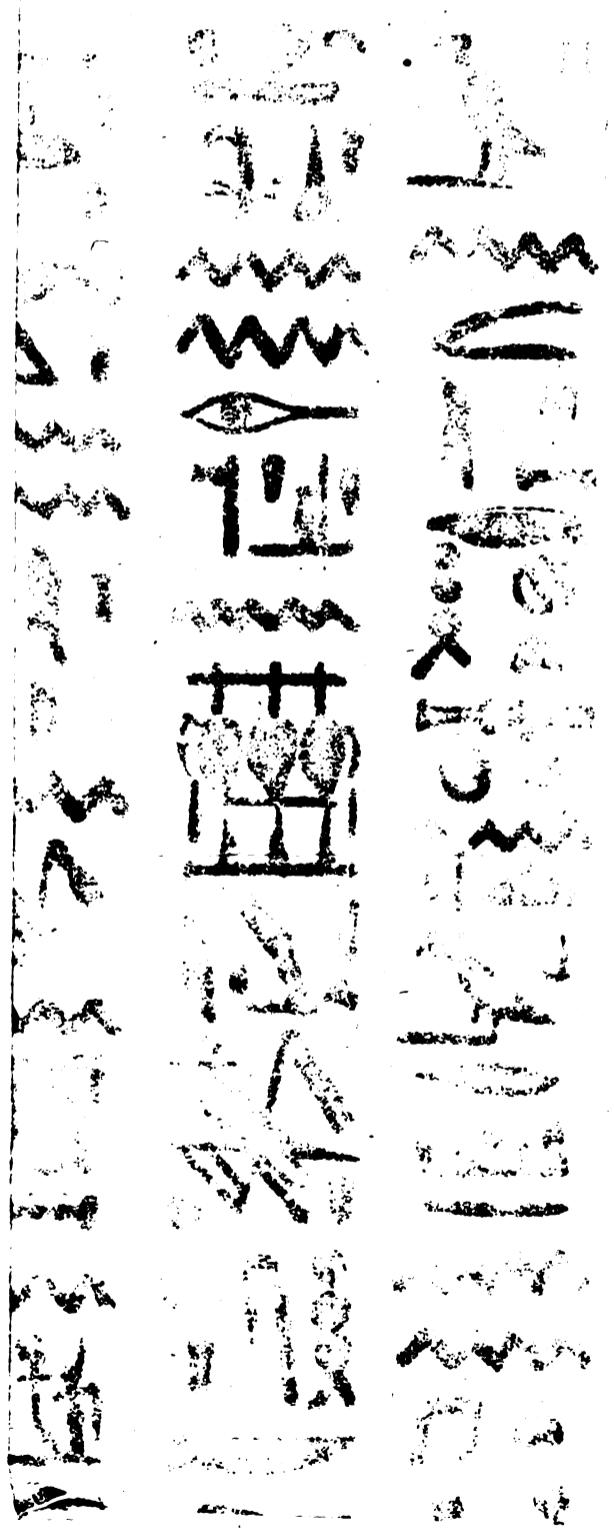
*Brasavolum.* Quell' uno, che trovai giù con pittura, ò oro, oltra del rauvolgimento di tela, fù trovato da i contadini dentro una cassa di legno, intagliata sopra con una effigie di donzella; e si conosceva esser tale al portamento della testa con quella benda larga, ò uguale attorno al viso, che pende da due bande verso il petto, simile a punto al portamento del capo della Sfinge: la quale, significando la fertilità dell' Egitto per le inondazioni del Nilo, che sono a punto quando il Sole in Leone, ò in Vergine si trova;

Julius So- linius.

tempo, come dice Giulio Solino, da i Sacerdoti Egittii stimato per lo natale del Mondo; vien però finta di figura dal mezo in giù di Leone, e dal mezo in su di Vergine; onde si fa chiaro, che il portamento suo della testa è portamento di Vergine; il qual portamento haveva la figura intagliata sopra la già detta cassa, differente assai dal portamento della testa di quell' altra della donna, che trovai insieme con quella dell' uomo; che però dobbiamo creder che fosse maritata, e moglie di colvi, presso a chi stava sepolta. Dell' uso di conservarsi in Egitto i cadaveri, in vece di casse, dentro a statue di legno, rappresentanti l' effigie del morto, mi ricordo, che l' istesso Herodoto, Autore antichissimo, ne fa mentione. Hor questa cassa o statua della donzella era stata aperta là nella medesima tomba, e guardandola io, ci trovai sopra molti Hieroglifici intagliati, e piacentomi assai, la volsi, e feci tirar fuori. Ma il corpo, che c'era dentro della donzella (che tale si conosceva essere ancora per la picciolezza sua) non mi curai di cavarlo fuori intero, non essendo, come ho detto, conservato bene. Ma lo feci spezzare in mia presenza: prima per veder come stavano dentro le fasce, e gli ossi co'l bi-

cume; poi, per haver di quella materia, che è medicinale, e stimata, come V.S. sà; e qui dicono, che quella delle donzelle, e de' corpi vergini è la migliore: ò anche per veder se dentro, ò attorno frà le fasce, ci havesse trovato alcuna curiosità d'idoletti, ò cosa simile; perche in Cairo mi dicevano, che questi idoletti, che in gran quantità se ne vedono, ò io ne ho di varie sorti, si trovano dentro a queste Mumie, perché quando condivano i corpi, ce li mettevano, ò dentro al petto, ò a canto, per custodia come Dei tutelari: ò in questa, che era delle più ornate, e ricche, e forse la figliuola degli due già cavati, era verisimile di trovar, più che in ogni altra, qualche cosa di curioso. La spezzai dunque, ma dentro non vi trovai niente: anzi, al modo, che viddi che stava, mi par difficile, che dentro a quei corpi si possano trovare idoletti, massimamente della grandezza d' uno diaspro, che in Cairo mi era stato mostrato; tanto più, che habbiamo in Herodoto, che i Herodo-  
tus. corpi non sempre gli sparavano: ma alle volte gli nettavano dentro, e facevano uscir loro le interiora con christieri di cedria; e'l cervello lo tiravan fuori dalla testa con ferri per lo naso, condendogli in questa guisa, senza rompere i corpi in parte alcuna. Però di questo particolare de gli idoletti, che vi si trovano, ò dentro, ò con essi infasciati, mi rimetto a chi ne ha veduto meglio di me. Io, disfacendo il corpo della donzella, non trovai altro, che grandissima quantità di fasce, e di bitume, nel che consiste tutto il massiccio dell' involtaglio; perche gli ossi con la carne, son talmente secchi, abbruciati, ò impiccioliti, che son ridotti a punto come stecchi; da che comprendo, che quel bitume sia molto potente. E così ancora dentro al corpo, ò che fosse intero, e riempito co' christieri, ò che fosse sparato, il che non si poteva conoscere, era pieno ogni cosa di bitume, e talmente, che faceva tutto una massa insieme impastata, che rompendosi a pena si conosceva qual' era il bitume, e quali erano le ossa. Quæ omnia exactè consonant iis, quæ suprà ex Nardio retulimus. Una cosa non è da tacere, che era quella materia tanto dura, che volendo





volendo io romperla, bisognò darle con sassi e con ferri di buonissimi colpi, e con fatica la spezzai: dalle quali cose V.S. può comprendere, quanto si affaticavano i poveri Egittii, per conservare i corpi ancora, insieme con le anime, le possibile fosse stato, alla eternità. Di questa Mumia spezzata, volsi per me la testa tutta intera, & un buon pezzo di bitume, con una mano di quelle fasce: il resto, perchè mi pareva di haverne d'avanzo per li denari, che spendeva, lo lasciai tutto a quei poveri contadini, che fogliono in quel modo spezzarle, e venire a vender la materia in Cairo a coloro, che la comprano, con gran guadagno, per mercantia.

Multa alia, curiositate plena, reperit

ibidem, quæ & in hunc usque diem in Museo dicti Petri à Valle cernuntur; sed uti temporis angustiâ ea incidi non permisit, ita ea consultò omittenda duxi. Sunt autem inter alia, Aurea larva capite foemineo spectabilis, tota Hieroglyphicis referta, cum variis idolis, & capite Apidis, aliaque, quæ apud Authorem tum leguntur, tum spectantur quorum & nos in sequentibus mentionem faciemus.

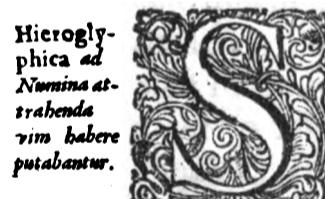
Atque hæc sunt, quæ, antequam Hieroglyphicorum, quæ corporibus Mumiacis inscripta reperiuntur, interpretationem aggrediamur, præmittenda duximus. Nihil igitur jam restat, nisi ut ad ipsas interpretationes Hieroglyphicorum nos accingamus.

## P A R S I I.

### Oedipus Sp̄hingi de propositis Quæfitis per veridicam Interpretationem respondet.

#### C A P U T P R I M U M.

##### De Hieroglyphicorum *Natura* & *Proprietate.*



Hieroglyphica ad Numina at- trahenda rīm habere putabantur.

*Symbola Hieroglyphica*, uti ex omnibus mundialium rerum classibus assumpta fuerunt: ita magnæ quoque virtutis & efficaciæ, ob miram & occultam cum supramundanis causis connexionem, fuisse, ex Ægyptiorum opinione amplè in *opere Oedipi* demonstratum ex omnigena eruditione fuit. Neque enim quisquam sibi persuadeat, primos *hujus literaturæ* Institutores, temere & fortuitò quarumlibet obviarum rerum imagines ad sacræ sculpturæ mysteria institutas adhibuisse: sed eas sibi potissimum, quas longo studio & experientiâ, ex abditis naturalium Characterismorum sigillis, ad mundanas Genitorum Catenas magnam habere si-

militudinem, proprietatem, & analogiam norant, assumendas duxerunt. Quæ quidem tanto putabantur efficaciores, quanto majorem, ad Mundanæ alicujus catenæ Numen choragum, similitudinem exprimebant; ut proinde hinc Numinum Catenæ, quas *Seras* vocant, originem traxerint; ad quas omnia ea, quæ sive in Sidereo, sive Hy- lœo Mundo, in Quadrupedibus, Volatilibus, Vegetabilibus, Mineralibus, ad Numen, certæ catenæ cuiuspiam Præsidem, analogiam quandam virtutibus suis præ se ferre videbantur, tanquam Numini istius Catenæ tutelæ commis- sa, assumerent. Hoc pacto *Catena Osiriaca, Hermetica, Isiaca, Serapica, Momph- tæa*, atque innumeræ aliæ quas in Astro-

Catena-  
rum quas  
Seras vo-  
cant, origo.

C 2 logia

*logia & Medicina Hieroglyphica adduximus*, erant certæ quædam rerum, ex diversorum Mundorum ordinibus assumptarum, classes, in quibus singulæ res, quantumvis etiam disparatæ fuerint, Numinis Catenæ alicui præsidentis virtutes & proprietates exprimebant. Et quemadmodum dictas res ab istiusmodi Catenæ Archichorago profluxisse autumabant: ita eam quoque sympathiam cum Numine illo habere credebant, ut illâ positâ Numen infallibiliter & necessariò, tanquam ad rem vehementer sibi symbolam & maxime appropriatam, afficeretur, attrahereturque. Unde *Magia nata est*: qua per Magicam inferiorum cum supernis Entibus, veluti passivorum cum activis, applicationem, mirificos effectus producere se posse credebant. Atque hoc fonte quoque *Oraculorum* architectura profluxit, quâ per dictam *Magicam peritiam* Dæmones in Statuas compingebant, eorumque, verbis barbaris & prodigiosis, ad quæstiones propositas responsa extorquebant: unde *Divinatoria ars natales* suos invenit. Ex hoc denique capite *ars Amuletaria* reperta, qua *sacra Symbola* dicto modo Catenis mundiibus accommodata, loco *Periaptorum*, ad bonum, quod ambibant assequendum, ad malum vero, quod fugiebant avertendum, portabant. Quæ quidem magnæ efficaciæ *Symbola*, summâ connexione ad rationes in Idearum Idea contentas, primo in *Obeliscorum* durissimis faxis, veluti prototypa quædam æternum duratura, insculpebant: ex quibus deinde quisque sibi depromeret, in privatos usus, sive bonorum attractiva, sive malorum aversiva, *Peripta*, *Prophylactica*. Sacerdotes quoque juxta Ideales rationes, quas multiplex *Symbolorum* in Simulacris apparatus exhibebat, sacrificia sua, in ordine ad θεομόρφωσιν obtinendam, in adytes peragebant. His itaque suppositis

*Magiae origo.*

*Oraculorum.*

*Amuletaria artis origo.*

*Hieroglyphica literatura quid.*

Dico primo, *Hieroglyphicam literaturam* in *Obeliscis* exhibitam, nihil aliud fuisse, quam scientiam theoreticam &

practicam de Deo divinisque ordinibus Mundorum Præsidibus, ex quorum concatenato influxu omnia in Mundorum œconomia administrarentur: arque hanc Theorica sectabatur. Præctica vero, Numinum, quam Theoria demonstrabat, qua propitiandorum, qua sui juris faciendorum rationem suppeditabat. Sed hoc ita esse sic ostendo:

Si *Obelisci*, præter hanc Theosophiam, aliud quidpiam, uti historias, prophetias, laudes Regum, similiaque continerent, certum est, *Obeliscos* singulos, uti diversa exhibebant, sic diversis *Symbolis*, diversoque eorundem contextu fuisse insignitos: quod tamen nulla alia ratione factum dici potest, & res ad oculum patet: Siquidem vix *Obeliscus* est, qui non eadem quasi contineat, in singulis non tantum *Symbola* eadem, sed & integra figurarum syntagma, uti in actuali Interpretatione demonstravimus, ubi ex uno in alium translata spectantur. Et, ut paulo proprius rem adoriar, Minores *Obelisci*, quos Monti-Cælium, Mahuræum, Mediceum in *Oedipo* nuncupavimus, adeo similes sunt, ut eos sine injurya eosdem dicere possis. *Obelisci* quoque majores, tametsi fusori, pro argumenti ratione, contextu signati sint, ad eundem tamen scopum, ad eandem prorsus metam, tendunt in quam minores. Iterum *Obeliscus Flaminius* & *Sallustius*, uti ostensum fuit suis locis, prorsus iidem sunt. Patet id quoque ex epigraphe omnium ferè *Obeliscorum*, quæ influxum Supremæ Mentis, veluti ex centro quodam, in universas Mundorum sibi subjectorum classes, diffusum indigitant.

Atque adeo idem *Ægyptius* contigisse videtur, quod moderno tempore in nostræ Christianæ Religionis Mysteriis exhibendis præstari videmus; in quibus tametsi Divinitatis Mysteria, ut SS. Tradiis, Incarnationis Verbi æterni, sub alia & alia ratione depicta videas, unum tamen semper & idem, quoad essentialē significacionem, exhibent.

Itaque *Ægyptii* Supremam causarum Causam pro virtutum ab ea promanantium,

*Obelisci minores inter se similares sunt.*

tium, una cum Fundo paterno, Verbo suo, diversis omnino modis & *Symbolorum* structura exhibebant. Idem de Geniorum, Secundorumque, quos Orthodoxa doctrina Angelos nominat, ectyporum varietate sentiendum est. Ut proinde *Obeliscos* nihil aliud quam quod dixi representare, ex dictis, pateat.

Dixi supra, *Obeliscos* non Theosophiae duntaxat maxima sacramenta *Symbolis* suis expressisse; sed & insuper fuisse juxta *Ægyptiorum* existimationem magna virtutis Sigilla, ad Numina non placanda tantum, sed ad eadem attrahenda, & sui juris facienda, à Sacerdotibus constituta. Quod adeo verum est, ut ad id demonstrandum nihil aliud requiri videatur, nisi ut quæ in *Oedipo in Syntagma propriis de Mumis, Canopis, Sphingibus, ceterisque Averruncis simulacris*, tradidimus, affiduâ comparatione examines: Nam ipso facto, nullam ferre sive *Simulacri* formam, sive *Symboli* alicujus ectypion seorsim extare, quod non in ipsis etiam *Obeliscis*, obvium spectetur, reperies: Argumentum sane prorsus irrefragabile, omnia *Symbola* non tantum significativa, sed & effectiva

apud ipsos fuisse, id est, magnæ efficaciarum *Sigilla*, quæ *Amuleta*, *Periaptæ*, *Phylacteria*, vel *Alexiteria* ab *Authoribus* passim nuncupantur. Cum vero hujusmodi *Amuleta* nonnisi ad supernas Potestates propitiandas dirigantur, certum est, præter hanc, altissimarum quoque rerum, divinarumque virtutum fuisse *Symbola*, quæ mirum cum supramundanis Causis ordinem & proportionem dicabant. Ita dictorum ordinum Choragos, quos exprimebant, ad id quod intendebant, impetrandum, reciprocae & occultæ actionis proprietate, solis Sacerdotibus nota, mire sollicitari opinabantur.

Differentia itaque priscæ Religionis in hoc tantum intercessit, quod sapientes vero fidei lumine destituti, ac proinde Satanicæ illusionis versutia in transversum acti, latricum soli *Deo* debitum cultum ipsis creaturis & insensatis rebus attribuerint. Sed ad institutum nostrum revertamur. His itaque ad majorem *Hieroglyphicorum* notitiam acquirendam præmissis, jam ad *Gallicanæ Mumie Interpretationem* progrediamur.

## C A P U T I I.

### Gallicanæ Mumie Interpretatio.

**C**ontinet hæc *Mumia* duplices *Inscriptiones Hieroglyphicas*: quarum duæ in Capsula exteriori, reliquæ in ipso *Mumie* integumento continentur, & sunt sex, totidem Simulacris annexæ, à quibus Interpretationis exordium sumemus.

Occurrunt primo quatuor Simulacra polymorpha, se mutuo respicientia, reticulato integumento infantium more involuta, nec non sacro *Iidis* velo obtecta: quæ significant quatuor Numina *Ægypti* præcipua, quorum officia per capita dignoscuntur. Prius signatum litera E, puerilem Vultum velo Isiaco tectum, connotat *Horum Ostridis*

filium, παῦδομοεφον, Genii sensibilis Mundi *Hieroglyphicum*, de cuius mysteriis, vultus forma, postea. Secundum κυνόμοεφον, id est, Canino capite expressum, denotat *Anubin* seu *Mercurium*, animarum traductorem. Tertium ιεροχόμοεφον, id est, Accipitrino capite expressum, significant *Solaris naturæ genium*. Quartum λεονίδομοεφον, id est, Leonino capite conspicuum, denotat numen quod *Momphtha* vocant, id est, Elementaris sive hylæi Mundi Numen principale. Atque hæc sunt præcipua *Ægyptiorum* Numina, quos ipsis supramundani & Archetypi Numinis, quod



*Hempta* vocant, Aſſeclas & Miniftriſſeu Choragos dicunt, cadaverumque eorum quæ balsamo asphaltoque prius contra incorruptionem temporumque injurias probe munita in ſacris ædibus condebat, custodes credebant. Atque hæc omnibus paſſim *Mumiacis corporibus*, vel afflata, vel in iis depicta cer- nuntur, ut in præſenti Iconiſmo videre eſt.

Ubi vides, post varioſ circumloquio ductus Cœleſtium Zonarum D E, intra quas hujusmodi corporum animas tradu- ctum iri cenſebant, mansio-nes, vel in ipſa lignea Capsula, Figuras fere eaſdem, quas *Mumia Gallicana* monſtrat, exhiberi, quæ pariter in reliquoſ *Mumiis* de- picta videntur. Numinum quoque fi- guras, quas præſens *Mumia* demonſtrat in iis una depictas ſpectavi: ſed de hiſce fuſius in ſequen- tibus: quibus tamen ſub- inde, inter hæc quatuor Numina, alia jungunt, cujuſ rei cauſa dicto loco ex- poſita eſt. Sed jam explicemus ſingula:

Simulacra veſo Iſiaco tecta ſunt ſingu- Dicitur *Iſiacum*, eo quod fabulam *Iſidis* commemo- ret, Plutarcho teſte, *Iſidem* nimiri- um ob *Oſiridis* mariti mortem, hu- juſmodi veſo luctus cauſa uſam fuſiſſe: unde & id, in ſacrorum *Symbolorum* nu- merum receptum, in omnibus paſſim Simulacris utriusque ſexus conſpicieba- tur. Juxta myſticum vero ſenſum leges ſtatuebantur, Ne quisquam loca ſacra viſitaturus, aut ſacris ibidem operam daturus, ſine hujuſmodi ſacri veſamini- niſ ſperimento ingrederetur: dedecere enim ſupremi Numinis Majestatem nu- do vertice ante eam, teſte *Porphyrio*, comparere. Vide quæ de hiſce quam uberrime traſtavimus variis locis in *Oe- dipo* noſtro. Sub quorum veſo novem Circulares monſtrantur du- ctiſ, quibus denotantur Zonæ cœleſtes, intra quas poſt Metempſychosin peractam animæ, ſi bene operatæ fuiffent, uti paulo ante diximus, intra Heroum, Semideorumque Numinum conſortium transvehe- rentur, ſemper duraturæ; de quibus in *Praefatione* ſat actum fuit. Quid vero re- ticulatus ille habitus, quo involuta ſpe- ctantur Numinia ſibi veſit? dico hoc oc- culto quodam & myſtico ſenſu Myſtas innuiſſe Divinam ſcili- et ſupremi Nu- minis naturam abditam eſſe & inacceſſam, nec ullis corporeorum ſubſtantia- membro- rum formis effuſam, ſed foliis idealium rationum notionibus, quæ per puncta reticularibus du- cti- bus inſerta ſpectantur, foecundam; uti ex figura B pater.

Plutar- chus.

Porphy- rius.

patet. Vide quæ de hisce, tum in *Obelisco Pamphilio*, tum in *Oedipo* diversis in argumentis quam amplissimè differimus.

Quemadmodum itaque quatuor hæc Numina πολύμορφα, *Horus*, *Anubis*, *Thaustus* sive *Hammon*, & *Mompta* supremi Archetypi Numinis Ministri & Asseclæ censebantur: ita quoque in omnibus fere *Hieroglyphicis* monumentis locum inveniunt, uti *Obeliscos* evolventi Lectori, luculenter patebit. Hæc enim præterquam quod quatuor anni Temporum, quatuor Mundi partium, quatuor Elementorum, Præsides habebantur, Medicorum quoque corporum animas ab omni *Adraſtæ* legis necessitate immunes custodire & conservare perhibebantur; ut proinde iis per varia sacrificia, ritus, Ceremonias consecratis, per varias Mundorum catenas, quas στεγες vocant, ad dicta Numinia analogas, veluti illiciis quibusdam & incantationum irritamentis, dicta Numinia ad Corporum conservationem adigi quasi crederent. Usquedum evolutio ne juxta triplicem Naturæ gradum peracta, Geniorum, Deorum, Semideorumque Sphæris post palingenesiam, receperitis jam intra corpora humana animabus, intra Deorum confortium adnumerati, propitantibus Diis, perpetuo triumpharent, vel *Horeæ*, vel *Osiricæ* aut *Anubicæ*, aut *Momptæ* sphærarum Zonæ, modo inferiori aut superiori, pro meritorum inter vivos cumulo, infererentur, ne ex bruta & belluina in terris transacta vita, inter inferioris Mundi hylæas Zonas, locum demeritis eorum congruum, ad belluina corpora condemnati, infelicem vitam, *Adraſtæ* lege sic exigente, in perpetuum fortirentur. Vide quæ in *superioribus* de his differimus. Hinc non Capsulam tantum, quæ ex cedrinis, aut ficastri, aut alterius incorruptibilis ligni tabulis constare debebat, intra quam Regis alicujus, Sacerdotis, aut alterius Viri in vita sapientiæ studio dediti, Deorumque cultu probè exercitati cadaver, Balsamo,

Asphalto, Bitumine, Myrrha, simili busque pigmentis contra omnem incorruptionem temporumque edacitatem probè munitum condi debebat, aptabant; sed & id in sacris Adytis, summaritum & ceremoniarum varietate adornatis, Theophylactis Numinibus custodiendum tradebant; & ne quidpiam ad superstitionem deesset, circa ipsam Capsam, dictorum Deastrorum Simulacra hinc inde ad securiorem Tutelam vel etiam in ipso Indumento Cadaveris depicta, aut papyraceo filo ei affusa, velut magnæ efficaciæ futura, affigebant: accedebat hisce *Hieroglyphicorum*, quibus Depositum intus & extra veluti inarabatur, multitudo, quibus ex abdito mundialium Catenarum consensu, tanquam illiciis quibusdam ad corpus conservandum Numinia, ligari putabant: Quæ omnia partim in *anterioribus* hujus Tractatus constant, partim quoque ex ipsa Medicorum corporum *Hieroglyphica literatura* tum in hac præsenti, tum in aliis *Mumiacis corporibus* luculenter patent.

Quoniam vero sub *Archetypi Numinis* providentia subdeabantur, eam ob causam Statuæ signatae literis D, D, quas Δωτησαῖς, Averuncas sive propitiatorias, vocabant, ingenuatæ apponebantur, quæ *Isiaco* velo, omnibus Numinibus Tutelaribus communi, tectæ, deinde vel nudo corporis habitu, vel saltem tenui & mundo ex lino contexto indumento amictæ, supremo Numinis, omnium Moderatori, quod *Hempta* lingua *Ægyptiaca* vocabant, uti supra dixi, pro conditi corporis anima, quò hæc post felicem in variorum corporum transmutationem peractam, tandem intra Sphærarum aut Geniorum aut Herorum, uti dixi, pro meritis benignitate Numinis assignatam conduceretur, supplicare videbantur. Atque hæc est summaria quædam rerum per Simulacra Geniorum significatarum expositio. Nunc singularum *Mysticas rationes* pari passu enucleemus, ut expositionis peractæ veritas luculentius pateat.

CAPUT

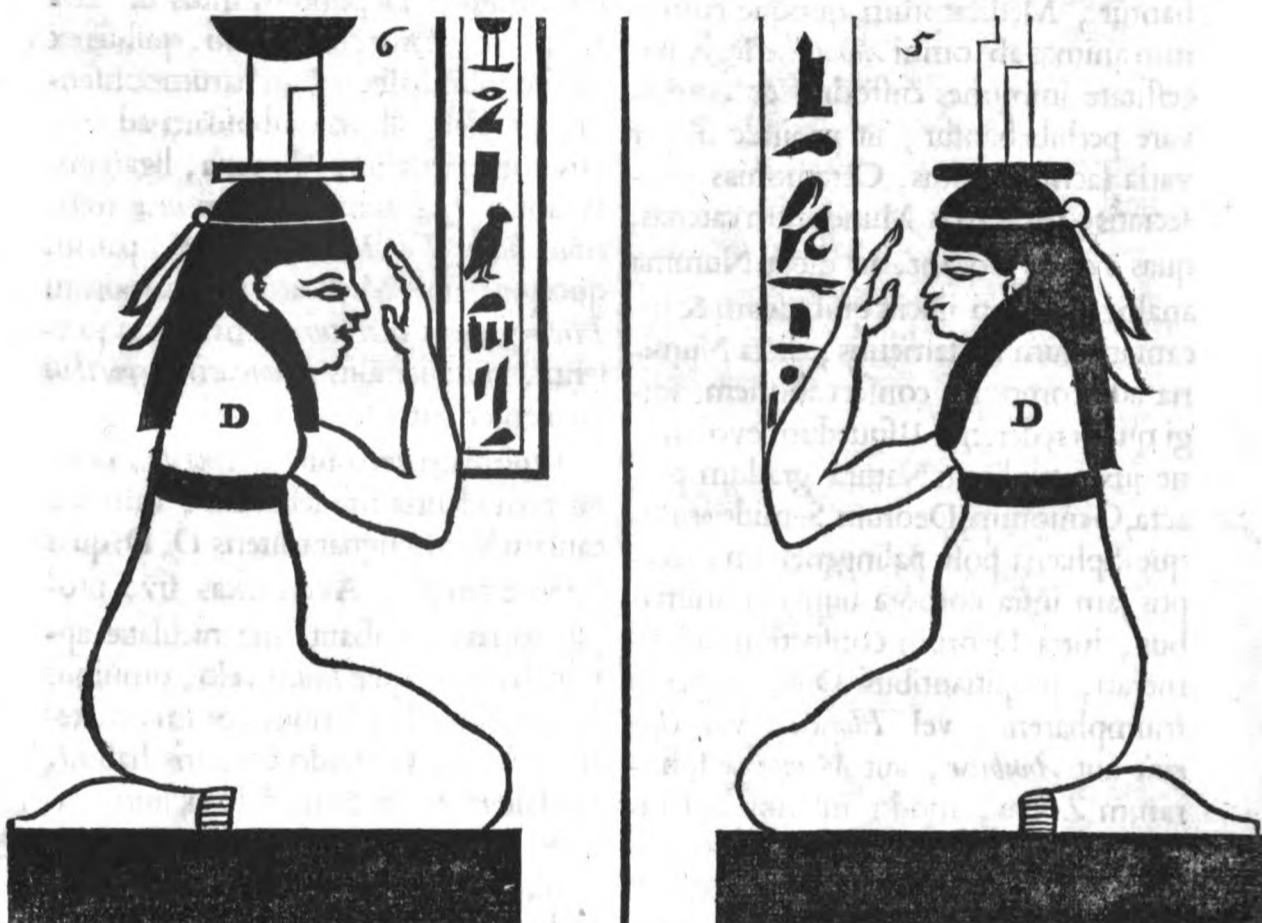
## CAPUT III.

## Supremi Numinis Archetypi expositio.

Statius.

**R**ECE & sapienter Statius : *Primus in orbe Deos fecit timor*; siquidem primævi illi mortales, legis Naturæ arbitrio vicitantes, cum à primævis Mundi Patribus multa de summa *Dei* Majestate, de summo rigore Justitiæ in *Adamo* & posteris, Dæmone strato, de peccatorum suppliciis, cæterisque castigationibus & vindictis inau-

dissent, timore quodam panico perculsi, dum omnia ad latentem Numinis præsentiam, suspecta haberent, paulatim ad Numen placandum Sacrificia, variose ritus & Ceremonias instituerunt. Verum cum indiscreta quadam notitia *Deum* omnibus rebus præesse percepissent, Divinâ paulatim unione, pro Subiectorum naturalium ratione & nume-



ro, discissa & divisa, tot in Ægypto Numinis finxerunt, quot Entium gradus in Natura cognoscebant, innumeris ritibus & superstitionibus conferta; ut proinde hinc Auguria, hinc Divinatoriae artes, hinc Sortilegia Astrologiæ involuta, falsa mysteria, originem invenerint: donec *Trismegistus Mercurius*, quem *Thot*, à primo mense *Thot*, ejus honori inscripto, vocabant, conclamatam Idolatriæ confusionem misertus, diviniora,

primorum Patriarcharum, *Sem*, *Cham*, *Iaphet*, filiorumque, quibus cum vivebat, dogmata edoctus (erat enim, teste *Chronico Alexandrino*, peringeniosus, & ad Divina mysteria cognoscenda pronfissimus) novam de *Deo* uno, vero, bono, de Angelorum Dæmonumque dispositione & ordine Theosophiam exorsus, studio ad id excogitatis, pro ingenii sui sublimitate & præminentia, argumens rerum usu conspicuis cognitam artem,

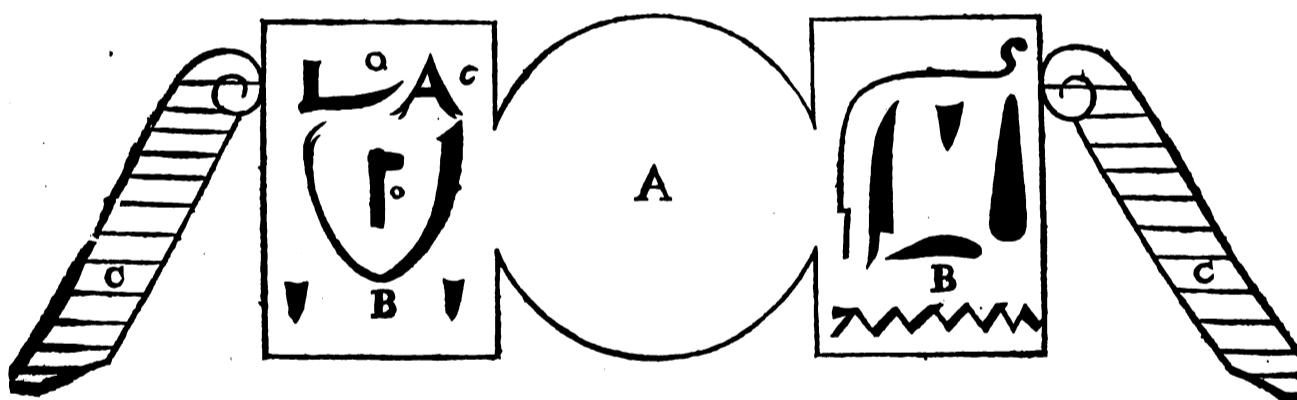




tem, solis Sacerdotibus & sapientibus viris ad regnum spem habentibus revealatam, Idiotis vero & superstitione plebi inaccessam & prorsus imperviam, Saxis, contra omnes temporum injurias, insculpsit. Atque hi sunt famosi illi *Libri Hieroglyphicis obvelati*, ab *Hermete* in *Obeliscis* descripti, ex quibus *Pythagoras* & *Plato Aegyptiorum* discipuli, prima suæ Theologiæ fundamenta, teste *Iamblico* hauserunt, in hunc usque diem *Rome* superstites, veluti antiquæ sapientiæ specimenia. Ex his itaque luculenter patet, cur Corporum curæ conservandorum *Aegyptii* veteres tantopere, juxta ea quæ in *Præfatione* diximus, incubuerint.

Sed jam singulorum *Mysticas* rationes pari pacto explicemus. Supremo si quidem *Archetypo Numini* pro conservatione corporum, & in superiorē sonam post palingenesiam peractam eveniendorum supplicaturi: id magna cura & magnis submissionis actibus praestabant. Ulti enim *Deum*, ob Divinitatis suæ inaccessam lucem incorporeum, immen-

sum, & incomprehensibilem credebant, ita quoque eam quibuscumque poterant modis occultis, & quam abditissimis symbolis exprimere solebant. Ut in sequenti exemplo, *Deum* tribus proprietatibus sub unitate Naturæ contentis expressuri, authore *Hermete*, Globum pingebant alatum, serpente fœtum; quod *symbolum* tam in *Obeliscis*, quam simulacris Deorum; aliisque monumentis primo loco ponebant. Vide *Obeliscum Pamphilium* & *Tabulam Bembinam*, ubi plus quam trigesies expressum videbis, uti & in *Gallicana Mumia*, simili vestigio exhibita vides. Et per Globum quidem, uti per omnia alia Circularia Divinam naturam, utpote finis & principii experiem; per Serpentem, Vitam in omnia entium membra, entiumque ordinem diffusam; per Alas vero, Velocitatem omnium penetrativam, quam & Spiritum mundi dicebant. Quæ omnia innumeris authoritatibus, tum in *Obelisco*



*Pamphilio*, tum in *Tabule Bembinae explicatione* comprobata reperies. In *Mumia* vero præsenti, eadem *Hieroglyphicis* expressa conspiciuntur, ubi vides in A, Circulum Divini numinis notam: deinde in latere B, Brachium cum exten-

sa manu, notat Beneficam *Dei* naturam, quam veluti *Agathodæmon*, in omnes Mundi partes derivat: *Agathodæ-*

*monem* vero hæc nota A in C, designat ex duabus literis Copticis A & Δ composita, estque symbolum ubique in *Obeliscis*, manibusque Idolorum obvium, ut *Oedipum* legenti patebit. Deinde sequitur Sceptrum in O, Canino capite insignitum, quo Numinis ac rerum omnium, fidei suæ commissarum Dominum & Vigilantium notabant; quod intra Semicirculum ponebant, quo inferiorem Mundum concavum, cui invigilabat, significabant. Sequitur post D Serpens



Serpens in dextra parte circuli, cum pen-  
na accipitris, & clava supposita. Per Ser-  
pentem, uti paulo ante dixi, Vitam, quam  
omnibus præbet, per Pennam accipitri-  
nam, uti & per Alas, Velocitatem influxi-  
vam, per Clavam *Typhonie* malignita-  
tis in humana natura abactionem no-  
tabant. Atque hisce & innumeris aliis  
modis occulta Numinis mysteria ad-  
umbrabant, quibus nihil *Deo* gratius ac-  
ceptiusque, & ad quodlibet præterea ob-  
tinendum efficacius esse sibi persuade-  
bant. Ne vero hæc ficta esse quis cavil-  
lari possit, hoc Triformi symbolo trifor-  
me Numen, et si sub umbratili quadam  
ratione, priscos *Ægyptios* effinxisse, se-  
quentibus comprobanda censui.

*Triumnum  
Deum Æ-  
gyptii co-  
gnoverunt.*

*Ægyptios* Triumnum rerum omnium  
Principium credidisse, quod & Trifor-  
me Numen vocant, è *Suida* passim  
ostendimus, quod & Globo alato Ser-  
pente foeto *Hieroglyphicōs* exptime-  
bant. Hoc dogma omnes fere Pytha-  
goricæ & Platonicæ Scholæ sectatores  
amplexati sunt. Quomodo autem Tri-  
umnum in Uno cognoverint, aperiam.

*Monas  
omnium  
principium  
& radix  
quomodo.*

*Dyadem  
generat  
Monas.*

Patrem sedentem, duas γόνατα τῷ Ζοροασ्तρι  
κάθηται, Dyas vero apud hunc sedet. *de Trinitate  
sententia.*  
Monas itaque Dyadi juncta Triadem  
constituit, quam ubique fulgere docet,  
πάντι γόνῳ κόσμῳ λάμπει τελέας, οὐ  
μονάς δέχηται, toto enim mundo Trias ful-  
get, cuius Monas princeps est. Tota autem  
hæc Monas, juxta eos in Tria principia  
evadit, quia tria hæc unum principium  
sunt: quæ mundo dominantur, ut  
omnia eis serviant: δέχασί γόνον τελέα-  
ταις ἢ λαβοῖς διαλέγεται απαντα, tribus  
enim hisce principiis accipias, servire omnia.  
Hinc Monadem illam saepe Patrem vocat  
& primum principium, secundum vero  
πατρικὸν νοον αὐτογένεθλον, paternam  
mentem seipsa genitam, id est, potentiam  
Patis, ut nominat his verbis, εὐδέ τὴν τῆς  
Δικαιαίας κλείσας ἴδιον πῦρ, Neque in  
sua potentia clausit proprium ignem. Ter-  
tium vero principium Mentem secun-  
dam vocat, πάντα γὰρ διελέσσε  
πατήρ, καὶ νῷ παρέδωκε δύνατέρω,  
Omnia perfecit pater, & Menti tradidit se-  
cundæ. Mentem vocat secundam, quia  
illa αὐτογένεθλος per se & ex se geni-  
ta est prima, estque terminus Fundi pa-  
terni, ita tamen ut maneatur in Fundo pa-  
terno, μήτε περιλαθε, ἀλλ' ἔμφυον τὸ  
πάτερικῷ βυθῷ. Hanc præterea,  
αὐτοργὸν καὶ τῷ πυρί τεχνίτων κό-  
σμῳ, καὶ τῷ νόον νόον, Ex se ipso operan-  
tem, & Mundi ignei artificem, Mentem  
mentis, vocat. Trismegistus vero πάντων  
τὸν κύριον, καὶ θεόν, & πηγὴν, & διά-  
μενον, καὶ νόον, καὶ πνεῦμα, vocat, & in Uni-  
tate Trinum his verbis asserit: Una sola  
lux fuit, intellectualis ante lucem intel-  
lectualem, & fuit semper Mens mentis  
lucida, & nihil aliud fuit hujus Unio  
quam Spiritus omnia connectens, sem-  
per in se existens, αἱ τῷ ιατρῷ νῷ καὶ  
Φωτὶ, καὶ πνεύματι πάντα περιέχων,  
Semper sua mente, & luce & spiritu cum-  
pta continens. Ubi sane per Mentem, Lu-  
cem, Spiritum nihil aliud innuere vide-  
tur,

*Trisme-  
gisti de Tri-  
nitate sen-  
tentia.*

tur, nisi Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum; Et hoc ita cum sentire expresse docet *citato loco*. Ex Mente, inquit, prima lucidum Verbum Filius Dei, idem cum Patre, & γαρ δύσαντος απ' αληθινων ενωσις γαρ ταυτων η βιωσις. Neque enim distant a se invicem, sed *unio eorum est vita*. Et alibi quoque eam την ομοιουργην ομοιοσιον, id est Patri consubstantialem dixit; Mentem vero cum Verbo septem condidisse, ait, Rectores, qui sensibilem Mundum Circulis continent: O γαρ λόγῳ οξειδώτων παντελεος αν κα γόνιμῳ, Εγοσίση φύσει εμπεισώ το γόνιμον υδωρες ξυχνον εποίσε. Verbum enim ex eo procedens perfectissimum existens, in fecundam naturam decidens, generativam aquam gravidam fecit. Τοι πάντα κόσμον εποίσε ο ομοιουργος ο πατηρ, & χρονιαλλα λόγω. Unde secum fecit Mundum Conditor Pater, non manibus sed Verbo. Atque haec sunt vetustissima omnium Sacrae Theologiae dogmata, a Zoroastre & Hermete (quos nos tamen in Obelisco Pamfilio confundimus) Mundo primaevo propalata, ut proinde hanc doctrinam non immerito Proclus θεοπαρεγέδος, καὶ θεόδοτος, a Deo traditam & datam afferat. Hanc SS. Patres nullo non tempore veluti ab hominibus Divino Spiritu afflatis eru-  
Orphicis & Platonicis de Trinitate sententia.  
Aristoteles.

nici sequentium scientiarum suorum de Tribus principiis Tractatum occasio-  
nem sumpserunt: Uti Porphyrius, Ploti-  
nus, Iamblichus, Proclus, Syrianus, & Da-  
mascius; in quibus tametsi inter se in Tri-  
bus hisce principiis dissenserunt, omnes  
tamen in hoc consensisse videntur, quod  
haec Tria rerum omnium, & Mundi to-  
tius facerent principia seu Tres substi-  
tias Conditrices.

Platonis  
corum de  
Trinitate  
sententia.

Sed quomodo primi isti, *Theosophi* ad eam ingenii illustrationem proiecti fuerint, merito cuiquam mirum videri posset. Verum qui Nostra passim in *hoc Opere* tradita legerit, is facile a concepto dubio liberabitur. Cum enim *Herme-tem* ē Cananæa stirpe, & *Abrahano* σύζεσον passim demonstraverimus, fieri non potuit, quin multa curiosum & omniscium Ingenium, ab iis de vera & recta Theologia, quam oretenus a Protoplasto profectam, & continua suc-  
cessione, usque ad *Noëman* derivatam habebant (inter quæ Divinæ revelatio-  
nis sacramenta non infimum erat, Sa-  
crosanctæ Triadis Mysterium) expi-  
catum fuerit: quæ deinde variis Symbolo-  
rum involucris vestita, posteris tradide-  
rit. Trinum hoc Sacrosanctæ Triadis Numen, omnes veteres *Philosophi* insu-  
perabilem, incomprehensibilem, sem-  
per & ubique existentem, æternam, infi-  
nitam Potentiam & Mentem dixerunt,  
*Ægyptios* secuti. Insuperabilis Potentia est, quia infinita virtute pollet, ideoque comprehendendi non potest. Ubique & semper existit, qui omnia implet infinita sua existentia. Hinc *Orpheus*, Qui omnes Mundi partes contines, generationis ex-  
pers; & *Virgilius*, *Iovis* omnia plena. Cum itaque omnia vi sua impletat, omnibusque insit, vitam motumque præbendo singulis Mundi corporibus; hinc non sine ratione *Dionysius* eu-  
dem κόσμου, οὐκόσμου, ιατερ-  
εγίον, καὶ οὐκεπέσιον, *Mundanum*,  
circumundanum, supramundanum, su-  
percaelestem, & supersubstantiale, vo-  
cat; quem & Altrum, Solem, Ignem,

Triadum  
Sancta Tri-  
adis Nomen  
quale secun-  
dum *Ægy-  
ptios*.

*Dionysius*  
Arcopa-  
gita.

D 2 Aquam,

Aquam, Spiritum, Rorem, Nubem, Lapidem, Omnia existentia, & nihil existentium appellat, qui seipso omnia implens, omnia circumsonare facit.

Quod idem & *Ægyptii* senserunt. Et ne quid occultioris venerationis deesse videretur, vel ipsas Statuas Numinum *Tutelarium*, reconditissimo Symbolorum ornatu adornabant, uti in duobus Simulacris B B *paulo supra* exposui. Velo *Iсидi* sacro Caput, ne quicquam nudis capitis capillorumque, quæ non nisi superflua humani corporis excrementa sunt, teste *Porphyrio*, ideoque conspectu Numinis indigna rebantur, compareret, velabant; fascia qua *Osiridis* corpus ligatum credebant, strictim cingebant: Cæterum toto corpore nudæ, vel saltem uti *supra* diximus, ex lino tenuissimo contexto inducio sine ruga vestitæ, sub situ

*Cur Numinis velo, cingulo, & sub ingeniculationis situs spectentur.*

*Quid Altaris figura quod capite gestant.*

ingeniculationis spectantur: Quo habitu Mysticō ad quod petebant adquirendum, nihil gratius, & ad *Deum* ligandum efficacius esse posse sibi imaginabantur. Symbolum Altaris in capite gestant, quo Divini Numinis cultum occulte adumbrabant, & quo in *Hieroglyphicis* nil magis obvium; id supra caput ponebant, ut juxta Divini Numinis Intellectuales notiones, Sacra debere fieri innuerent; manu in altum unoque digito extenso, silentii nota, quo neque sacra, neque *Dei* Nomen publicari debere notabant; quin vel ipse *Pythagoras* assiduus *Ægyptiorum* sectator, & *Plato* in secunda Epistola ad *Dionysium* expresse de non vulgandis sacris Divinarum rerum cultores monet; qua de re mox ipsa *Platonis* verba adferam.

*Animi purgatio in quo consistat.*

*Melissus. Pythagoras.*

Consistit autem hæc animorum purgatio non solum in vitiorum ab animis expulsione, verum etiam in convenienti Mysteriorum taciturnitate. Secreta enim Philosophiæ non omnibus sunt divulganda. Vulgarium etenim animarum oculi nequeunt radios Divinitatis sufferre, ut dicebat *Melissus*. Ob id *Pythagoras* æque impios & injustos putabat, qui Sapientiæ dona eis, qui ne per somnum

quidem mundati purgatique essent animis, communia fecissent; illos quoque qui *Eleusinæ Deæ* mysteria profanis exposuissent. Non enim fas est quibusvis offerre, quæ tantis laboribus comparata servantur. Quod & *Christus* Dominus docuit dicens, *Non esse dandum sanctum canibus*, nec projiciendas margaritas ante porcos, Matthæi 7. Hanc ob causam *Hipparchum* Pythagoricum ferunt accusatum & expulsum ex Schola, & propter ipsum tanquam propter mortuum *Diis* factam esse Columnam, quod aperte scripsisset decreta *Pythagoræ*, quæ ipse semper celaverat, ut testis est *Clemens lib. 5 Stromatum*, & *Nazianzenus* in Epistola ad *Nissenum*, nec non *Cantherus lib. primo Variarum Lectionum, cap. 12*. Quin etiam & *Plato* in Epistola secunda ad *Dionysium* idem asseverat, quo in loco de non vulganda omnibus sapientia, & de habenda animi purgatione luculenter differit: Ait enim *Investigationem Divinorum non recte factam, id est, non debitum tum purgationis, tum disciplinarum gradibus instructam, malorum omnium esse causam*; quod videlicet qui sic investigant Deum, tandem eo perveniant, ut vel negent Deum esse, vel de eo affirment quæ non sunt Dei. Sic ille. Hac de causa *Pythagoras*, quem *Plato* in omnibus veneratur, *sacra doctrinarum Mysteria ab exactissima Mentis expiatione exordiebatur*, & *Plato* similiter præcipit, ne arcana effrantur in vulgum, ne *Vulgus* accepta perverse vel contemnat, vel incidat in errores. Arcana autem Deitatis tutius ibidem censet verbis committenda quam literis, literæ namque cuivis communia faciunt. Quibus verbis *Plato* antiquam *Iudeorum* consuetudinem secutus videtur, qui *Mysticum Legis sensum* ab ipso *Deo* per *Moysen* non tam literis traditum, quam animis commendatum asseverant. *Pythagorici* certe id observabant, & *Pythagoras* ipse publicè vetuit Philosophari, ut Author est *Lysias* in Epistola ad *Hipparchum*. Quinimo *Dame* filiæ suæ propositis monumentis, ea cuiquam extra familiam tradere vetuit.

*Mysteria  
Divinae  
celando.*

*Clemens.  
Nazian-  
zenus.  
Canthe-  
rus.*

*Plato.*

IIIa

Illa vero cum multis pecuniis vendere hujuscemodi libros posset, noluit, sed egestatem & parentis mandatum auro potius esse & antiquius judicavit. Ajunt autem eandem morituram *Bistaliæ* filiæ suæ hoc idem præceptum dedisse; atque id omne, ne *Deitatis Mysteria* omnibus communia fierent. Quin vel ipsi Sacerdotes Hieromystæ seu sacrorum rituum præsides sacris instituti cærimonii, eodem prorsus habitu, eadem ratione & modo sua Sacra instituebant. Lege quæ de hisce singulis quam uber-

rime tradidimus in 3. Tomo *Oedipi*, *Syntagmate de Theologia Ægyptiorum*, & in primo Tomo de Origine superstitionis Ægyptiacæ, *Syntag. 3.* Nec non in ultima *Oedipi anacephalœsi*, aliisque innumeris locis quam diffusissime de talibus egimus. Porro ante se Columnas habebant *Hieroglyphicas* prænotatas; quibus Symbolis ad Divinum Numen analogis, non literali sed Ideali sensu, *Deum* sollicitari arbitrabantur. de quarum expositione in sequentibus.

## C A P U T I V.

*Interpretatio Simulacrorum quæ Mumiae assutæ adscribuntur.*

**D**ixi supremum Numen *Hempta*, quem *Plutarchus Emet* corrupte dicit, varios secum tenere in Mundana Oeconomia administranda Asseclas, atque ex hisce, hos quatuor præcipios veluti Consiliarios, quos *Græci Genios*, *Ægyptii*, *Hemphtæi* Numinis Stipatores, & ad mandata ejus exequenda promptissimos Nuncios vocant; quorum *primus Horus*, sub Pueri forma, Mundi sensibilis geniale Numen notat, & signatur litera E. *Secundus literâ F* signatus *κυνοπέσσωπ*, Caninâ facie conspicuus, vigilantissimum Anubicæ seu Hermeticæ, quem *Anubin* vocant, Oeconomæ præsidem refert. *Tertius* sub vultu Accipitrino, quem *Thauſtum* vocant, Cornu pariter *Hammonis* insignitus; quo Solarem calorem, & inde in Mundo inferiori fœcunditatem notabant. *Quartus* Leonino vultu formidabile, *Momphta*, id est, *Hylæi* Mundi seu totius Humidæ naturæ præsidem notat. Humida quidem Natura per hydroschema signabatur, cuius hoc *Hieroglyphicum* ex fluxu Aquæ indigitatum, & in omnibus *Hieroglyphicis* nil eo frequentius cernitur.

Atque hæc sunt præcipua Numinis

supremi Archetypi Asseclæ, quorum Schemata in 4. lateribus *Obeliscorum* inserebant Symbolis paulo post explicandis; Hæc in omnibus monumentis passim obvia spectantur; hæc *Muniarum* Involucris assuebantur, quemadmodum videre est turn in hoc præsenti *Mumiæ* hierogrammatismo, turn in aliis *Mumiis* paulo post adducendis. Atque hæc Numina circumposita *Mumiis*, censabantur esse potentia ad conservanda Corpora contra omnem *Typhoniam* potestatis violentiam remedia. Sicuti igitur in præsenti *Mumia* assuta vel depicta cernuntur; ita in aliis quoque ex *Ægypto* in *Europam* à diversis ad me allatis *Mumiis*, signatis literis F G, F G figuris fol. ...., hæc eadem *Hieroglyphica* paucis immutatis obviam fiunt. Deinde in figura hic apposita eosdem Supremi Numinis Asseclas, non tamen reticulato habitu, sub figura Hurmana, Canina, Accipitrina & Leonina una cum Globo alato, Divini Numinis symbolo, in Adyto quodam conspicies; & *infra Figura III.* Ritus & Cærimoniæ, quibus ad *Numina* atrahenda in *Adytes* utebantur, luculententer apparent. Vides eosdem qua-

D 3 tuor

tuor Genios *Horum*, *Anubim*, *Osirim*, & *Mophta* supplicantes Numini Supremo, per Alatos globos indicatos, & in medio quoque eundem *Horum* Cidari in capite vestitum, manibus Lituo & Scutica instructum, quibus veluti Averruncatibus symbolis *Typhonia* vis adversa consistere non poterat, Supremi Numinis timore perculta. Sequitur deinde *Adytum*, undique & undique solito Hieroglyphicorum ornatu conspicuum: in quo Sacra sua peragebant Sacerdotes, linea veste induiti, *Osiri* & *Isi*, illi Tutulo, huic Serpentifero globo conspicuis, subtili habitu corporis ab omni superfluitate liberi. Quæ omnia prosecuti sumus in *Oedipi variis locis*. Verum cum singulorum horum Numinum habitum Mysticum jam in *precedentibus* exposuerim, hic iis non immorabor. Vide paulo ante allegatam *Mumiā* A fol. in capsula medicati corporis, olim ex *Hollandia* ad me missam: in qua ē regione G F reperies eadem Numinia, partim sub forma genuflexorum, partim recto situ stantium: in cuius pectore, uti in *Gallicanæ*, varii Circulorum seu Zonarum ordines cernuntur, quibus Cœlestes Zonæ indigitabant, uti diximus. Hæc eadem in sequentis *Mumiæ Schematismo* olim à Magno *Etruriæ* Duce ad me transmissio reperiuntur. Sed ut hæc melius intelligantur, Mysteria sub iis abscondita pandam.

*Mumiā*-  
rum *Theca*  
*fire Capsæ*  
*Hierogly-*  
*phicis or-*  
*nata.*

Nota hic Lector duo considerari posse in *Mumiārum* constitutione, primò *Thecas* seu *Capsas*, quibus Corpora variis *Hieroglyphicis* insignita reponebantur: Deinde ipsam *Mumiārum* multiplice fasciarum involucro vestitarum Substantiam: hæc uti omni *Hieroglyphico* apparatu destituta, ita interior tum *Capsarum*, tum *Mumiārum* Ornatus solus *hieroglyphicis* splendescit. Prior Capsula scilicet exteriora involutæ *Mumiæ* ornamenta colorum refert: Nam, ut *supra* ex *Diodoro* probatum fuit, singulis defunctis Capsula parabatur, pro qualitate & conditione hominum minoris vel majoris pretii, quæ semper aut Numi-



nis, cuius custodiæ tradebatur, effigiem referebat, uti in primo *Figure* *presentis* *Schematismo* patet. Ubi vides *Fœminæ* imaginem velo polymito, & variis striarum ordine veluti *Phrygio* quodam opere contexto spectabilem, cuius pectus variis Circularibus limbis visendum; infra quos figura *Fœminea* extensis brachiis, cuius manus utraque Penna instructa est; sequitur deinde trinus *Alarum* ordo; reliquum corpus turbinato ductu in varias Zonas reticulato opere, & proportionata diminutione distributum, abit: in cuius medio Columnarum discrimen *Hieroglyphicis* symbolis refertum descendit, & altrinsecus F & G eadem supradicta sex Numinum Schemata ponuntur. Sed quidnam tam mysticus Apparatus sibi velit exponamus.

*Hierogly-*  
*phicis Mu-*  
*mīarum*  
*Table I I.*  
*Nardiana.*

Figura *fœminæ* *Isidem* refert, unà cum



cum *Apotropaeis* Numinibus, uti *Peplum* variegatum, sine quo nunquam cernitur, sat superque demonstrat. *Septem limbi Circulares*, quibus pectus ornatur, septem Orbitas seu Zonas coelestes notant, in quarum receptacula animam migraturam putabant. Ultimus Limbus plenus est *phallis oculatis*, & notat Coeleste firmamentum geneticarum ra-

tionum Ideis refertum, quas per reliquos Orbes usque ad Terram, quæ per *Circulum* aptè notatur, transmittit. Totum Corpus *reticulato* amictu, & *turbanato* ductu versus Inferiora descendit; quo indicatur, Naturam occultis & subtilibus rationibus veluti implicari, & perplexam reddi inaccessamque. Figura verò infra limbos constituta *Lyngem*, cuius *Isis* ministra est, sive *Fundum paternum* ex tribus Triadibus compositum notat: quæ quidem apte per *trium Alarum* ordinem, id est, diversos Intelligentiarum choros (uti in *Theologia Aegyptiorum* docuimus) signatur, quibus universum Mundum administrat. Brachiis extensis cum reliquo corpore *Crucem* exprimit, qua in omnia Mundi membra Influxus significatur; *Pennam* utraque manu tenet, ad Celeritatem operationum ostendendam; *Vbere* turnet, quia Genitalibus principiis foeta est; *Sedet*, quia Dominium in omnia habet; *Circulum* in capite gestat, quia Divinorum maximum; *Isidis* pectori infidet, quia in Natura rerum, quæ *Isis* est, maximè se spectandam præbet. Infra hanc intra tres Zonas sex *Averrunca Numa* ponuntur, quorum custodiæ ac Tutelæ corpus commissum est, uti *laquei*, quos manibus tenent, quibus adversarum Potestatum vim *ligare* dicuntur, monstrant. Quorum prius sub forma pueri *Horum* notat, secundum sub forma Canina *Anubin*, tertium ingeniculatum, *Nemptim*; quartum *Cynocephalum*, sive *Ism* Lunarem sub forma Cercopitheci refert; quintum sub forma Accipitris, *Osirin*; sextum pariter ingeniculatum *Arverin* significat. Atque hæc sunt Numinæ, quæ Animarum per Zonas traductionem perficiunt; ut proinde in omnibus fere *Mumiis* ea de causa depicta cernantur. Hisce enim *Symbolis* ea defunctis propitia redi, & ad tuenda corpora quadantenus anxiè allici existimabant. Limbus vero *Hieroglyphicis* intermediis *Hymnos* seu *Adjurationem* continet, quibus ad Corporum tutelam dicta Numa compellere se posse credebant; quæ hic

*Iyngis  
ministra  
Isis.*

*Fundum  
Paternum.*

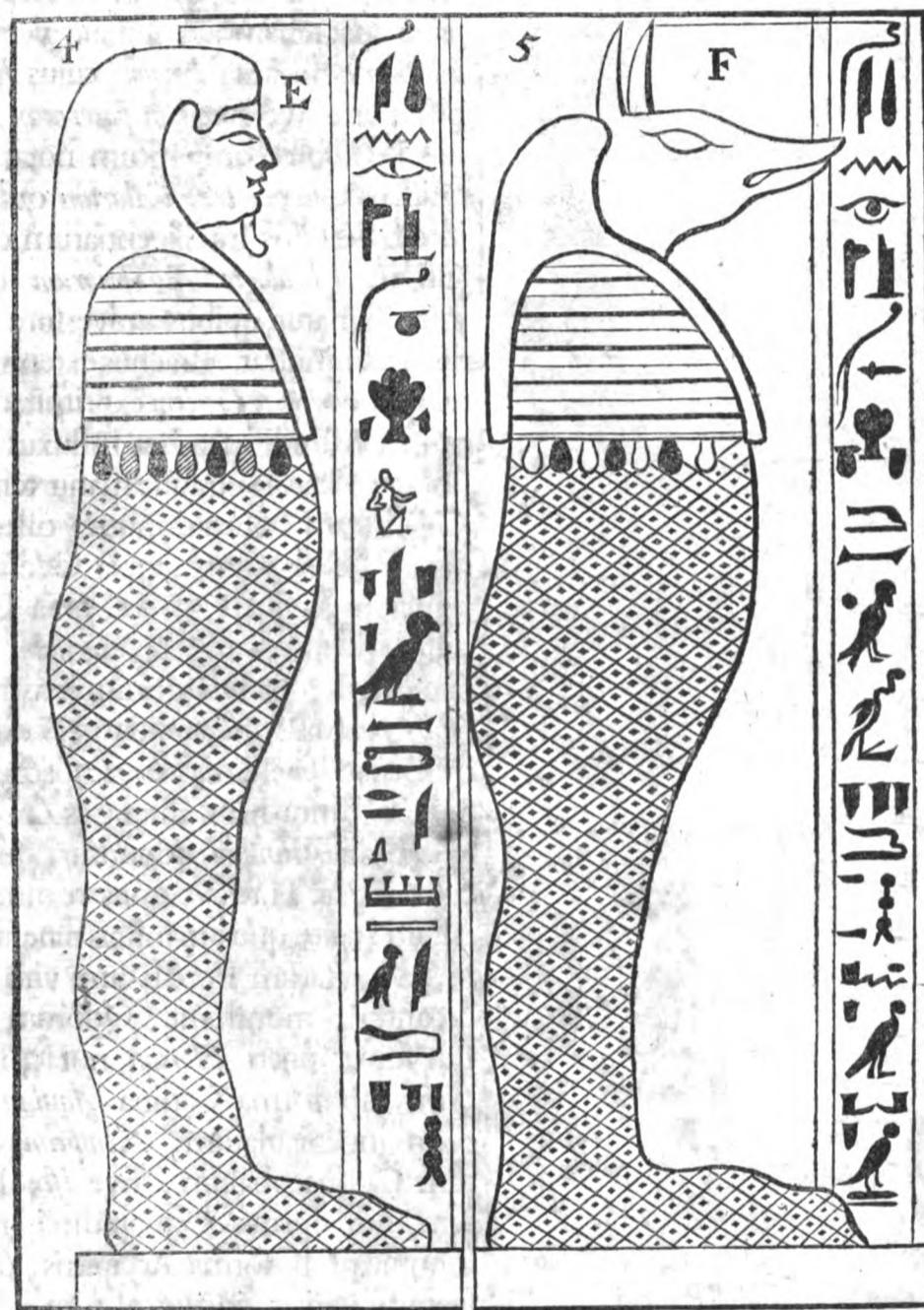
*Nephtæ.*

hic libenter symbolatim explicarem, si fideliter essent incisa; verum cum haec in sequentibus distinctius exhibituri simus, eo Lectorem remittimus.

*Alteram formam Operculi secunda Figura Tabulae exhibet, & est Cista li-*

gne, *Hieroglyphicis* vacua, nisi quod Fœmineum vultum cum velato capite monstrret; intra quam ponebatur fasciis involutum cadaver, conditumque uti in Figuris supra positis pater.

Sed jam quid Mysticus hic habitus



Horus deus est quis. significet, ostendamus. Prima Figura signata litera E, sub Humana forma Horum notat, Osiris filium; mystice, Sensibilis Mundi geniale Numen. Sub pueri forma pingitur, quia Mundus perpetuis alterationibus, generationibus & corruptionibus obnoxius quotidie & quotannis quadantenus renascitur ac rejuvenescit. Quid Zone, quid Reticulatus habitus, quo involvitur, sibi ve-

lint, jam dictum fuit. Nota vero sub mento existens Perseae folium est, quod, teste Horo, Linguam ob similitudinem Horus. notat, & linguam foras extensam ex imo cordis (cujus Perseae fructus symbolum est) per guttur propagatam occulte significat: quo innuebant Numen in Oraculorum consultatione, ad responsa quærentibus danda promptum: & fere semper Apotropæis Genii appicata vide-

Hieron.  
Alexand.

videtur. Cum enim Numen Supremum lingua non utatur materiali, eandem in Simulacris, quæ à Diis per magicos attractus animari videbantur, exer-tam finxere; quæ omnia pulchre descripta habentur apud Hieronym. Alexandr. in Tabulae Heliacæ expositione.

Macrobius.



Canis sedentis figura.  
Plutar-chus.

Anubis  
apud Egyp-  
tios idem  
quod Heca-  
te apud  
Græcos.

Secundum Schema F Numen κυνόμορφον, id est, Canino capite expressum, denotat Anubin, seu Mercuriale Numen, quem præter inventionem rerum, custodem quoque Mumiarum sive animarum ad feliciorem coelestium Zonarum, quæ per Circulos sigillis signatos notabantur, vitam possidendum Ductorem censebant: quæ sane pulchre exprimuntur Oedipi Tomo III, in Tabula Bembina seu Mensa Iyiaca, auctoritate Macrobi: ubilitera D Canis sedentis figuram cum sistro exprimit: qui quidem eo loco nihil aliud notat, quam Hori-zontis lumine Solari destituti, sive Portæ magnæ Occiduae Custodem. Adstipula-tur hisce Plutarchus lib. de Osir. & Iside: Circulus, inquit, finiens, quem Hori-zontem vocant, Anubis est: & non im-merito Cani comparatur, eò quod Cælo Ter-raque polleat: & in hac significatione ean-dem apud Egypios vim habere videtur

Anubis, quam apud Græcos Hecate. Sistrum impositum habet, Typhonie ma-gnitudinis sive ἀνθετές Dæmonis, quem sonitus Sistri profligare dicitur, symbo-lum, uti alibi ample expositum suit; hu-jus enim vigilantia Horus Sol, id est, Harmonia & θύεσις Mundi sensi-bilis (quam Figura E in Oedipo loco paulo ante allegato exprimit, & patet idem ex supra dictis) in suæ perfectionis statu conservatur.

Quæ eadem exprimit in Tabula illa Bembina Anubis ἀνθρωπόμορφος, Canina facie transformatus, qui manibus pendulis efficaciter contractis, in capite Globum cum Serpente ex eo emergente & pennâ Ibidis eidem superposita, gestans, Portæ Occiduae adstat: quæ quidem nihil aliud, quam Anubidis in utriusque Ho-riontis confinio, Vigilantiam notant,

ex cuius efficaci operatione, inferioris Mundi Oeconomia conservatur, & Typhon in absentia Solis omnia maligna attentans, id est, Crocodilea Typhonis vis Ibidis penna veluti fideratur & extinguitur. Hanc ob causam Ægyptii, Horo teste, foribus templorum simula-

cra Anubidis, veluti Sacrorum, Deorumque Osiridis & Iidis Custodis, admo-vebant. Vide quam aptè id in citata Tabula, figura Anubidis Cynocephali, Aræ seu columnæ impositi, & ad Ma-gnam Occidui Solis portam veluti vigi-lantis, Typus exprimat: ut hinc proinde suam ille Hecatinus Cerberus apud Græcos & Chaldaeos, originem invenerit.

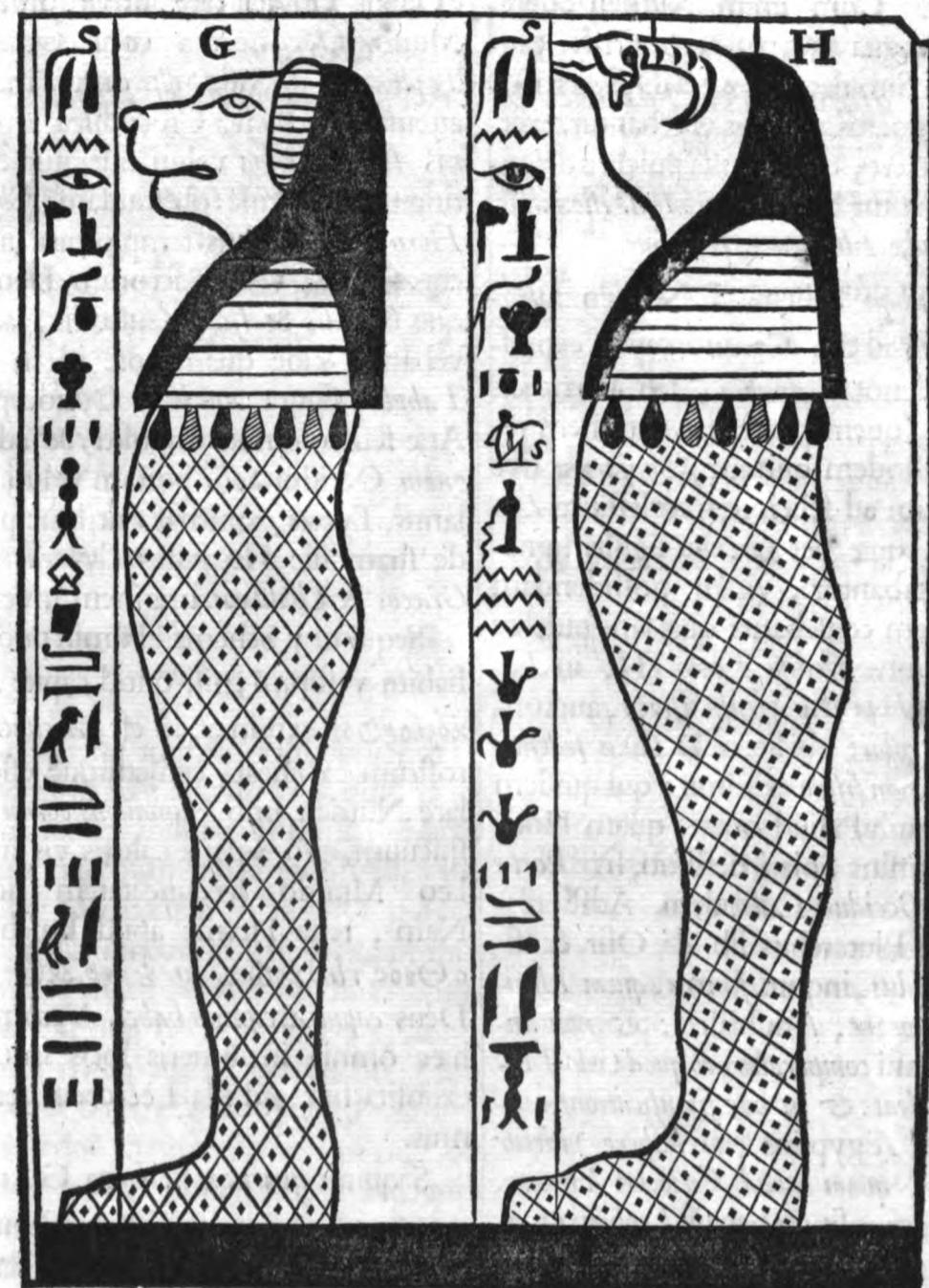
Sequitur 3. Schema H simili prioribus habitu vestitum, nisi quod capite ἀερόμορφον exprimat, id est, Accipitrinum rostrum exhibeat, censeturque esse So-lare Numen, uno Hammonis cornu con-spicum, quo Solaris caloris vis in hy-læo Mundo fœcunditatem notant. Nam, teste Herme apud Eusebium, ὁ Θεὸς τὸ κεφαλὴν ἐκέπλευχε, Deus caput Accipitris habet. Verum cum hæc omnia innumeris locis in Oedipo exposita sint, ad illa Lectorē remitti-mus.

Sequitur quartum Schema G λεοντομορφον Leonino capite insigne Numen, quod Ægyptii à dominio humidæ na-turæ, Mophta vocant; Mystæ quoque Canub, id est Canopum Ægyptiacâ linguâ indigitant.

In urbe Canopo Oraculum fuisse ce-leberrimum Pausanias refert, ad quod un-nono Ägypti. confluabant de rebus futuris consul-turi Ägyptii, & de Canopo Plutarchus, οὐδὲ Ποντικὸς Ἡράκλειτος τὸ χρηστι-piorον ἐν Κανόπῳ Πλάτωνος ἡγάπευθεν, id est, Et Ponticus Heraclitus Ora-culum in Canopo Plutonis fuisse existi-mat. Plutonem autem Græcorum cum Serapide Ägyptiorum paßim confundi, multis jam locis dictum fuit. Serapidiem Scrapis autem & Canubum eundem esse inde pa-tet, quod quem Ägyptii communis voce Serapim, eum Sacerdotes & Mystæ ar-

E cano

Trismegistus.  
Eusebius.



cano nomine κανός dicunt, quasi diceres, Subterraneum aquarum Numen. Et quoniam Aqua Igneis spiritibus seclusis vim secundativam obtinere non potest; hinc dictum Numen Igneo cultu prosequebantur, uti ex Statua in iconismo Canoporum ultimo Tomo Oedipi, Syntag. de Canopis, satis appetat, quæ Pilaeum in Cucurbitæ formam adaptatum portat, signum Humoris abundantiae, cui præst: præterea amictu simplici & nullis rugarum plicis asperato induitur, quo Simplicis Elementi ratio exprimitur. Manu dextra flammarum evenitare videtur, quo Ignea portio, quæ Aquis Numinis beneficio inseritur no-

tatur, utpote sine qua rerum generatio effectum suum non sortiatur. Cultum vero Igneum eidem exhibendum lucerna apposita notat; Universum vero sua virtute Calido-humidâ ad vitam rebus omnibus concedendam pervadere, hexagona figura Abaci impressa lateribus abunde docet, quod Universi Elementaris symbolum esse in Arithmeticâ ostendimus: & confirmat quod Oraculum Serapidis de seipso dicit, teste Opsopœo sol. 69 in lib. de <sup>Opsopœo</sup> Oraculis:

Σφαιρὴ μὲν καὶ δῶμα Θεῖς καὶ αλαίμπελας αὐγή.

Hλ96

Ηλίας γάρ, λαπεόλησε μέγας  
Θεός, εἰδένει ἐμεῖο  
Κάρτες ἀμαρτάκετον, λαμπτιδόνα  
Φλογυμοτύραννον,  
Βόσρυχον ὃν κεφαλῆς νεάτης, χα-  
ρεποῖσι μετώποις  
Αὐτοῖς ιανόμηνον, πλοχμοῖς οὐτε  
ερῖσι φυέται.

*Clara quidem per dominum Dei splendet  
lux:  
Veni enim, occurrit magnus Deus,  
vidit meum  
Robur inexpugnabile, lampadēm ure-  
tem Tyrannos,  
Cincinnum ex capite summo, jucundo  
vultu  
Vndique exhilaratum, cirisque sacris  
menti.*

Canubi- *Canubicum vero Numen*, teste Suida,  
cum Nu-  
men o-  
mnium  
maximum  
maximum.  
Suidas. *omnium Deorum maximum habebat-  
tur, eò quod quæcunque in cætera Æ-  
gypto Numina essent, in hoc uno exhi-  
berentur; quemadmodum de se ipso lo-  
quitur per *Oraculum* teste Opsopœo in  
*Oraculis Veterum*, fol. 7.*

Opsopœo.

Ηλίας, Ωραῖος, Οσεις, Αγαζ,  
Διόνυσος, Απόλλων,  
Ωρᾶν καὶ καιρῶν ταῦτας, αὐτέμιντον  
καὶ δύμεων.  
Ηγετές τοις πολυάστερος λιώσια  
ταῦτα,  
Ζαφλεγέων αἴρων βασιλεὺς, ηδὲ  
αἰθάρατον πῦρ.

*Ego Sol, Horus, Osiris, Rex, Bac-  
chus, Apollo,  
Tempestation & temporum promus,  
ventorum & imbrion:  
Auroræ & noctis multum stellatæ ha-  
benas regens,  
Valde flammantium astrorum rex, &  
immortalis ignis.*

Τύρων πολλύγονον κολπὸς γαῖας  
διαπείρων,  
Αὐτοφυής, αὐδίδακτος, ἀμύτωρ, αἴσυ-  
φέλικτος,  
Οὔνομα μηδὲ λόγῳ χωρέμδου,  
ἐν πυρὶ ναίων.  
Ταπὲ Θεός· μικρῷ τῷ Θεῷ μερὶς ἄγ-  
γελοι ήμεῖς.

*Aqua liquor omnigenis seminibus refer-  
tus, & sinus terræ penetrans,  
Ex se ipso ortus, à nemine doctus, sine  
matre, inconcussus,  
Nomen ne verbo quidem capiendum, in  
igne habitans:  
Hoc Deus est: Modica autem Dei  
portio Angeli nos.*

Hæc itaque sunt quatuor præcipua Æ-  
gypti Numina, singula Velo sacro & re-  
ticulato habitu sine ullius exititii mem-  
bri expressione veluti involuta: notant  
latentis Divinitatis abditam & inacces-  
sam naturam, uti in *præcedentibus* dixi-  
mus. Quibus *symbolis*, veluti Supremo  
Numini congruis id ad ipsorum votis  
obsecundandum fortius allici arbitra-  
bantur. Unde & in Adyto eo sane mo-  
do, quo in *Muniis* expressa sunt, ea de-  
pingebantur, ut *sequens Schema* docet.

Vides in Adyto trilatero in medio  
Numen, *lituo* & *scutica* instructum, cu-  
jus Figuram habes fol. 29 numero IIII  
signatam simili circumstantium quatuor  
è lateribus Numinum forma; & ut uno  
verbo plura concludam *αὐδρο-κυα-  
ιερο-λεοντομόρφῳ* figura exhibita:  
quæ prorsus eadem cum *Gallicana Mu-  
nia* sunt: una cum *Globo alato* singulis  
lateribus supra inscripto: sunt enim, uti  
*Porphyrius* dicit, veluti excubidores &  
custodes funeris, & animarum post re-  
cepta corpora in Zonam illis congruam  
transportatores.

Porphyr-  
rius.

## CAPUT V.

**De Cærimoniis, quibus & Mumias & Aſſe-  
clas Mumiarum Statuas, ad Oracula con-  
ſtituenda adornabant.**

## §. I.

**De Oraculis & Polymantia ab Hieromantis  
ad attractionem Numinum inventa.**

*Mens humana semper appetit Summum bonum.*

*Bona corporis & bona animi.*

**H**umana mens, uti perpetuo deſideriorum æſtu agitatur, ita bonorum quæ desiderat, perpetua ſpe vivit, & dum spirat, ſine intermiſſione ſperat, videlicet *summam* aliquod & *prætantissimum bonum*; quod cum extra *Deum Opt. Max.* dari non poſſit, hinc perpetua anxietate, curâ, doloribus, & laboribus involvitur, & veluti *Oceanus* quidam decumanis fluctibus agitat, in perpetua inquietudine verſatur. Eſt autem *duplex boni ratio*, circa quam omnes hominum machinationes, omnis veluti in cardine quodam volvitur industria, *bona* videlicet *corporis & animi*. *Bona corporis* ſunt Pulchritudo, perfecta corporis Sanitas, & voluptas; quæ cum vel ſine rerum ad vitam honeste instituendam neceſſariarum poſſeffione non conſervari, vel ſine Divitiis obtineri non poſſint, mirum non eſt, tantam omnium Mortalium *auream famam* eſſe, tantum in divitiis acquirendis ſtudium. Harum enim poſſeffione mox omnium bonorum ubertate ſe repleteſi iri confidunt, omnium ærumnarum expertes. Quia tamen & hæc minime hominem ſatiant, hinc *bona animi* corporeis conjuncta deſiderant, cujusmodi ſunt Scientiæ, Honores, Dignitates, Potentia: quæ omnia cum incertos in tam instabili fortunæ rota exitus ſortiantur, inde eſt quod plurimi in impenetrabili futurarum rerum ſuarum ſtuſ incerti, & inter ſpem metumque

fluctuantes, tanto ſtudio futurorum ſcientiam appetant, ut ex ea videlicet addifcant, *quid de ſe futurum ſit*, & an de bonis illis recenſitis ſolidum quiddam ſibi promittere poſſint.

Novit id humani generis hostis dia- bolus, & callidus dolorum architectus; qui tam multiplices pedicas pandit, quam multiplices ſunt humanarum machina- tionum appetitus: ut tandem *ſub ſpe ſcientiae futurorum* homines adoriantur, adortos irretiat, penitusque ſui *juriſ* fa- ciat. Sunt autem *duo potiſſimum retia*, *Astrologia & Polymantia*. Priori docet for- tem, quam quisque à primo nativitatis ſuæ puncto nactus eſt ad bonam vel ini- quam fortunam; posteriori, veluti ſub quodam naturalium cauſarum vela- mento, *varias divinationum species exhibet*, quibus incauti, dum *bonum* proſequi, vitare *malum* inconsultius appetunt, eterni boni poſſeffione merito privan- tur. Has itaque artes pri- mū in orbem, magistro diabolo, introduxit *Cham Noē*. *Cham pri- mides*; quas *Ægyptii* à *Chamo* inſtru- di- exi- *Astrolo- gia & Po- lymantia* veluti hæreditate quadam tradi- tis in ſtrolō- giam & Polyman- tiā universum Mundum tranſuferunt. At- que de *Astrologia* eorum ample in II. part. *Oedipi* dictum fuit; de *Divinationi- bus*, earumque Origine, *Oraculorumque* rationibus porro dicendum nobis reſtat.

*Ægyptii* itaque, doctore Mercurio pu- tabant, præter Deos Coeleſtes, Naturas quasdam homines inter & illos medias reperi- ri, quas *Angelos*, *Dæmones*, vel *Ge- nios* *Ægyptii* celebant.

Genio-  
rum locis  
habitacionis. nios aut *Terrenos Deos* appellabant; qui-  
bus omnium *Oraculorum* ortus, & in-  
teritus causam attribuebant; adeoque  
*Oracula* tam diu durare, quam diu dicti  
*Genii* in *Statuis*, quae *Oracula* fundebant,  
morarentur; eademque perire, cum Si-  
mulacra à *Genii* seu *Dæmonibus* desti-  
tuerentur. Hosce verò *Genios* regionem  
inter Cœlum & Terram interjectam in-  
colere atque ex herbis, lapidibus, aro-  
matibus, aliisque terrestribus materiis  
vim Divinitatis naturalem in se conti-  
nentibus constare afferabant; & uti pro-  
pe nos habitantes, nobis amica cognatione  
jungi, atque amore singulari er-  
ga humanum genus affici, ita homini-  
bus prout illorum natura fert, variis  
diversisque modis auxiliari putabantur,  
sortibus futura prædicendo, aliaque ad  
nos pertinentia curando. Quocirca in  
Genii Sta-  
tuas ingre-  
diebantur. *Statuas* quoque ab iis ritè instructas in-  
grediebantur, & ex illis responsa consul-  
tentibus dabant, multosque in annos in  
iis morabantur, tanto libenter quanto  
*Statuae* ex materia iis congruentiori fa-  
ctæ essent; & quanto eos Sacrificiis,  
Hymnis, Laudibus & Harmoniis, vel-  
uti unicis *Geniorum* illorum illecebris,  
magis placabant, tanto eos facilius sibi  
obsecundaturos credebat.

Trismegi-  
stus. Quæ quidem ita se habere, copiose  
docet Hermes in Pimandro, causamque  
assignat, Cur tanta in *Dæmones Genios*-  
que potestate polleat homo, & cur ejus  
dominio tam facile se submittant: *Cum*  
Genii affi-  
ciebantur  
hominibus. *enim, inquit, Homo animal sit venerandum,*  
*magnumque Mundi miraculum ex omni na-*  
*turæ miscella constitutum, cœlesti, terrena,*  
*mortali, immortali, Inferioribus Superiori-*  
*busque junctum sit; parte quidem quæ ex*  
*anima, sensu, spiritu & ratione constat, Di-*  
*vinis; parte quæ ex igne, aëre, aqua, terra-*  
*que conficitur, Sublunaribus; fit, ut cum*  
*se ipsum ob eas res quas mortalis portio ap-*  
*petit, cupiditatibus animo à corpore veluti*  
*abstracto separat, veluti in divinam quan-*  
*dam efficiam transformatus, vel Cœlitic-*  
*bus præstantior, vel dignitate par evadat;*  
*eamque potestatis plenitudinem acquirat, ut*  
*quemadmodum Deus Cœlestium Deorum*

effectus est: ita Homo Deos illos qui terre-  
nis affiguntur habitationibus, efficere pos-  
sit, Statuas videlicet animatas sensu & spi-  
ritu plenas, præciasque futurorum. Quæ  
quidem Mercurius in Pimandro fuisus  
prosequitur. His subjungit quoque, pro-  
avos suos perfectam Cœlestis Dei notitiam  
non habuisse; cognito enim Deo, Deos ter-  
renos non curassent; sed uti incertos de illo,  
ita à *Divina religione* valde aberrantes ar-  
tem, quâ Deos efficerent excogitasse, Sta-  
tuasque exstruxisse, in easque, cum ipsi ani-  
mas creare non possent, Dæmonum vel  
Angelorum animas evocasse: quæ quidem  
vocatae adveniunt, tum quia horum homi-  
num magna vis erat, tum quia Angeli &  
Dæmones tantam cognitionem cum ho-  
minibus habent, ut ad obsequium eorum pro-  
priâ naturâ traherentur. Atque hæc est  
Mercurii de *Oraculis* sententia, quam ex  
Pimandro exceptam paucis explicandam  
duximus; cætera quæ amplius prose-  
quuntur in citato loco lector videat: ubi &  
causas desitionis *Oraculorum* magnis te-  
nebris involutus, impiè explicat.

Nam *Oracula* defutura pronunciat,  
quando homines religionis expertes  
impii evident; neque enim tunc Idola  
colent, neque ea fabricabunt, neque in  
illis animas Dæmonum introducere  
valebunt; Dæmones verò cum se ne-  
glectos viderint, ab antiquis etiam *Sta-*  
Trismegi-  
sti impia  
doctrina de  
Oraculo-  
rum desi-  
tione. *tuis* decendent. Ubi *Oraculorum* defectum,  
hominum vitiis & dæmonum indignationi  
potius quam Divinæ potentiae ad-  
scribit.

Rectius sane, tametsi impii, *Porphy-*  
*rius & Plutarchus*; quorum uterque cau-  
sam desitionis *Oraculorum* in Christia-  
nam Religionem conjicit: ille quoque  
verbis apertis fatetur, Mortales ex quo  
Jesus colitur, nullam ex Diis utilita-  
tem sensisse. Non igitur humanæ in-  
dustriæ defectu, aut negligentia *Oracula*  
desierunt; sed unigeniti *Filius Dei* in ter-  
ram adventus unica causa fuit, quo de-  
pulsa tenebrarum potestate, viribusque  
quibus humanum genus fallere sole-  
bant Dæmones, ademptis, æterna Mun-  
do veritas illuxit. *Quod & Pythius A-*  
Porphy-  
rius.  
Plutar-  
chus. *Oracula*  
*cur desierint.*

*Nicephorus Callistus.*

*Apollinis responsio de Oraculo rum des- tinatione.*

pollo vel invitus fateri coactus est: cum enim, *Nicephoro Callisto teste, is à Cæsare Augusto, Quis in Imperio sibi successurus esset, interrogatus diu tacuisse, atque iterum iterumque respondere silentiique causam aperire rogaretur, in hæc tandem verba prorupit:*

*Me puer Hebræus Divos Deus ipse gubernans  
Cedere sede jubet, tristemque redire sub Orcum:  
Aris ergo dehinc tacitus abscedito nostris.*

*Lactan- tius Fir- mianus.*

*Addit Lactantius Firmianus, tantam fuisse suis temporibus Crucis virtutem, ut cum Idololatræ Diis immolare vellent, si qui fronte Cruce signati adessent, nec sacra litare, nec à Vatibus ullum responsum habere valerent.*

Sed ut ad institutum revertamur, Erant *Oracula* memorata omnium divinationum & totius superstitionis radix & fundamentum. Neque enim Dæmon semper sensibili voce responsa dabant, sed signis quibusdam, quid vellet, aperiebat. Hinc emerserunt primum rituum & Cærimoniarum variæ species, quibus ut futurorum consciï fierent, veluti præviis dispositionibus animum purgare solebant: deinde ad vanas obseruantias conversi, omnia pro auguriis habebant obviarum rerum ludibria. Ve-

*Oracula in omnibus fere Egyptiorum Nomis.*

*Egyptiorum Ora- cula cele- briores.*

rum explicemus singula. In omnibus ferè *Egypti* Nomis *Oraculum* fuisse reperio, à quo responsa de variis eventibus acciperent consulentes: neque tam singula *Oracula* de singulis sibi propositis respondebant, sed de iis solummodo rebus quæ naturæ eorum contentaneæ erant. Hoc pacto *Oraculum Serapidis* circa ea quæ Terræ cultum con-

cernebant, *Anubidis* circa ea quæ Scien- tias, *Hori* circa ea quæ bona Corporis & Animæ, *Iidis* circa ea quæ aut *Nilum* aut foecunditatem concernebant, consulebatur. *Ammonis* vero in *Lybicis arenis* constitutum *Oraculum*, uti celeberrimum omnium, ita de quibusvis rebus sibi propositis responsa dabat. Ab his *Oraculis* quatuor alia in *Græcia* mag- ni nominis *Oracula* prodierunt, seu potius execranda ad hominum animos fa- scinando suscitata sunt *Sacraria*; *Delphicum* in *Ionia*, in *Lebadico Triphonium*, in *Milesia Branchidicum*, *Sabæum* in *Pho- cide*: præterea *Amphiaraï* in *Attica*, *Seba- niticum Latonæ* in *Butho Ægypti*, innu- merisque aliis locis constituta. Quæ omnia responsa dabant locis obscuris, obfessisque à malignis Spiritibus, voce, somnis, gestu nutuque *Statuarum*, sonitu, tinnitu, vel aliis signis: edebanturque vel ab ipso Dæmone, vel à Pytho- nibus, Sacerdotibusque spiritu fatidico afflatis: qui à specubus, furnis obscuris, & profundis horribili sono & strepitu irruerant in *Enthusiasmas* specie ignis, quo circumquaque involvebantur, & in furorem acti, cum palpitatione omnium artuum, inversis oculis, & ore distorto effabantur ea, quæ Dæmon illis sugge- rebat. Hoc pacto superstitionum Ar- chitectus sese furtim per Idololatriam in animos hominum insinuans, illis va- riiorum rituum & cærimoniarum devo- tiones inculcare sategit, quibus simplices mortales, suos Commentitios Deos sub pietatis & virtutis prætextu colerent; ut sub his titulis per omne genus impietatis & nequitiae illos volutaret, pollueretque, atque adeo debitum *Deo* honorem ad se derivaret.

*Græco- rum Ora- cula ak- bricta.*

## §. 2.

De Herbis & Lapidibus ab Hieromantis in  
adytis usurpatis.

Herbis ut  
bantur Æ-  
gyptii in  
Iacra.

**A**gyptios ut plurimum *herbis* in facris usos, frequens Hieroglyphicarum *herbarum* passim in *Obeliscis*, & *Tabula Isiaca* occurrentium multitudo ostendit. Putabant enim *Ægyptii*, singulas *herbas* suos sibi appropriatos praesides Genios habere, qui cum summâ curâ & amore erga res fidei suæ commissas ferri crederentur, eos hujusmodi rebus consequenter trahi, & ad arcana revelanda præviis sacrificiis sisti posse, atque hoc vi quâdam ipsis *herbis* insita effici putabant; cum opinione eorum nihil aliud essent, quam particulæ quædam Divinitatis. Verum hæc doctrina uti Orthodoxæ Doctrinæ è diametro repugnat, ita merito veluti totius superstitionis radix jam dudum proscripta exulat. Siquidem *herbae* hoc pacto, non tanquam Virtutes naturales operantur,

Herbis ac sed tantum signa quædam sunt, ex parte implicito vel explicito ordinata, quibus positis Dæmon se sistit. Si enim per efficientiam naturalem Genios attraherent, necessario in iis vim aliquam imprimarent; sed cum Corporearum rerum ad Spirituales substantias nulla intermediet proportio, utique Spirituallis substantia, impressionis virtutum, qualitatumque naturalium Subjectum esse non potest, quo vi naturali attritus hujusmodi producatur: sed moralis causa solummodo intervenit, eò quod Dæmon *herbis* veluti, signis quibusdam ex pacto compositis, ad condescendendum concitetur. Quod itaque *Ægyptii*

Herbis ratiōne Ægyptii ueban-  
nū ad varia effectus.  
*Aglaophotide* herba, aut *Cnebisonē*, aliisque paulo ante demonstratis, Deos evocare consueverint; *Theongelide* herba poti, futurarum rerum eventus prodiderint; id certo virtuti naturali dictarum herbarum minime adscribendum est, sed, ut dixi, pacto, quod per herbas veluti si-

gnum quoddam expressum pangebatur. Quæ omnia S. Augustinus lib. 21 de Civit. cap. 6 his verbis docet: *Illiciuntur Dæmones ad habitandum per creaturas, quas non ipsi, sed Deus condidit, delectabilibus, pro sua diversitate diversis, non ut animalia cibis, sed ut Spiritus, signis, que cujusque delectationi congruunt, per varia genera lapidum, herbarum, lignorum, animalium, carminum. Ita Ægyptii Mentastro utebantur ad cognoscendum in cuius Planetæ tutela sis. Modum operandi vide apud Apulejum c. 9. de viribus Herbarum. Utebantur & *Moly*, *Mithridatio*, *Scordoti*, & *Centaureo*, Magicis herbis suis in sacrificiis, Plinio teste l. 25. c. 10. Plinius. De *Omomi* herba cum Lupi sanguinemista, quid præstiterint Ægyptii Magi, Plutarchus de Osiride & Iside recitat, & nos fuse in *Obelisco Pamphilio* exposuimus. Hujus quoque farinæ sunt *Æthiopis herba*, quâ amnes & stagna siccari conjectu, tactu omnia clausa aperiri opinabantur, *Achemenide* conjecta in aciem hostium trepidare agmina, & terga vertere. *Latacem* plantam à Regibus Persarum Legatis dari solitam, ut quocunque venissent, omnium rerum copia abundarent, Ctesias memorat. Circa Ctesias. herbam quam *Verbenacam* appellant, teste Plinio lib. 26. cap. 4. Magi mirum in modum insaniunt, hac per unctos impetrare quæ velint, febres abigere, amicitias conciliare, nullique non morbo mederi. Dioscorides lib. 5. & Gal. lib. 2 Antid. ajunt plantæ genus esse, Cres- sam dictam, unde Toxicum fiat: Εγνατίς Τῆς τῷ περιγράσεοι τελετῶν δαπανηρὰ, δὲ συγκωμίσας κρῖσαν Σοτάριν. Nonnullæ cærimoniae sacrorum, quæ fiunt ad vaticinia postulantur: herba Cressa conterenda est, ηοὶ πλεόγντι Αἰχνήν, Ἡ οἵσεον*

S. Augu-  
stini.

Apulejus.

Plutar-  
chus.

Plinius.

Diosco-  
rides.

Galenus.

*οσέον Ι' Βιανὸν, & Ala Ægyptia, & Os Ibiacum.* Non multò saniora sunt, quæ apud *Plutarchum* legas lib. de *Fluminibus*: In *Chebydone* Ætolie monte herba *Myops* nascitur, qua si quis in aquam conjecta lavet vultum, excæcabitur; si *Dianam* placaverit, visum recuperabit.

*Zaclus* herba in vinum injecta illud in

*aquam* convertet. Meminit & *Callisthenes* de *Rebus Alexan.* *Nectanebum*

*Regem Ægypti* *herbam ex solitudine accepisse*, quam efficacem ad *somnia moventia esse* sciebat, qui ex ea *succum exprimens*,

*fecit Imagunculam in cera Muliebrem*, ei-

*que nomen inscripsit Olympiadis*, accen-

*saque lucernā ex herba Dæmones execra-*

*tionibus ad eam rem idoneis invocabat*, ut

*Olympias* sibi videretur *Hammonis am-*

*plexibus frui*: Verba Græca sunt: καὶ

λαζαρέαντα βοτάνην δότο τὸ ἐρήμος λι-

ηπίσατε τοὺς ὀνειροπολίαν, καὶ αὐτὰς

λύχνουν δότο τὸ βοτάνην ἐπεκαλέστη ὡρ-

ηνοῖς ταῖς τοῦ πεποιημένου δαι-

μονας, ὥστε φαντασθῆναι τὴν Ο-

λυμπιάδα, καὶ θεωρεῖν πεπλεψύδρον

αὐτῇ τῷ Θεὸν Αὔμωνα. Herba *Osi-*

*rites*, quam Divinam non in vivos modo, sed etiam in mortuos habere poten-

tiā, rebantur, Umbras ad percunctan-

dūm usos *Ægyptios Plinius* testatur lib.

30. c. 2. Ex quibus omnibus patet, her-

Plinius.

Plutar-  
chus.

Callisthe-  
nes.

Herba  
Magica  
Ægyptio-  
rum.

*bas Magicas nulla virtute naturali ad di-*

*cotos effectus, quos ipsi contingere pu-*

*tant, præditas esse, sed Dæmones ad il-*

*las veluti Signis quibusdam, ut dixi,*

*commotos, effectus præstare; quod ex*

*circumstantiis facile deprehendes; cum*

*sine superstitione, aut Astrologicis ope-*

*rationibus nihil hic fieri videas. Unde*

*ea non immerito Theophrastus θεοφραστος*

*η̄ απθανώτερε, inepta & incre-*

*dibilia vocat.*

Theo-  
phrastus.

Sed progrediamur ad *Lapides*, in qui-  
bus eadem quæ in plantis consideran-  
da occurunt. Inter *Ægyptios lapides*  
erant hi comprimis memorabiles, *Anan-*  
*chites*, & *Atizoci*; per priorem, *Plinio* *Plinius*  
teste, Deorum evocabantur imagines,  
per alterum gestantes eum invisibles  
reddebantur. Verum qui rationes no-  
stras paulò antè allatas probè intellexerit,  
videbit hæc nulla ratione consistere  
posse, neque ea vi naturali peragere, sed  
Dæmonis ope, qui *lapidibus* tantum vel-  
uti *Signis* quibusdam ex *pacto* positis ute-  
bantur. Verum cum de *lapidibus*, uti  
& de *Animalibus*, in *Obelisco Pamphilio*  
amplissime tractatum sit, eò Lectorem  
remittimus. Nullum itaque sacrificium  
sine *herba*, nullum sine *lapidibus*, aut *aro-*  
*matibus* libamen offerebatur; hujusmo-  
di enim sola Numinis alicuius trahendi  
effectum, præstare posse opinabantur.

Lapides  
Magici  
apud Egy-  
ptios.

### §.

### 3.

## De Statuis quas Δωτεραιas sive Averruncas vocant, uti & de multiplici Amuletorum, queis Ægyptii utebantur, confectione.

Telesma-  
ta, Amu-  
leta, Phy-  
lasteria,  
Periaptæ  
quid.

**Q**uin Telemata sive Δωτελέ-  
σματα, Amuleta, quæ & Φυ-  
λακήσια, θεραπεύματα,  
θεραματα, περιάπτερεσια, dicun-  
tūr, sint, variis in *Oedipo* locis abunde si-  
gnificatum fuit. Erant enim *præserva-*  
*tiva* contra omnium malorum occurus  
remedia, Dæmonis ope instituta, & ab

*Ægyptius*, variis mirisque modis, ritibus  
& cærimonias consecrata: Unde &  
θεργία Magiae pars originem invenit.

Erant autem *duplicis generis*, Majora, &  
Minora: *Majora* & immobili positi so-  
lidata, in publicis locis urbium, templo-  
rum, coemeteriorum, tum regionum  
claustris, ad hostium arcenos insultus, &

Amuletæ  
duplicis ge-  
neris, ma-  
joræ & mi-  
noræ.

avt.

*αὐτεχνίας διημέτων κακόγεων eludendas ponebantur. Quæ apprime exhibet præsens Schema, à doctissimo Nardo mihi communicatum, Figura κριόμορφος, velata cervice, & in Conum inversum habitu: Ammon est, Numen Διοτεσπάτον, dextrâ lituum, alterâ flagellum gestat, quo dum adversæ Potestates dispelluntur, rerum temperies & harmonia consistit. Sed vide quæ de Ammone Agyptio uberrimè disceptavimus Oedipi Tom. i Synt. 3. Capit. de Ammone, & in Astrologia Agyptiorum de Signo Arietis. Minora & portatilia in domibus, in collo, pectore, manibus hominum, animaliumque ad malorum averruncationem portata serviebant. Quæ ut intelligantur,*

Sciendum est, *Hieroglyphica symbola*, non tantum rerum altissimarum sublimiumque de Divinitate mysteriorum Significativa, sed & Effectiva fuisse mirandarum, quæ per ea fieri putabantur, operationum. *Hieroglyphica* itaque *Obeliscis* insculpta non tantum, ut dictum est, abditam de Deo Numinibusque Theogiam, eorumque in Mundana hac monarchia officia & ministeria exhibebant; sed & præterea malorum Genitorum machinationes & αὐτεχνίας, in virtute potentium Angelorum, Supremique Numinis summa potestate, quæ sub iis exprimebatur, arcere credebantur. Unde ut effectum suum sortirentur, prius magno rituum cærimoniarumque apparatu per Sacerdotes consecrabantur: Quo peracto, nullam malignam Potestatem, aut Agyptie Telluri infestam potentiam consistere posse, sibi pollicebantur. Imo Symbola, uti in tertio Tomo Oedipi demonstratur, ita apposite benignis Genitorum coetibus applicata erant, ut similitudine naturæ & amica quadam cognitione, quam ad res per Symbola expressas obtinebant, attracti, vel inviti Agyptiacæ Telluris contra contrarias Potentias defendendæ tutelam arriperent. Cui verò Genio quælibet res subiecta esset, cuive poten-

tiæ Præsidi, Inferioris Mundi, Syderei que entia, sympatheticâ, id est, amicâ cognatione, concordarent, ex Mysticis rerum Mundanarum Catenis, quas σείρες vocabant, Idealique *Obeliscorum* doctrina, de quibus in Oedipi Tomo II, Parte altera, in Clasibus Astrologiae & Medicinae copiose differuimus, discebant.

Dico itaque, omnia ferè Symbola & Hierogrammatismos, qui in *Obeliscis*, cæterisque Agyptiacis Monumentis Hieroglyphicis, uti in *Isciaca Tabula*, reperiuntur, præterquam quod arcanissima quævis significarent, *Amuleta* quoque fuisse separatum usurpata, & passim ab Agyptiis, ex *Obeliscis*, veluti archetypis codicibus decerpta, ceu sacra quædam *Phylacteria* in collo, pectore, manibus, aliisque secretioribus corporis partibus, tūm contra diversorum morborum violentiam fascinationesque, tūm ad animi bona acquirenda fuisse portata; imo Animalibus eandem ob causam, veluti Symbola sterilitatis averruncativa, fuisse alligata; quod ipsum longa & diurna experientia sat superque docuit. Dum enim innumeros pæne Antiquitatum promos condos explorō, omnia ferè & principalia *Hieroglyphica Symbola* diversis pretiosis lapidibus insculpta cum ansula dorso annexa reperi; quod aperatum signum est, illa filo suspensa usibus hominum privatis serviisse; quæ omnia æri incisa in 3 Tomo Oedipi exhibentur.

Neque in lapidibus tantum exhibebantur, sed in tæniis, liciis, schedis, tabellis metallicis Diis appropriatis exarabantur, ut suo loco dictum; cum tanto superstitionis augmento, ut vix esset puer, homo, brutum, quod non hujusmodi fanatica deliramenta sibi appensa haberet. Quæ paulatim ad vicinas Agypti gentes propagata, *Arabiam*, *Græciam*, *Babyloniam*, deinde totum infecit *Læstus*. Hinc Festus, *Ipfullices*, *lamine* necessarie *Sacris Magicis*, specie virorum & mulierum characteribus quibusdam exarabantur: Unde Magi qui eas exararent & insculperent, à Græcis *Stæchiomathici*, ab Agyptiis *Hieromantæ* dicti fuerunt.

Festus. Hinc Festus, *Ipfullices*, *lamine* necessarie *Sacris Magicis*, specie virorum & mulierum characteribus quibusdam exarabantur: Unde Magi qui eas exararent & insculperent, à Græcis *Stæchiomathici*, ab Agyptiis *Hieromantæ* dicti fuerunt. Cedrenus. Apollo-nius Tyaneus.

Cedrenus in Claudio *Apollonium Tyaneum* arcorum Aegyptii apprime peritum fuisse ait, *σοιχιώσας ὁ φεις, τοὺς σκορπίας μὴ πλάνησεν, Characteribus & sigillis devinxisse Serpentes & Scorpions ne percuterent.* Meminit & horum Eusebius.

**Eusebius.** *lib. 5 Præparat. Euang. Lineas jubet deleri, ut abeat; has enim se retinere, & aliam figuram vestitus, qui fert simulacra Deorum.*

**Tzetzes.** *Quidam Philosophus, teste Tzetze, ξέρας εν πέτρᾳ πεόσωπον τὸ Χαροντές, exsculpto in lapide Charontis vultu, dum pestis Antiochiae grassaretur, & in Urbe posito simulacro, luem sedavit.*

**Herostatus.** *Apollonius Aegyptiorum more Ciconiam exsculpens in marmore, Ciconias, fontes & puteos injectis serpentibus vitiantes, Byzantio expulit, Herostato teste. Idem Pestilitatem, Dæmone qui in specie mendici grassabatur lapidibus obruto, sedavit.*

**Cedrenus.** *De eodem Cedrenus ait, Apollonii hodieque in quibusdam locis ἐνεργεῖ τὰ δυτικέσματα ισάμφα, opera perseverant, & efficacia sunt, alia Quadrupedibus & Volucribus damnosis avertendis, alia εἰς ἐποχὴν ρύματων πόλαις ἀτάκλως φερομέρες, ad inordinatos annuum cursus cohibendos. Aegyptius nullus non angulus Urbium hujusmodi scatebat.*

**Amuleta terrestria apud Aegyptios, ærea & Nilotica. &c. &c.** *Erant autem Amuleta Terrestria, ob fœcunditatem Terræ ordinata, ut Serapis ex omnibus Mundi materiebus conflatus; erant & Nilotica, ut Canopus, ad Nili fertilitatem procurandam; erant ærea, ut Accipiter, iερακόμος φα, ad pestis contagionem arcandam; erant & Ignea, ut Aspis ἀγα-*

*θοδαιμῶν ad ignis calorisque siccitatem avertendam: erant Urbium & privatrum domum Lares & Penates, Infanties fasciis involuti, quibus malignæ Potestates disspelliri credebantur: hujusmodi erant Idola Laban Theraphim dicta, quæ Rachel furata fuerat & abscondierat, uti habetur Gen. 31, 19. erantque Penates Aegyptiorum, uti alia omnia, ab Aegyptiis ad Hebreos propagata; de quo vide Tom. 1 Oedipi. syntag. de Pantheo Hebreorum. Erant cuique privata quedam amuleta, quæ contra nocivam vim Typhoniam collo, pectore, manibus gestabantur: erant & animalium contra lumen à contrariis Potestatibus iis immisfam, hujusmodi Amuleta passim usurpata. Verum cum de hisce passim in Opere Oedipi discurramus, hic longiores esse noluimus. Contra quæ recte passim SS. Patres summo rigore inventur. Lactantius l. 1, c. 14. Insinuant se corporibus hominum Dæmones, & occulte in visceribus operti valetudinem viviant, morbos cident, somniis animos terrent, furoribus quatunt. Ut homines his malis cogant ad eorum auxilia decurrere. Tertullianus in Apolog. c. 22. Dæmones ledunt primò, deinde remedia precipiunt, ad miraculum nova sive contraria, quæ post desinunt ledere, & curasse creduntur. Origenes contra Celsum: Quid recensem, ait, Celsus, eos qui lustrationes docuerunt, & incantationes pellendis morbis, arcendisque, aut effigies formaque Dæmonum varias, & præter hec in vestibus, manicis, lapidibus, plantis, radicibus amuleta diversorum generum? Sed hæc de Amuletis in genere sufficiant.*

SS. Patres  
inveniuntur  
in Amule-  
ta.  
Lactan-  
tius.

Tertullia-  
nus.

Origenes.

## §. 4.

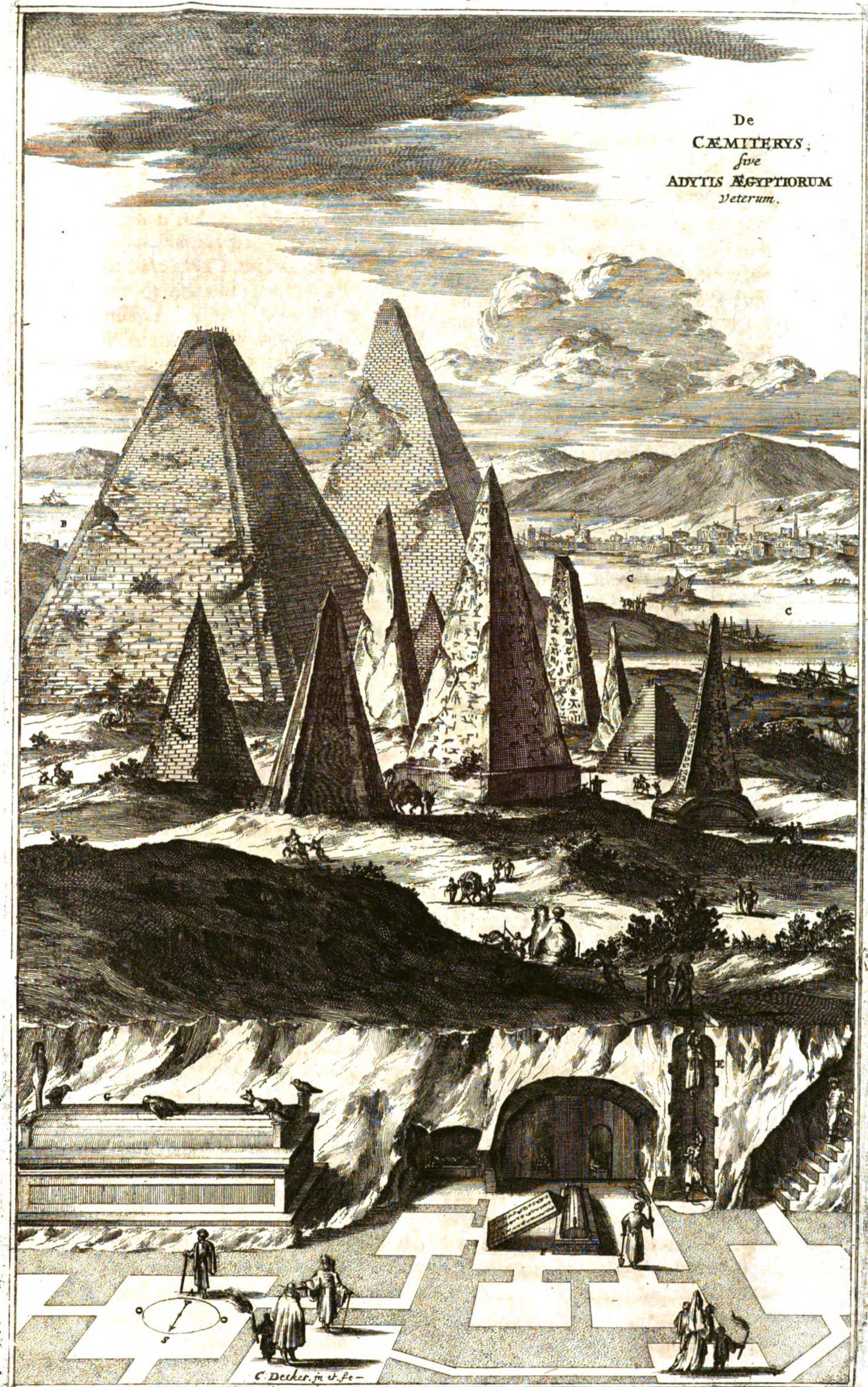
### De Amuletis in particulari.

**Amuleta varia ex-  
plicata.** *V*erum ut hæc Lector καὶ τῷ τύπῳ clarius cognosceret, hic Amuleta nonnulla apponenda duxi, ex quibus reliquorum rationem facilius intelligat. Inter Amuleta Aegy-

ptia nil erat communius Harpocrate, Horo, Apide, Osiride & Iside, Canopo; quorum primus Cornucopia instrutus, sub forma pueri nudi, digito silentia suadente conspiciebatur, alter itidem

Harpocratis  
Digitus,  
Cornuco-  
piae &  
Amuleta.

De  
CÆMITERYS,  
*five*  
ADYTLIS ÄGYPTIORUM  
*Veterum.*



C. Decker. in et. sc.



dem sub forma Pueri, sed fascibus & reticulato amictu involutus; tertius sub forma Bovini capitis; quartus sub variis formis, nunc *ιεροχόμωρφος*, nunc *κυνόμωρφος*, modo Leoniformis; quinta sub Mulieris habitu, scutica & reti instructa, aliisque instrumentis, uti in sequenti figura appetet. Per *Harpocratis amuletum* religiose gestatum, arcanorum per varias divinacionum species se conscius futuros sperabant; gestatum autem fuisse, *ansulæ* satis demonstrant. Per *Hori amuletum* naturalæ humanæ notitiam se habituros putabant: per *Apidis amuletum*, fecunditatem, per *Osiridis*, Influxus superni abundantiam, per *Isidis*, quæ ad Terram & *Nilum* pertinent, bonorum omnium temporalium libertatem fecunditatemque se consecuturos sperabant.

Nihil præterea *Amuletis* quæ Ibidem, Accipitrem, Bovem, Canem, Cynoce-

phalum, *Ælurum*, similiaque referabant, frequentius erat; quibus omnibus privata bona se consecuturos sperabant: ut, per *Accipitrem* claritatem Luminis tum oculorum, tum intellectus, per *Bovem* Domesticæ substantiæ amplitudinem, per *Canem* Scientiarum & artium notitiam, per *Cynocephalum* & *Ælurum* Lunaris Numinis attractum.

Erat ex insectis quoque *Scarabaeus*, certis & appropriatis lapidibus incisus, potentissimum *Amuletum*, & passim usurpatum ad Solaris numinis attractum, contra omnes tum animi tum corporis morbos institutum; quorum ingentem copiam, ex omnibus Antiquitatum penuariis ad me transmissam, una cum aliis diversarum Formarum & Characterum Schematismis, vide in *Theatro hieroglyphico seu 3 Tomo Oedipi*, ubi interpretationem singulorum adduximus.

## C A P U T V I.

### *De Adytis Ægyptiorum occultis, in quibus ritus suos & Magicas suas operationes instituebant.*

*Adytæ Ægyptiorum in pluribus Notis.*

*Clemens.*

*Adytæ quæ modo adorata, & quid in illis aderat.*

**D**E *Adytis* Ægyptiorum, locis obscuris & subterraneis, copiose egimus in 1 *Oedipi Tomo*, *Syntag. 5.* quare hoc loco tantum, quid in iis operati sint Magi, & quas cærimonias pergerint, explicandum restat. Erant autem complura in Ægypto hujus generis latibula, & ut Clemens ait, *pro numero Oraculorum aut Nomorum, Diabolicarum artium sacraria*; in quibus primo in Murus depictæ spectabantur, Hieroglyphicæ doctrinæ documenta, ad Spiritus attrahendos aptissima. Primarium Numen cum affeclis Geniis pro loci ratione diversis, Aræ impositum cernebatur, mira transformatione deturbatum. Erat & vicina Piscina sacra in usum rituum & expiationum destinata. Totus locus obscurus, & non nisi luminibus

illustrari poterat. Intra hunc Sacerdotes statutis diebus conveniebant, eo Vestitum & Ornamentorum habitu, quem Numen primarium, tum Affeclæ adornati conspiciebant; in silentio summo tenebras illas Supremi æque immensi Numinis, quas per loci Caliginem indicabant, attestabantur; deinde singularum Figurarum parietibus depictarum mysteria, vim & efficaciam docebant sacris Initiandos, quomodo procedere deberent, &c. cuiusmodi Fragmentum ad me olim misit Eruditissimus *Nardius*, *o μαραπίτης*, ut est *Oedipi Tom. II, secunda parte, Clasis xi, cap. vi.* & hic quoque *infra Parte III, simile Ectypion* Ægyptiaci *Adyti* adducetur. Quorum quidem ratio tanti apud *Grecorum Philosophos*, tametsi non nisi

Clemens. fama tantum relata, fiebat, ut, Clemente teste, ὁ Πυθαγόρεας πειστέμενος, ἵνα δὴ καὶ εἰς τὰ ἀδύτα κατελθὼν τὸν μυστικὸν πάρ' Αἰγυπτίων ἐμπάθη φιλοσοφίαν, Pythagoras circumcisus sit, quo in adyta ingressus, mysticam ab Aegyptiis disceret Philosophiam. & Justin. Quæst. ad Orthodoxos ca. 25. Τίμια ἡ λαπόλε πάρ' Αἰγυπτίοις μαθήματα τὰ ιερογλυφικὰ καλύπτει, τὰ εὐτοῖς ἀδύτεις & τοῖς τυχεῖσι, ἀλλὰ τοῖς ἐγκρίτις παραδεδομένα· ἀσεργομένα ἡ Κατεργλωτία πάρ' αὐτοῖς τὰ τεχνῶν πεζῆ, καὶ ἀγοραῖς μαθήματα λελόγιστο. Id temporis Hieroglyphicæ disciplinæ in pretio erant apud Aegyptios, quæ in Adytis dabantur lectissimis quibusque, non hominibus de trivio; Astrologia verò abjecta, circumforanea & vulgaris apud eos erat.

*Quibus ritibus Sacerdotes supplicabant.*

Apuleius. Quod si de publico aliquo Regni aut Urbis negotio Numina consulenda forent, aut peculiare quidpiam à Dæmonibus petendum foret, aut Simulacra in Oraculorum usum consecranda; tum præmissis paulo ante dictis cærimoniiis, Sacerdos (qui, teste Apulejo in *Apolog.* rite callere Cærimoniarum leges, fas Sacrorum, jus Religionum debebat, & ut Libanius Declamatione 43. Φίσαθαι σὺ Θεός, καὶ τὰ κείνων Δυτόρρητα, Κτίσι χαίρεται, Κτίσιν ἔλκονται, καὶ τι λαβόντες ἀντιδοῖεν αὐτούς, scire Deos, eorumque arcana, & quibus gaudeant, quibus trahantur, & quid capientes reddant) horrido murmure, imperiosisque verbis, teste Luciano in *Necricis*, Deos superos manesque torquet, noxium, ære circumdatur carmen, tum horrentibus verbis urna opertanea präcluditur,

*Ter novies carmen magico demurmurauit ore;*

Verum & hoc cum magna differentia: neque enim semper minis, aut verborum portentosorum prolatione utebatur. Cum enim Supremo Numini, Choroque supremarum Potentiarum

supplicabant, id non nisi Hymnis, Canticis, Sacrificiis & präviâ animi corporis que ab omni terrenæ contagionis fœditate soluti dispositione & expiatione efficiebant. Quo quidem nihil aliud nisi Θεομόρφωσιν, id est, in Deum transformationem intendebant: quam ubi adepti fuerant jam Deorum consortio digni, nullam adeo magnam Potentiam esse arbitrabantur cui non imperare, eamque sui juris facere possent.

*Θεομόρφωσιν appetebant Aegyptiorum Sacerdotes.*

Minis tamen utebantur in genus quoddam Dæmonum inferioris ordinis, quod imperiosis minacibusque verbis ad id, quod volebant, cogebant: ita Jamblichus: Verba ejus sunt, Narrat Porphyrius, Sacerdotes consueverunt violentis quibusdam minis adversum Superos uti: Minæ hæ fere erant: Nisi vos ita feceritis, vel contra si feceritis aliquid, Calos confringam, vel Occulta Isidis patefaciam, vel Arcanum in abyso reconditum divulabo, aut Cistam barin, id est, Navim quandam apud Aegyptios sacram, aut membra Osiridis Typhoni dispergam, ceteraque similia. Quæ omnia Psellus lib. de Operat. Dæmon. c. 21. confirmat, dum ait, Dæmoniorum omnia genera mirè audacia & timida esse; imprimis autem ea quæ ποσύλα seu materiæ affecta sunt. Siquidem aërea, quibus plurima solertia inest, si quis increpuerit, increpantem discernere non possunt; nec alius ab eorum vexatione liberari potest, præterquam is, qui sanctitate vitae Deum colat, tremendumque Dei Verbi Nomen Divina potentia fretus accinat; Hæc autem, nimirum materiæ affecta Dæmonia, verita ne in abyssos meatusque subterraneos relegentur, sibique ab Angelis eò relegantibus timentia, cum quis illuc ea relegatum iri comminatur, Angelorumque nomina exprimit, quibus id provinciae demandatum est; dici vix potest, quanto metu, quibus perturbationibus concutiantur; ita enim animo percelluntur, ut ne comminantem quidem, quisnam ille sit, discernere valeant; sed siue anicula quedam, siue vetulus homuncio comminationes hujusmodi expresserit, tunc tantus ea metus invadit ut plerumque abscedant, ac si ea qui

*Jamblichus. Porphyrius.*

*Sacerdotes Aegyptiorum Diis minabuntur. Psellus.*

com-

committantur *iidem & internecioni dare possint*: usque adeo timida sunt, nec quenquam discernere norunt. Proinde facillime ab impuro illo Incantatorum genere excrementiis cicurantur, salivis, inquam, unguibus & capillis, cerâ tenuique revinctâ filo, execrandis illis exorcismis & abjurationibus tragicas affectiones & turbas evitant.

Quid autem per hujusmodi *minas* indicare voluerint, aut quomodo Diis imperare potuerint, ex *Ægyptiorum* mente explicandum duxi.

*Ægyptii putabunt Genios aliquos timere homines Θεομόρφους.* Sciendum itaque est, in Mundo juxta *Hieroglyphicam* Sacerdotum doctrinam, genus quoddam statui Potestatum, quod homines Θεομόρφους, & per continuum Sacrorum exercitium, in *divinam* quandam *essentiam* transformatos, revereatur, timeat, eorumque verbis imperiosis obstupefactum obtemperet; non humana quidem virtute, sed *Divinâ* sacramentorum ineffabilium potestate. Nam, ut recte *Jamblichus* dicit, *cum Sacerdos hujusmodi in superiorum Deorum ordine constituatur, ideo grandioribus propriâ natura mandatis utitur atque minis; neque tamen, tanquam facturus, que tunc asseverat, sed declaratus quantam nactus fuerit potestatem, propter ipsam ad Deos unionem, ex notitia & ineffabilium symbolorum signaculorumque possessione.* Aliam rationem quoque *Jamblichus* notat, Obedientiae Dæmonum ad minaces Sacerdotum voces: sunt enim nonnulli Dæmones, in *Provincias* Mundique partes *divisi*; singulique ad continuam rerum suæ fidei commissarum custodiā destinati; qui quidem tantam rerum sibi commendatarum curam habent, ut nec verbum quidem illius Ordini dispensationique contrarium valeant tolerare: non aliam ob causam, nisi quod Deorum ordo constanti & inconcussa ne-

cessitatis lege omnis mutationis experit in iis perseveret, quam illi pari Mundorum perseverantia obnoxie custodiant. Itaque Dæmones hujusmodi circumterrenae, uti in fidei suæ commissis rebus vivent, & ex iis esse suum traherent: ita *Oedip. Tom. II, p. 454.* eas ipsas res tantopere sibi cognatas, & amicas, similibus *minarum tormentis*, ut invadantur, non permittunt: imo nec eas audire possunt, eò quod ordinem atque adeo totius Universi dispositiōnem, potissimum iis sub Mysteriis contineri intelligunt, quæ sunt ipsa *Numina Allegorice* per verba indicata. Quando igitur dicunt, *Cælos confringam*, vel *Occulta Isidis patefaciam*, vel *Arca-num in abyso reconditum divulgabo*, aut *Cistam barim*, aut *Osridis Membra Typhoni dispergam*, cum id ordini Totius repugnet, consequenter ordini Custodum contrarium; hinc perturbantur, & ne similia amplius moveant, voluntati eorum condescendunt: nam non alia de causa Mundi partes in ordine permanent, nisi quia benefica *Osridis* potestas sincera & intacta, nullo contrario tumultu & errore misceri & confundi potest: vita insuper omnium pura semper & incorrupta persistit, eò quod vivificis harmonicisque rationibus, quæ in *Iside* reconditæ sunt, totus Mundus sempiterna lege persistat. Quis enim cursum Solis & Lunæ prohibeat? quis abyssos aperiat? quis *barin*, id est, Vehiculum Mundanarum rationum retardet? Ne itaque ordo Naturæ immutetur sorteque contrariam subeat, hinc verbis minacibus ea profanari nolunt, quæ semper in Deorum munere, perpetuæ stabilitatis, omnis contrarietatis expertem sortem naœta sunt. Atque hæc ex mente *Ægyptiorum*, et si Orthodoxæ doctrinæ contraria, dicta sufficient.

*Mina Dæmonibus intentiæ ab Ægyptiis quid significantur.*

## P A R S III.

*De Hieroglyphicorum, quæ in Mumia  
Gallicana descripta spectantur  
Explicatione.*

## C A P U T I.

*De Columnis Hieroglyphicis quæ Statuis  
adscripta sunt.*

**I**N p̄ecedentibus Lectori expressimus Mystarum ritus & sacrificia, quibus in Adytis ad Deorum placationem utebantur; quæ quidem uti Hieroglyphicæ Aegyptiorum doctrinæ ab Hermete traditæ veluti basi & fundamento innitebantur; ita quoque ad securorum Hierogrammatum expositionem, recte & scitè intelligendam non duntaxat necessaria sunt, sed & abditam Mysticæ doctrinæ portam aperiunt. Quod ut clarius pateat de *Lectione Hieroglyphica* recte intelligenda nonnulla præmittenda sunt.

**Characte-**  
**res hie-**  
**ro-**  
**glyphici**  
**Conceptuum**  
**nota.**

Notandum itaque, quod & alibi inuiimus, Characteribus Aegyptiis ita fuisse comparatum, ut non More Græcorum vel Latinorum, sensum latenter per literarum contextum exhibuerint, sed absconditum fuisse sub iis Idealem quendam conceptum, ut mox ac intuerentur unum ex iis, in abditæ significationis notitiam venirent; ut si *Accipitris* figura occurreret, de abditis Solaris Numinis proprietatibus, ex insitis hujus Volucris facultatibus, omisso ulteriori discursu, judicium formarent: ut in proprio *Accipitris* Hierogrammatismo docuimus. Notandum secundo, hos Characteres ex omnibus rebus, quorum usus in Sacris erat, fuisse assumptos, tanquam Deorum recondita symbola. Ut enim Analogas Mundorum Catenas respiciebant, iis que connectebantur: ita magnam quoque ad Deos sollicitandos vim & effi-

caciam in Theurgica operatione continere credebantur. Et primo quidem, usus eorum fuit in dictis *Idealium Notionum* conceptibus formandis; Secundo, in Amuletis fabricandis, quæ similibus Characteribus passim insignita spectamus, ut in antecedentibus aperuimus; tertio loco, Hymnorum & Adjurationum erant, quibus Numen aliquod certum sollicitabant: atque hujusmodi hymnos, seu Adjurations significant *minuti illi Characteres*, quos omnibus fere Simulacris appositos vides.

Cave tamen ne tibi persuadeas hujus Hieroglyphicæ literaturæ contextum ex literis Alphabeticis, syllabis & periodis, ut in cæteris Linguis fit, constare; neque existimes more nobis solito literali hic legendum esse, sed Symbolico proflus & Ideali conceptu. Hoc pacto qui figuram *Accipitris*, quod est *Symbolum Solis*, videt, is statim in mente concipit ex proprietatibus ejus ad Solem analogis, omnes Solaris Genii in operationibus suis processus, modos rationesque; & consequenter ex hujus contemplatione ad Solis supramundanas Actiones, queis Universum regit, paulatim Anagogico sensu pertingit. Aliud exemplum jungam uti in margine patet: Hæc *Symbola pura hieroglyphica* sunt, & nullibi non obvia: primum est *symbolum Triformis Numinis*, sub Globo alato serpentifero expressum, secundum est *Accipitris* figura, tertium est *Serpens*, quartum *Cucuphae caput*

**Characte-**  
**res hie-**  
**ro-**  
**glyphici**  
**ex omnibus**  
**ad sacrificia**  
**speciantibus**  
**assumpti.**

**Characte-**  
**res hie-**  
**ro-**  
**glyphici**

*corum  
usus narrā*

*Lectione  
Idealis.*

caput sceptro impositum, *quintum* Crux ansata, quod omnibus ferè Simulacrum manibus insertum videtur, *sextum* Cornucopiae, *septimum* Vas Niloticum:

1		Supremum Numen influit
2		2 in Siderei Mundi Osirim
3		3 Vitam
4		4 per Upupæ sceptrum
5		5 in omnia Mun- di membra dif- fusam,
6		6 abundantiam rerum
7		7 Nilotici hu- moris beneficio præbet.

Hic itaque est *ordo Symbolorum*, quæ neque literis constant, neque syllabis, Sensusque eorum non Literalis sed Idealis, statim ex eorum significatione intelleguntur innotescit, sub simili verborum Ideali conceptu, *Triformis Numinis*, *Vita sempiterna*, *influens in siderei Mundi Osirin sive Solem*, *vitam per Mercurii vigiliam*, *in omnia membra Mundi diffusam*, *rerum omnium abundantiam Nilotici humoris beneficio præbet*. Quorum significations cum passim in *Obeliscis* explentur, hic ea non tam explicare, quam indigitare tantum volui. Haud secus in *Lectione hieroglyphicæ* scriptionis, tibi procedendum esse scias. Sed hisce ritè observatis jam ad *Hieroglyphica* explicanda *Sex Numinum* supra adductorum calatum convertamus.

Statuis ingeniculatis D D averrun-



cativis appositæ due Columellæ spatia Hieroglyphicis symbolis conferta habere spectantur; quæ cum magna ex parte imperfecta sint & defectuosa, nos ea ex aliis Simulacris, exactiori pennâ exprefsis, ad genuinam formam reducimus,

ut sequitur, & vel solis verbis, vel etiam cum adjuratione prolata intelligi possunt: *Sacra nostra vigili oculo Osiris respice, & tres Inferioris Mundi terminos, influxu tuo, Nilotico liquore bea.*

In prima Columella ad sinistram, primo loco

	1	In Sacrificiis
	2	Vigili oculo
	3	Osiridis
	4	Portam aperire allabores:
	5	Hic enim
	6	Triplices Cœlestis
	7	Mundi terminos
	8	Veloci influxu
	9	Humidæ naturæ beneficio beabit.

loco occurrit figura sub forma *Altaris*, quod *Sacrificiorum*, ubicunque obvium fuerit, summa veneratione peragendorum, *symbolum* est. Sequitur figura *Oculi*, quod *Vigilantiam* notat. Sequitur deinde *Accipitris* figura, *symbolum Osiridis*, cuius Portam notat sequens *Quadrangulum*. Subsequitur denuo figura *Accipitris*, *Osiris* nota, in quantum *Solare numen*, Mundum providentia & fœcunditate gubernat, *symbolum* ex *Accipitris* proprietatibus ad *Solem* analogis, assumptum: deinde segmentum *Circuli*, quo superior *Horizontis* pars exprimitur cum *tribus* terminis seu *limitibus* quibus *Jura Osiris* in inferiora determinabantur. Claudit Schematismum *penna*, *Velocitatis signum*, cum *vase Niloticae aquæ*, sine qua nil in *Sacris* peragebatur.

Habemus sic Symbolorum significacionem: jam quoque *Sensem* non literalem, uti diximus, sed *symbolicum* seu *Idealem* exponemus: qui quidem variis modis exponi potest, vel per modum *Adhortationis*, vel *Adjurationis*,

aut *Hymni* in *Numinis laudem* concepti. Prior ita se habet: *In sacrificiis vigil oculo Osiridis Portam aperire coneris*; *sic enim hic triplices Mundi Cœlestis terminos, veloci influxu Humide naturæ beneficio beabit*. Si vero per modum *Adjurationis*, sic lege: *Sacrificia nostra vigili oculo respice, ô Osiris! Portas lucis pande, ut virtute tua Solari triplices Mundi termini velociter Humido naturæ repleantur*. Vel per modum *Hymni*: *Scimus Sacra nostra tibi Osiri provido Mundi Domino, grata esse, ideoque Lucis portas prompte ad preces nostras aperias: Osiris es, omnia virtute continens, triplicium Mundi terminorum Moderator: nobis Naturæ humidum concede*. Vides quomodo *Hieroglyphica* diversos in se *Sensus* complicant, qui tamen semper in idem incident.

Hæc paucis exponenda censui, ut videres modum *Lectionis Idealis*, quæ secundum Mundorum analogiam, varios quidem sensus efficit, sed juxta Analogiæ amissum eosdem: de quibus vide explicationem *Obeliscorum*, quæ tum in *Oedipo*, tum *Obelisco Pamphilio* continentur; ubi verum modum & Methodum *Lectionis hieroglyphicæ* reperies. Estque in hoc maxime situm artificium *Hieroglyphicorum*, Sub diversorum *Sensuum*, literali, historico, tropologico, mystico, allegorico, anagogico, atque significacione, *Symbola* ita scire adaptare, ut eadem, juxta intentam rerum Analogiam, non diversa duntaxat, sed vel integros Philosophicos, Theologicosque Conceptus implacent: quod vel ipso *Aristotele* teste in *Philosophia ad mentem Ægyptiorum* tradita pulchrum & laudabile inventum est.

Sed jam ad *Institutum*. *Alteram Columellam*, cum fere eadem sit cum præcedente, & in sequentibus sæpe recurrit, omittimus; præsertim cum defectuosa sit, & *Characteribus* constet detritis.

*Sensus lectionis Idealis*  
juxta analogiam Mundorum ratione; juxta Analogiæ amissum idem.

*Aristoteles.*

C A-

## CAPUT II.

*Exacta eorum Hieroglyphicorum quæ juxta quadruplicem quatuor Numinum jam expositorum seriem, quadruplici Columnarum ordine descripta continentur, Interpretatio.*

**F**iguræ 4 Numinum signantur literis E, F, G, H, horum singula suos sub Columnari forma Hierogram-

matismos adscriptos habent, quorum expositionem jam ordimur. Sed primo te scire velim, Lector, quaternos hosce

## 4 Numinum dictorum, in adjunctis Columnis hieroglyphicis, Idealis Lectio.

E	F	H	G
1 Vita rerum, domito Typhone, velociter.	2 in Humido Naturæ, 3 Vigilantia Osridis, conservabitur; 4 Ope præfidentis Anubis (Mercurii), præviis Sacrifícis,	Vita rerum, domito Typhone,	Vita rerum, domito Typhone,
5 Vita & virtus 6 In Niloticis vafis 7 augmentabitur.	Humidum Naturæ, Providentia seu vigilantia Anubis (Mercurii) sacrificiis præviis placandi,	Humidum Naturæ, Providentia Anubis seu Mercurii, præviis sacrifícis, Vitalis liquor	Humidum Naturæ, Providentia Anubis, seu Mercurii, Præviis Sacrificiis, Vitales influxus
8 Per Statuam apotropæam,	9 Veloci concursu Termini	Vitales in Vasa Niloticæ, tum infra tum supra, influxus abundabunt:	In Vasa
10 Osridis,	11 Typhonia	Favissæ sacrae, Geminato domino Osiris & Iidis, id est, Solis &	Nilotica derivabitur.
12 Vis ligabitur, sive	13 fiderabitur:	Lunæ, cuius symbolum Ibis est,	Per 3 terminos constitutos Naturæ, Virtute Catenæ Osiriæ,
14 Et Pentapyrgon, id est, arx Cœlestium Zonarum	15 Infima, media, suprema,	Triplices termini,	Influentis
16 Velocis Osridis	17 Catena	Virtute Catenæ	Portam Zonarum,
18 Trium terminorum, Virtute Seiras, id est,	19 Catenæ Osiriæ, connectentur.	Beneficæ	Typhon ligabitur,
		Osiris, id est Solis, & Beneficæ Lunæ replebuntur.	Veloci Osiris cooperatione.
			Ligabuntur &
			3 Limites jurisdictionis
			Osiris, omnia permeantis
			Tripli Regnorum dominio.

G

Hiero-

*Hierogrammatismos* ferè eosdem esse; uti eos examinanti patebit; paucis exceptis, quæ Symbola tenent differentibus Numinibus propria; ut proinde unum explicare sufficeret; attamen etiam reliquos separatim exponimus.

*Symbolorum interpretatio.*

Primus itaque *primæ figure E* Hierogrammatismus, *Horo* Numini inscribitur; cujus symbola hæc sunt; Serpens, Penna, Accipitris & Clava, cum infra posito Hydroschema, Oculo, Sceptro Cynomorpho, & figura Altaris. Serpens in omnibus Obeliscis symbolum Vitæ notat: eo quod, teste *Horo*, animal vivacissimum sit, & in plurimas etiam sectum partes, singulæ tamen vitam adhuc ex motu iis inesse demonstrant. Vide *Syntagma de Serpentum symbolis* apud *Ægyptios usurpati*, quæ in nullis non *Operibus meis Hieroglyphicis* obvia auctoritatibus omnigenis stabilitantur. Sequitur *Penna Osiris*, quâ tangens, teste *Horo*, Crocodilum, eum interimit; estque Symbolum averuncativum, contra *Typhoniam* violentiam, quod *Clava appicta*, Abactio-  
nis nota, indicat. *Hydroschema* sequitur, *Humidæ naturæ symbolum*, quo significatur *Typhoniae* potestatis propulsatio ab humore *Nili*, quem adustiva vi exsiccat. Sequitur *Oculus cum Sceptro Caniformi*, & figura *Altaris*: quo innuitur, hanc repulsionem fieri debere per providam Vigilantiam *Anubici* Numinis, quod certis cærimonias primò placari debebat: ex hoc enim Vita Nilotico liquori, quæ denuo per *Serpentem & Vasa Nilotica* supposita signantur. Sequitur modo *Figura ingeniculata*, eo ferè situ quo in Simulacris D D exhibentur; quo *Hori* asseclam *Anubim* placari debere ostenditur: hinc enim Velocitas *Osiris*, intuitu *Hori & Anubis*, *Favissas*, quæ sunt Sacræ piscinæ, nec non *Penta-*

*pygon*, id est, Catenæ Terrestrium, Vegetabilium, Animalium, Hominum, & Geniorum receptacula, secundum terminos suos replentis & conservantis.

Habes itaque *Columnam* jam E, una cum Symbolorum ordine se consequentium expositione; quæ sic Idealter exprimuntur: *Vitam rerum siderato*

*Lectio symbolica.*

*Typhone providus* Anubis, per *Statuam appropriatam*, & propitiatricem commendabit Osiri, omnium Moderatori, qui *Piscinas sacras* forebit, & ad *Pentapyrgon*, sive *animarum, terrestrium, vegetabilium, animalium, hominum, geniorumque Mansiones, Catenum beneficio*, perducet.

*Pentapyrgon.*

Relique Columnæ idem prorsus habent; nisi quod subinde Literæ, pro Numinis conditione transmutentur: omnia enim Symbola quæ in uno continentur, in cæteris quoque contineri vides, et si transposita. Sola *quarta figura H*, distincta ab aliis Symbola continet. Quoniam igitur *Thausto* sive *Accipitri* Numini supplicatur, hinc post communem cum reliquis exordium, post inferiorem *Statuam Apotropæam*, ponit sequentia Symbola. Nota *Phiale* est, *pyramidalis fulcro innixa*, ex qua *liquor* emanat in *trinam Humidæ naturæ substantiam* (*Aquam enim Ægyptii rerum omnium principium dicebant*), in tria Naturæ receptacula (*Favissas*) *Vitæ symbolo* signata, derivandus; *Thaustus* *Vitam & fœcunditatem* largitur: Quæ omnia minutim describuntur, & auctoratibus stabiuntur in *Obelisco Alexandrino*, quem consulat Lector.

Notet quoque hic Lector, quod *Hieroglyphicis* ita comparatum sit, ut quomodounque transponantur Symbola, semper idem sensus reddatur; plerumque tamen descensum Symbolorum, à summo ad infimum, juxta diffusionem *Supremæ Virtutis* in summa, media, infima ordinatam, obtinere, ut ex Symbolorum Schematismis patet.

C A-

*Horus.*



*Horus.*

*symbolum* *apud Ægyptios usurpati*, quæ in nullis non *Operibus meis Hieroglyphicis* obvia auctoritatibus omnigenis stabilitantur. Sequitur *Penna Osiris*, quâ tangens, teste *Horo*, Crocodilum, eum interimit; estque Symbolum averuncativum, contra *Typhoniam* violentiam, quod *Clava appicta*, Abactio-  
nis nota, indicat. *Hydroschema* sequitur, *Humidæ naturæ symbolum*, quo significatur *Typhoniae* potestatis propulsatio ab humore *Nili*, quem adustiva vi exsiccat. Sequitur *Oculus cum Sceptro Caniformi*, & figura *Altaris*: quo innuitur, hanc repulsionem fieri debere per providam Vigilantiam *Anubici* Numinis, quod certis cærimonias primò placari debebat: ex hoc enim Vita Nilotico liquori, quæ denuo per *Serpentem & Vasa Nilotica* supposita signantur. Sequitur modo *Figura ingeniculata*, eo ferè situ quo in Simulacris D D exhibentur; quo *Hori* asseclam *Anubim* placari debere ostenditur: hinc enim Velocitas *Osiris*, intuitu *Hori & Anubis*, *Favissas*, quæ sunt Sacræ piscinæ, nec non *Penta-*

## CAPUT III.

*Interpretatio Iconismi I. in Capsula Mumiae, juxta triplicem Columnarum seriem, quarum media aurcis, reliquæ e lateribus nigris notis descriptæ cernuntur.*

**C**ontinentur in hoc Hierogrammatismo trino Columnarum ordine distributo, Influxus Supremi Numinis per Horum, Anubin, Thaustum sive Osirin & Mophta, in fidei suæ commissorum Corporum conservationem, variis sacrificiis, ritibus & cærimonias obtinendi. Et quoniam *Symbola hieroglyphica*, fere ubique eadem sunt, & molestum sit *Ideali* illa *lectione* semper repetere, opportunius me facturum existimavi, si, hoc loco, solummodo ea Sym-

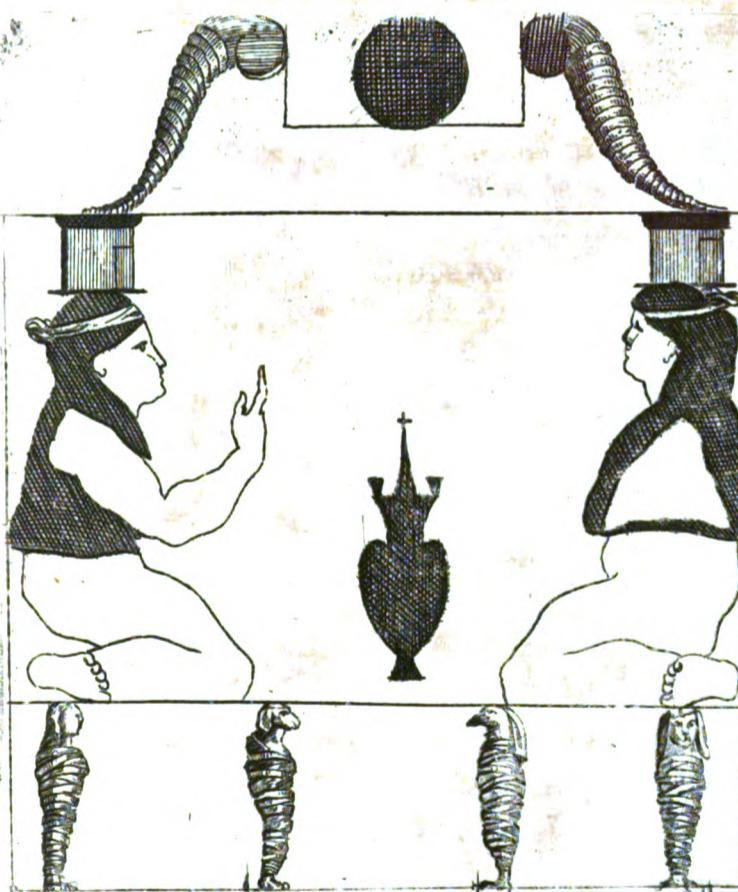
borum paulatim ad abditam *Hieroglyphicæ literaturæ*, veluti manuductus, notitiam pertinget. Cum itaque, uti jam dixi, saepè sacerdos eadem occurrant Hieroglyphica, omnia illa quæ majoris sunt momenti hic singulatim enodabo: ex hisce enim Lector sagax facile totius Systematis Idealem significationem capiet.

Sunt multa *Symbola*, quæ rem ipsam quam referunt significant; uti ☽ Solem, ☿ Lunam, similiaque, quæ κυριολογία, teste Clemente Alexandrino, dicuntur, eo quod ipsum quod exprimunt indicant: nimirum,

Clemens  
Alexandr.

*Kyriologica Hieroglyphica* ipsis rebus appropriata sunt: Solem enim & Lunam expressuri *Circulum* aut *Circuli* se-

gmentum pingebant, si Portam, portæ figuram, si Catenam, catenam, si Craterem, craterem, si Septum Apidis, septum, si sacrum Feretrum, feretrum; si sacram Barram, barram; si Traham sacram, traham; idem de innumeris alijs, quæ passim tum in *Obelisco Pamphilio*, tum *aliis Obeliscis* occurrunt, Figuris judicandum est. Neque tamen sibi quispiam persuadeat, eos similes res sine *Mysteriis* adhibuisse. cum enim summo ingenio pollerent, singulas etiam minimas & vilissimas res, adeo mysteriosa effigiatione exhibebant, ut ignarus rerum, significationem quidem rei, nudumque corticem perciperet, nucleus tamen, sive *Mysticas rationes*, nequa-



bola quæ frequenter occurrunt, explicem, rationes arcanae & causam occasionemque cur ab *Ægyptiis* in sacrum Symbolorum numerum recepta sunt, variis veterum Scriptorum testimoniosis stabilitas exponam: hoc enim pacto Le-



G 2

quam

*Omnia Ægyptiorum Instrumenta mysticaratione confitebantur.*

O C lis Mystis notas, una exhibebant. Hoc pacto eas portas per quas in adyta sacra aditus patet, non nudâ tantum figura contenti, sed architectura Mysteriis plena, efformabant. Idem de Catena, Pheretro, Barra, Cratere, Trahâ, Receptaculo sacræ Lymphæ sentiendum. De quibus omnibus, ut dixi, in citatis locis copiose disceptatum vide.

Verbi gratia, sequens Hieroglyphicum Schema κυελολογικῶς ita interpretamur :

Primum est, Segmentum Horizontis superni, cum Cruce Circulo inclusa, quibus supponuntur duæ Pennæ, tum Hieralphæ, Tau Ansatum, Pyramis, Vrna Nilotica funiculis appensa, Serpens cum Segmento & Sceptris. Quæ quid significent exponamus. Pennis, queis nihil in

*Pennæ figura quid uotet.*

¶ ¶ Obeliscis se prodit frequentius, significantur Occultæ operationes Supremæ Mentis: unde Conditorem omnium Deum denotantes, pennâ eum in capite posita exprimebant. Per pennam quidem in capite affurgentem significabant difficultem inventu esse Naturam ejus, & nemini conspicuam, sed sublimem, non modo supra sensum, verum etiam supra humanae intelligentiae captum: Humana vero forma eundem vitæ Auctorem, & Motorem, qui intellectu aliquo modo comprehendi possit, Circulo indicabant. Quoniam ut hominis corpus quidem cernitur, mens vero ipsa, quæ hominem à cæteris animantibus disjungit, cerni à nullo potest: sic etiam Dei summi Opificis actiones & motus: qui effe-

*Dei effectus cerni à nobis posse, natura minime.*

*Aristoteles.*

ctus in Sacris literis posteriora vocantur (non secus ac Aristoteles Effectus posteriora, Causas vero priora nominat), & ab humano intellectu cerni possunt: Mens vero ipsa & Divina Natura, Creatarum rerum Moderatorix, in hujus corporis carcere absolute cognosci non potest. Quod

pulchre apud secretiores Hebreorum Theologos innuitur per Quinquaginta portas lucis, quas omnes, præter unam, Moysen ingressum ajunt, ut in Cabala docuimus. Et ideo teste Porphyrio, Cœrulea veste induitum cum pingebant, ut Cœlestem esse illum significarent, & in Cœlo habitare, nullius coloris vel accidentis participem, nullo terrenæ Migrationis involucro vestitum, etiamsi nobis fortasse tale quid suscipere videatur, & modo irasci, modo placari: quemadmodum Cœlum ipsum, cum nullius coloris sit, propter intervalli longitudinem, tamen Cœruleum videtur. Sed audiamus verba Porphyrii, sic enim dicit: Ægyptiorum autem Deorum Symbola talia sunt: Creatorem Ægyptii Emepht (melius Hempta) appellant; cuius imaginem in forma Hominis faciunt colore cœruleo, Zonam tenentem & sceptrum; cuius in Capite pennam ponunt: significantes difficultem inventu esse Creatorem, & nemini Conspicuum, Vivificum etiam & Regem, & intelligibili motu Circulatum. Hic Deus, inquit, ab ore Ovum producit, à quo nascitur Deus, quem Ægyptii Phta, Græci Vulcanum appellant: significatur autem Ægyptiis Ovo Mundus.

Prosequemur ordine reliqua. Occurrat sæpius inter Symbola hæc Figura:



Jam quid sibi figura A velit, explicemus. Certe hoc unum ex frequentissimis Hieroglyphicis reperiri, illi patebit, qui Obeliscos penitus contemplatus fuerit, & ubique per initiales literas A'yaθōs Δaiμων exprimitur Ægyptiacè Hieralphæ. Unde vero suam originem sumpserit explicabo: Res ita se habet:

Ferunt prisci Ægyptiarum rerum Scriptores, inferiorem Ægypti partem Mari olim tectam fuisse; Osirim autem primum Ægypti Regem, cum ex ingenti limi, arenarumque ex Æthiopia advectarum coacervatione Nili defluxu facta, hunc Maris Sinum, nescio quid terre-

terrestre parturire cerneret, *Nili* aquis in alveos deductis, terram intermedium ab aquis separatam, habitatoribus non aptam tantum, sed & jucundam reddidisse: ingenti vero Serpentum è putrefacto limo natorum copia locum continuò infestum reddente, cum multi quotidie Serpentum morsibus, inter quos & *Osiris* Navarchus *Canopus*, per-

*Ibi* in  
*Serpentes immisso.*

Irent, *Osirim* magnam vim *Ibidum* hisce locis immisso, quæ devoratis Serpentibus locum brevi tempore expurgatum, à periculis immunem reddiderunt. Multiplicatis itaque *Ibidibus*, cum posteri notarent dictas aves in varias sese formas, juxta diversum corporis situm, transformare; accendentibus multis aliis, ab *Ibide* receptis beneficiis, eum Genium seu Agathodæmona *Ægyptii* à figura, quam pedibus exprimebat, appellantes, in Sacrum Animalium album retelebunt, locumque ipsum à nomine *Agathodæmona* appellarunt. Quod Ptolomæus hisce verbis docet: Δέλτα μέγισον ἐπένο καλεῖται καθ' ὃ ὀπτέπεται ὁ μέγας ποταμός, λεγόμενος Αγαθὸς Δαίμων.

*Delta* Magnum vocatur id, juxta quod divertitur fluvius datus Agathodæmon. *Ibis* igitur divaricatis curibus & rostro iis transversim inserto, exprimit primam Alphabeti *Ægyptiaci* literam, hoc pacto A, quod idem sonat ac Αγαθὸς Δαίμων. Ita

Plutarch. Sympos. 4. Ιβις τε ποιεῖ τὴν ποδῶν διπλάσιας αὐλήνας, καὶ τὰς τὸ ρύγχον, ισόπλευρην τείγωναν. *Ibis*, inquit, pedum divaricatione, eorum inter se & cum rostro comparatione, triangulum refert æquilaterum. Et lib. 9. Sympos. Quæst. 3. Ερυθρὸς λέγεται θεῶν ἡντικαὶ Αἰγύπτῳ γεγεννατων Αἰγύπτιοι πεζῶν δόκου τὸ τῆς γεγεννατων Αἰγύπτιοι πεζῶν ιεν γεγέφυσι, ὡς Ερυθρὸς (Αγαθοδαίμον) τετραγώνος.

Mercurius primus Deorum in *Ægypto* traditur invenisse literas, atque adeo *Ibin* *Ægyptii* primam literam faciunt,

Mercurio videlicet (Agathodæmoni) convenientem. Habemus quomodo Alphæ, primam literam *Ægyptiorum*, ex *Ibidi* situ didicerint *Ægyptii*, nunc quomodo Δ ex *Ibide* natum sit, Accipe.



Tertia litera fuit de sumpta ex divaricatione pedum *Ibidi*, omissa rostri insertione: sic enim cum piano terræ exacte Δέλτα exprimebat: ut proinde locum hunc *Ægyptii* Mari vicinum non alio nomine quam *Delta* insigniverint, & posteri hanc appellationem usque ad nostra tempora retinuerint.

Putabant enim *Ægyptii Mercurium* sub *Ibidi* forma, varias literarum formas humano generi tradidisse; ac inter cætera per formam Δ, quomodo *Nilus* dividendus sit, ut tellus illa aquis paludibusque submersa fructifera reddetur, & hominum habitationi apta, docuisse. Unde forsan à Δέλτα quod Coptice nihil aliud, quam bonum agrum significare reperio, nomen huic literæ Δέλτα fuerit impositum. Certe Delta ab *Ibi* sumptam, Pausanias apud Pierius lib. 17. docet his verbis: *Est* & alia ratio cur *Ægyptum* hieroglyphice significarint Ibes, nempe quod Regio Delton à Δ Græcæ lingue nuncupata, eam cum *Iibus* similitudinem habeat, quod alites hæ literam Δ eo incessu pedum interstitio ad æquales trianguli lineas deducto signare videntur; idemque rostrum patefactum signat. Et lib. 47. de septem literis, Mercurium, inquit, qui primus literas *Ægyptiis* communicavit, Ibis primam literam esse voluisse; refert siquidem ea incessu triangularem effigiem, curibus ita dispositis, ut suo loco dictum est: & quæ prima apud Nos & Græcos litera est, ad *Ioscelis* trianguli speciem accommodatur.

Pyramidis symbolo Animam huminam igneæ naturæ esse insinuare (utram per Pyramids potest quæ corpori non secus ac basi, seu indicent).

ignis fomento adhæreat) voluisse vi-  
dentur, dum magnifica Regum atque

Heroum Sepulchra sub in-  
gentibus *Pyramidibus* con-  
struxerunt; ut testarentur,

Corpo soluto & corrupto, animam su-  
pereisse, quæ cum Summo Opifici vi-

sum esset, hoc est, *Circulo illo Hermetico*  
36500. annorum completo, aliud corpus  
subintrandum electura sibi esset: ea fe-

re ratione, qua *Pyramis*, ut Geometris  
notum est, vertice immoto manente,  
circumducta basi, *Circulum* describit, &  
toto corpore *Conum*; ut Circulus anno-  
rum illud curriculum significet, Conus  
vero corpus, quod curriculo illo confi-  
citur. Nam *Ægyptiorum* fuit illa opini-  
o, de rebus ad eundem statum 36500

annorum spatio restituendis, & ab illis  
accepit Plato: qui & in Timæo ait, *Sic*

*factam fuisse à Deo animam: Vnam ac-  
cepisse illum ex Universo portionem, quæ*  
procul dubio unita puncto illi, quod  
in Pyramidis vertice est significatur: *Se-*

*cundam autem primæ partis duplam, Ter-  
tiam secundæ sesquialteram & primæ tri-  
plam, Quartam secundæ duplam, Quintam*

*tertiæ triplam, Sextam primæ octuplam, po-  
strem Septimam, quæ partibus viginti sex*

*primam excederet. Post hæc Dupla & Tri-  
pla intervalla replevisse. Quibus numeris*

*certe nihil aliud significat, nisi expan-  
sionem illam Linearum, quæ à puncto  
ad basin tractæ angulos efficiunt, & per  
intervalla ipsas superficies, quæ lineis  
clauduntur. Ex quo appetet illum hæc*

*quoque ab *Ægyptiis* accepisse. Hinc*

*Ægyptii illud veluti summæ energiæ  
periaptum gestabant, tum ad avertendos  
malorum occursus, tum ad propitiandum  
Supremum Numen, ut soluto  
corpore per Metempchoseos varias  
revolutiones tandem inter Heroas &  
Secundeos desideratum locum conse-  
querentur: de quibus vide in Astrologia*

*nostra hieroglyphica affatim tractatum.*

Solebant Hieromystæ inter cætera  
Sacrificiorum utensilia, vasa quædam ad-  
instar quatuor philarum conjunctarum  
concinnare, quod *Ægyptiace ēπαρη-*

*Annum ma-  
gnus Her-  
meticus  
quid.*

*Animæ  
compositio ex  
Platone.*

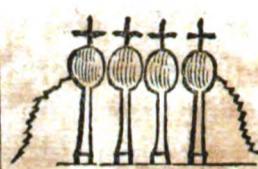
*Oedip.  
T. 2. 2.  
p. 113.*



gentibus *Pyramidibus* con-  
struxerunt; ut testarentur,

*σήγετον, id est, emun-  
ctorium Osiridis, sive  
Osiris Διπόρροιαν seu  
effluxum vocabant.*

*parisca-  
rium. Egy-  
ptiorum quid.*



Replebantur autem hæc Vasa Sacri flu-  
minis lympha, eaque mystica quadam  
ratione ita adornabantur, ut nihil ad *Osiri-*  
*s* attractum potentius fieri aut fingi  
posse sibi persuaderent; erant Cruce si-  
gnata, qua in quadripartitas Mundi pla-  
gas *Osiridis* notabatur *aporrhœsa*: per hæc  
enim *Osiris Niloticus* in omnem sese  
Mundi partem, per Benefici humoris  
canales, per vasa illa Ventricosa exone-  
rare credebatur: quæ uti *Nilotice aquæ*  
sacræ replebantur affluxu, ita quoque  
continuo aquæ effluxu inter Sacrificia  
per duos canales exonerabantur. Ut  
hoc pacto quadripartito Humidæ natu-  
ræ fluxui, horum vasorum fluxus ana-  
logus, καὶ τὰ τὰ ἀναλογίαν, undequa-  
que corresponderet. Et quamvis pro *sic*  
compactis in unum phialis in aliis Sche-  
matis fere semper una tantum, aut 2, pro  
ratione significationis, spectentur, hic ta-  
men, inquam, 4 ponuntur; quia, uti pau-  
lo post dicetur, 4 Naturæ Geniis præsi-  
dibus exhibebantur; unde & juxta 4  
Anni stationes exponebantur, in duobus  
Solsticiis & Äquinoctiis: forsan quo-  
que eo Vasa hæc constituebantur artifi-  
cio, ut unâ iis loco Chronometrii ser-  
virent. Vide quæ de hujusmodi inge-  
niosis *Ægyptiorum* Machinis in secundo  
Tomo Oedipi, Syntagm. de Mechanica  
*Ægyptiorum*, ubertim tradidimus.

Videntur hæc Vasa in multis aliis  
hieroglyphicis Inscriptionibus; præci-  
pue in illo fragmento Obelisci, quod  
è regione Ecclesiæ S. Ignatii in angulo  
domus pharmacopœi infertum specta-  
tur: vide, Lector, quæ de illo Symbo-  
lismo tertio Tomo Oedipi, Syntag. de Cano-  
pis, tradidimus. Sed & spectatur quoque  
bis sub forma melius expressa in limbo  
superiori & lateralí *Tabulae Bembine* seu  
*Mense Isiacæ*, Oedipi Tomo III, uti vi-  
des in præsenti figura Num. 23. ex citatæ  
*Tabulae* loco extracta: ubi vides Aram  
in



in qua duo Vasa ponuntur, intra quæ Humor ex dicta *Eparisterii Phiala* sua Crucis signata utrinque se exonerat, quam circumstantes, *Numeri 21 & 22 in ead.*

*Tabula Bembina, Cynocephalus*

*Vas in manu sinistra, deinde Horus, Vas in manu dextra tenens, supplicare videntur Supremo Numini, cui substant. ex altera parte, *Num. 23*, ara stipatur flore *loti* è capreolis vitigineis, unde & *Fons Vitigineus Hecates* dicitur, ut postea exponetur: quæ sequitur, *Num. 24*, *ιεροχο-λεοντο - σφιγξ*, id est, *Sphinx* sub *Leonis* forma, facie vero *Accipitrina*, in cuius capite Circulus Lunæ-Solaris cum flamma emergente conspicitur: per quæ Hierogrammata, omnia quæ hucusque de *Eparisterio* dicta sunt, pulchrè & concinnè abstrusissimis symbolis indigitantur: summa significationis hæc est; *Sol supramundanus seu Hempta*, ut vocant, influit in aquæ & ignæ substantiae œconomiam, & Fontanos Patres, qui ei præsunt; unde resultat *Fons Vitigineus*, cuius derivatione omnia quæ in Mundo sunt, aluntur & conservantur. Quæ ut intelligantur sciendum est, si Ignis & Calor in Mundo tantummodo forent, totum Mundum ardore & siccitate perditum iri; contra, si sola Humiditas dominaretur, Mundum humiditatis exuberantia necessario destructum iri. Sapienti itaque consilio à Suprema Mente (quæ per *Globum**



constitutum fuit, ut Calidum Humido apte attemperaretur, atque adeo Mundus hujus miscellæ temperie conservaretur. Sed jam singula explicemus.

*Globus triformis* influxum Supremi Numinis exhibet. *Triforme Numen* dicitur, eo quod Supremam Divinitatem, per *Globum* indicatam, in se contineat; secundo, Spiritus sit univer-

alis, per *Alas*, queis summa Velocitate omnia penetrat, signatus; & denique Vitam rebus omnibus per *Serpentem* notatam tribuat. Et primo quidem influit in Solem & Lunam, seu, quod idem est, in Intelligentiam ☽ & ☿, cuius symbolum est *Sphinx ιεροχόμορφος* seu *Accipitri-formis*, cum Circulo Lunæ-Solari in capite, & flamma seu Aspide (quæ promiscue hujusmodi schematis imponi solent) medio Circuli inclusa; quibus Solis & Lunæ, sive *Calidi* & *Humidi*, ad Mundum vitalibus influxibus animandum, unita vis sub ministerio Momphæ intelligitur, quæ maxime Sole in *Leonem* ingrediente in *Ægypto* viget; quæ deinde in Terram derivata, ulterius actuanda committitur *Canopo* *Momphæ* Ministro, quem *Sphinx* pedibus tenens Supremo Numini veluti offert: Cujus officium est Spiritus Igneos Aquæ substantiæ commixtos, per universas Mundanæ Domus, quæ per *Horum* supplicantem (*Num. 22*) & ad recipiendum semper paratum indicatur, Canales & Crateres derivare, Genio Lunari, quem *Cercopithecus* (21) exprimit cooperante. Unde (24) *Sphinx Accipitrina*, *Cercopitheco* (21) opponitur; quia illud notat, Calore suo igneo principium activum rerum, hoc verò Humiditate sua passivum: Unde cunctorum, quæ in Inferiori Mundo spestantur, Genesis ortum suum habet.

Fons itaque, sive *Eparisterii Phiala* Crucis signata, notat Beneficia, quæ per jam expositos Genios Mundo & quatuor Elementis, per quatuor Mundi partes diffusis, communicantur. Quæ in Oraculis *Zoroastris*, penè ad oculum *Zoroaster*. demonstrantur, sic enim ait Zoroaster de Vitigineo fonte loquens: Fons fontium, & fontium cunctorum matrix, continens omnia; unde affatim exilit generatio multifariæ materiæ; inde tractus prester subtilis, ignis flos, Mundorum indens cavitibus omnia, namque inde (omnia), cum incipit deorsum tendere radios admirandos. Et deinde, ipsas Intelligentias describens paulo ante expositas, dicit;

*Genesist  
cunctorum in  
Mundo  
Inferiori  
à quibus In-  
telligentiis.*

*Fons vi-  
tigineus  
Hecates.*

*Flo: Mentis* quid, & quo faciat. cit; *Est enim quoddam Intelligibile* (id est, Numen supremum), *quod te oportet intelligere mentis flore* (id est, per abstractum & purificatum intellectum); *Est & roboris circumquaque lucidi potentia, mentalibus fulgens sectionibus* (quas Nota A in Tabula Iasiaca exprimit), *induta ignem vinculum, ut temperet fontanos crateres, & amore impleat omnia, examinibus feruntur similes, prorumpunt per Mundi corpora.* Habis hic, Lector, paucis pro vastitate materiae *Eparisterii*, sive fontis *Hecatini* Mysteria exposita; qui plura desiderat, is adeat nostra similis argumenti *Tomo 2 Oed. part. 1, fol. 135.* ubi omnia penitus evoluta reperiet.

Oedip.  
T. 3. P.  
142.

Struppi &  
Tutuli inter  
Hierogly-  
phica.

Ægyptii ut omnia Mystica quadam ratione sibi constarent, non Animalia tantum, sed & adeo *Instrumenta ipsa*, quæ in usum Sacrorum adhibebantur in *Hieroglyphicorum* album receperunt. Sunt ea varii generis; quædam in ornamento Capitis symbolicam cedebant scacrorum Simulacrorum, uti Tutuli, Struppi, Cidares, Tiaræ è variis materiis confectæ; nonnulla manibus inserebantur Deorum, uti Baculi, Sceptra, Tauticus character, Sistra, aliaque innumera, quæ pro diversitate Numinum è diversa quoque materia siebant. de quibus vide Hierogrammatismum Vegetabilium de *Scepbris & Thyrso in Obelisco Pamph.* Erant præterea variæ Ararum Sedium que formæ, quibus insidentia Numinæ veluti potestate suprema prædicta, rerum potiri videbantur. Quorum quidem omnium rationes Mysticæ, Lib. 5. Ob. Pamph. & in *Tabulae Bembinae* interpretatione, ubi summa cum varietate exhibentur, explicatae sunt; ut proinde supervacaneum esse ratus sim, hoc loco peculiares de iisdem Hierogrammatismos attexere.

Per *Sceptrum κυνόμορφον*, indicabant potentiam Anubicam rerum omnium sub Hempta Moderaticem, variisque modis pro adjunctorum Symbolorum appositione primebant: siquidem Altari junctum, uti passim in hac



Munia, cultum *Anubi* exhibendum notat. Mystæ vero ut ejus prærogativas fusi eximerent, id prout in apposito Schemate patet, præstabant. Habet in capite *Anubis*, Globum serpente foetum & pennam supra, brachiis dependentibus, manibus contractis veluti summa vi aliquid attentatur; Zona ad mammillam cinctus, cæterum exceptis femoralibus Nudus, uti in hic adjuncta figura patet. Penna Volatum, Globus serpente foetus, Dominium Vitalis in Mundo motus notat, Nudis & subtilibus membris, Nudus à cognitione humana notatur; *Caninum caput* indicat Sagacissimæ mentis providentiam, *Zona pectori circumdata*, Mundi partium rectricem potentiam; *Velo sacro* tectus est, ad Infandam ejus potentiam innuendam. Vides igitur Verticem penna sublimem, vides *Sceptrum*, vides *Crucis ansatae* mysteriosam notam. Per *pennam* non solum, ut *Porphyrius* vult, *Deum* inventu difficilem significabant; sed quod Divinæ essentiæ cognitio est ab humano intellectu remotissima; quia sicut *penna* avium corpora in altum aërem, quo nos pervenire nequimus, elevat: sic ineffabilis illa *Dei* essentia adeo est alta, & adeo intellectus capacitatem excedit, ut ad eam cum plena cognitione pertingere nullo modo possimus. Unde & *Psalmographus*, monstraturus quantum Divina essentia intellectus nostri exiguitatem excedat, dicit, *quod Deus volet supra pennas ventorum, & posuerit tenebras latibulum suum.* Sanctus Dionysius Areopag. *Penna*, inquit, declarat & ducenti celeritatem, & quod cœlestis est, & quod mouetur, & quod ab omni rerum terrenarum studio & cupiditate abhorret; propterea quod sursum feratur; pennæ autem levitas, id quod nulla ex parte est terrenum, sed totum sine admixtione & gravitate, sursum effertur.

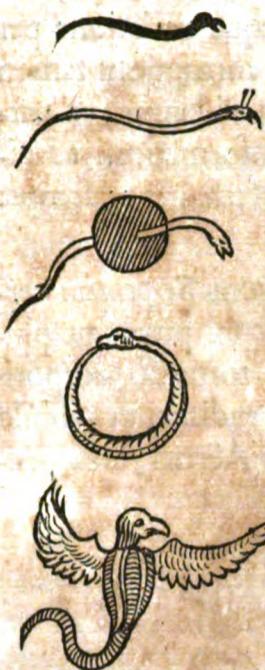
Cum nihil inter Hieroglyphica symbola



Pennarum  
symbolum  
quæ cogni-  
tionem Dei.

Porphy-  
rius.

Dionys.  
Areopagi-  
ta.



sterio, solo oblongo corporis tractu procedere; nullo præterea membro, præter os, constare; animal igneo spiritu plenum, vivax, senectutem quotannis, deposito veteri exuvio, in juventutem instaurare; fieri non posse crediderunt, quin aliquid magnum, excellens, & prorsus divinum sub iis lateret: accedebat hisce, quod undulato illo plicatilis corporis Motu omnes prope figuras exprimeret; dum videlicet nunc caudam capiti admovens in Circulum contortum, Æternitatem, jam in Spiras convolutum, Sphaerarum Cœlestium volumina præfert; jam in longum extensum, lineam rectam, jam curvam, jam figuram planam, modo corporis erectione Normalem, jam multifario Squamarum ordine, veluti totidem Stellis rutilum, Sibilo quoque & Trisulea lingua formandum se exhibit. Hæc, inquam, dum contemplarentur Ægyptii in Serpente, eum tanquam reconditissimum præstantissimarum rerum Symbolum adhibuerunt. Verum quæ & qualia per eum connotarint, videamus.

*Epies Phœnix de Aspide.* Primo itaque Epies Phœnix, apud Eusebium, Deum Emepht Serpente seu Aspide significatum, his verbis docet:

Draconis & Serpentum naturam ipse Thautus (uti & Phœnices ac Ægyptii) divinam putavit. Spiritualissimum

bola Serpente frequentius occurrat, quid Ægyptii per hujusmodi Symbola indigitaverint, hoc loco expoundendum est. Scendum itaque Ægyptios, ut curiosos naturæ omnium fere Animantium Ægypto propriorum investigatores, ita & Serpentis fuisse. Cum enim viderent, Serpentem nullo manuum pedumque

Longævitatis Serpentis.

enim omnium animal, & igneum ab ipso traditum. Nam spiritu, absque manuum aut pedum aut omnino alicujus organi exterioris argumento, ut cætera videmus animalia ferri, eximiam celeritatem assequitur, variasque figuræ & formas gradiens, involuto revolutoque uti & spirituiformi, ad quam vult celeritatem gressu, facillime præstat. Longævum etiam est; nec solum senectutem cum pelle deponens rejuvenescit, sed crescit etiam in adolescentiam reductum: cumque determinatos adimpleverit terminos, in se ipsum revolutum, rursum reviviscit, sicuti in Sacris pariter ipse Thautus constituit: Quapropter in Sacris hoc animal, & in Mysteriis fuit assumptum: de quibus & in aliis suis propositionibus plura adducit: In quibus refertur, quod immortale sit, & in se ipsum, ex quo provenit, resolvatur: non etiam moriatur morte propria hoc animal, nisi violentâ percussum interierit. Hinc Phœnices ipsum vocant bonum Dæmonem, sicut Ægyptii Kneph appellant.

Aptè itaque naturam Divinam per Serpentis naturam & operationes notabant; quæ omnia ex dictis patent. Hinc Græci, teste eodem Eusebio, Æsculapium; Salutis Numen, τὸν σωτῆρα δύραμεως σύμβολον, Serpente referebant: Æsculapium Græci per Serpentes circumvolutus salutis corporis & animæ Ferens symbolum. Mundum enim contemplantes Physici, cætera quidem reptilia crassioris dicunt & terrestris esse substantiæ, Serpentem vero spiritualissimum animal; quod & imbecillitatem corporis exuat, & ad medicinam aptissimum esse videatur. Nam & ad acuendum vim invenit pharmacum, & ad revisandum herbam quandam nosse narratur. Præterea Ægyptii Mundum significantes, Serpentem pingunt, qui caudam propriam depascetur, eumque variis maculis insignem depingebant: de quo Claudianus,

Perpetuumque virens squamis, caudamque reducto

Ore vorans, tacito relegens exordia lapsu.

H

Quod

Aspis Bonas  
Demon à  
Phœnicibus dictus.

Eusebius.

Æsculapium Græci per Serpentes circumvolutus salutis corporis & animæ Ferens symbolum.

## 58 ATHANASII KIRCHERI

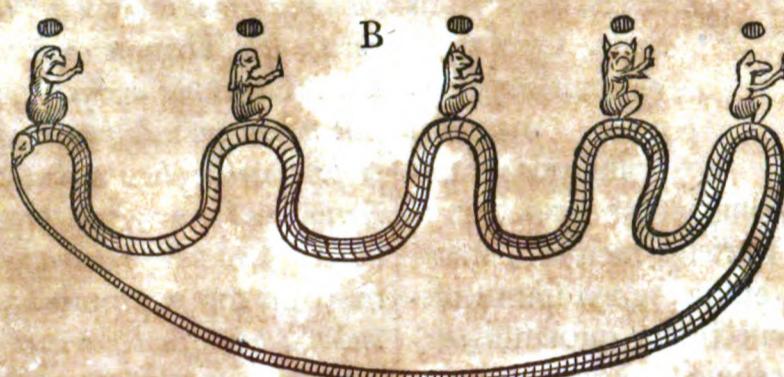
Serpens  
in circulum  
tortus  
quid?

Eusebius.

Quod procul dubio significat omnia, quæ Divina providentia in Mundo generantur, ab eadem & solvi sive paulatim imminui atque deficere ac in se quasi recipi; fierique id propemodum juxta illud, *In id resolvimur, ex quo sumus*: quod paulo ante hisce verbis pulchrè indicat Eusebius ex mente *Phœnicum*, cum de natura Serpentis loqueretur, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἀναλύεται ὡς περισχέται. Ut vel inde appareat, Mundum ex se ipso ali & in se resolvi.

Nam cum æterna sint Elementa, neque corruptione, neque variatione per se ulla immutentur; corruptioni tamen ac variationi subjecta videntur, ea parte, qua Specierum informationi admisceruntur; incolumi permanente semper substantia.

Iterum cum viderent Serpentem terrestris substantiæ, & ex putri, ut plurimum, genitum, tortuoso corporis tractu Fluctuationis rudimenta, sibilo sonoque formidabili Aërem, tota præ-



Quid  
Squamæ  
& sibilus  
Serpentis  
indicit.

terea substantia squamarum splendentium ornatu, nescio quid Igneum exprimere; haud incongrue quatuor Elementa per id indicare consueverunt; per Corpus quidem, quod terreum & gravissimum est, Terram, per Tortuosum corporis tractum, utpote qui undarum fluctuationes exprimit, apte sane Aquam, per Sibulum verò recte Aërem, Subjectum Soni, Ignem denique totius Vigore substantiæ, & tricuspidé lingua, Ignis symbolo, apposite denotabant. Quæ omnia Horus lib. I.

Quomodo cap. 2 innuit. Porro, quamvis per Serpentem dicta quatuor Elementa exprimerent, non tamen singula eodem modo, sed diverso Serpentis situ & conformatione exponebant. Sic Vitalem Ter-

Elementa per Serpentem expresse-  
rint.  
Terra Egy-  
ptiis Ophta  
modi, vel Ophta, id est, Genium omnia  
moderantem vocant, per Serpentem pro-  
stratum & bicornem, cuiusmodi nihil  
in Obeliscis frequentius est, depingunt.

 Aquam verò denota-  
tes, Serpentem pingunt  
tortuoso corporis tractu, Undarum vo-

lumina exprimentem; cujusmodi est Serpens quem in quinto libro *Obelisci Pamphilii* exhibemus, in expositione Figuræ ex Barberinorum *Gazophylacio* eductæ, ut est in præsentibus Figuris B. Deorum itaque in Zodiaci Annique administratione curam indicatur, Serpentem pingebant undulatum, sive in Aquæ fluentis formam dispositum; ut exprimerent Gyros, quos Sol motu suo, veluti in Cœlestis Äquoris undis, per 12 Signa, totidemque Menses, conficit, omnium, quæ in Mundo sunt, rerum



productionis causam esse. 12 Signa & Menses aptè per Serpentem tortuosum indicatos vide. Quia verò 5 dies Anno Solari Ägyptiaco ad 360 desunt, hosce significare voluerunt per quinque Gyros principales, quibus totidem Genii insident, & sunt Osiris Accipitrinâ, Isis Humanâ, Caninâ Anubis, Mophta Leo-

Leoninâ ; Hermanubis denique Ibidis facie, totius Anni, Aegyptique Tutelares : pennas in manu habent, ut iis Occultum agitationis motum innuerent: atque hosce veluti Temporis Moderatores, Rerumque omnium totius anni decursu in inferiori Mundo nascentium Tutores, Conservatoresque coluerunt.

Quid vero proprie per istos Anni Tutelares, seu Deorum Natales, indicetur, Plutarchus scite docet : Rheæ ajunt occultè cum Saturno congressæ Solem, qui id flagitium deprehendisset, imprecatum fuisse, ut neque in Mense, neque in Anno pareret : sed Mercurium amore Dee captum, cum ea congressum, ac deinde in ludo cum Luna Victorem Septuagesimam partem cuiusvis diei abstulisse, ac 360 diebus adjecisse, qui s Dies nunc ab Aegyptiis Misí, à Græcis Epagomenæ, id est, adjectitii vocantur, & veluti Natales Deorum

Mophta  
Nomen A-  
gue pres.

**Mophta** festi aguntur. Genius aquarum, **Mophta** dicitur, hoc est, à Moi & phta, quorum illud aquam, hoc Copticè Deum sive Genium notat. Aërem vero exprimunt per Sibilum Serpentis jacentis & trisulca lingua veluti sibilantis : per Trisulcam linguam tres Aëreos Mundos, in quos dominium suum exercent, notabant. Unde Zenta, id est, vitam hujusmodi Characterem appellabant. Porro Ignem significaturi,

**Apidem** erectum, vel altari, vel vertici Deastri alicujus impositum, cuius capitî Globus insisteret, pingebant : quo

Igneam quandam vim Universum permeantem indicare solebant : atque huc respiciunt ea, quæ paulò ante ex Eusebio & Horo adduximus. hanc vim quoque notabant per Circulum, cui Serpens insertus, Θ Græcum aut Coptum exprimeret, quam Thauta vocabant ; quo, teste Eusebio, Spiritum Igneum toti Universo infusum apte signabant. Spiritum vero Mundi eo quo conspices modo exprimebant, uti ex Tabula Bembina patet : Vi-

des hic *Aspidem* Accipitrino capite conspicuum, Alis expansis in volandi actu constitutum, Cauda producta, & in Volamina contorta : quo *schemate*, Spiritus Mundani Igneam quandam vim & efficaciam, qua omnia penetrat, innunt, uti prima figura in *Schemate* ostendit.

Patet itaque cur per *Serpentem* Mundani spiritus Vitam in omnia diffusam, & cur ex vilibus Elementaris miscellæ principiis, tantam Rerum varietatem expresserint.

Cum igitur *Signum T* Character fuerit mysticus, & propriè *Hebreis* in summa veneratione, Aegyptii autem pleraque ab Antiquis *Hebreorum* accepterint, quemadmodum constat ex Clemente; verisimile est, cum ex dictis, tum ex ratione Abenephi, hunc Characterem quoque ab *Hebreis* mutuatos esse Aegyptios, utpote curiosos figurorum observatores; utrisque quidem Mysticum, sed diversorum Mysteriorum significatione dissipatum. Dicimus

igitur, characterem hunc apud Aegyptios Tauticum celeberrimum, non præcise significare Vitam venturam, quemadmodum vult **Ruffinus**, **Suidas**, aliique Auctores; sed verisimile est, totum hunc rumorem exortum esse à Indeis, qui tum temporis Aegyptum exules pervagabantur : videntes enim *Signum* hoc T toties in Imaginibus eorum repetitum, passim Salutem suam seu Vitam venturam ex Patrum suorum traditione interprebantur. Nos vero congruentius dicemus cum Abenephio, illum Characterem nihil aliud apud Aegyptios significasse, quam *Divine Mentis in rerum omnium productione motum & diffusionem*.

Quam alta itaque & sublimia per hunc Characterem denotarint Aegyptii, penitus discussiamus. Quamvis Character ille forma multiplex reperitur in *sacris Sculpturis*; nos tamen hic de Charactere hujus loci proprio, quam nimirum *sacris Simulacris* ut plurimum appositum videmus, agemus : de alio Charactere

**Mophta**  
Nomen A-  
gue pres.

Unde Zeu-  
ta dictum.

**Zeta** & **z** tari, vel vertici Deastri alicujus impositum, cuius capitî Globus insisteret, pingebant : quo

Diver-  
sitem signifi-  
cationem Ser-  
pentum Schema è  
regione no-  
tata.  
Eusebius.



Cruix an-  
fata idem  
quod Tau  
Hebraeo-  
rum, à qui-  
bus Aegy-  
ptiæ ac-  
cepserant.

Abene-  
phius.

Ruffinus.  
Suidas.

Abene-  
phius.

Crux an-  
fata Divi-  
nae Mentis  
motum in  
omnia diffu-  
se notat.

ctere Crucis Andreanae formam præ se ferente fuse egimus in Prodromo, & in Explicatione Tabulae Bembinae; quamvis etiam hi Characteres iidem sint.

Constat igitur Character iste duabus heterogeneis lincis, circularibus, & rectilineis; apparentque nihil aliud esse, quam characterem illum, quo antiqui Astronomi, Aegyptios secuti, denotabant Mercurium, sic ♦, unde & Characterem Tauticum dicebant. Per Circulum denotabant Divinæ Mentis diffusionem in Mundum Sidereum, & per Crucem diffusionem in Elementa; quem lapsum elegantissime expressum hieroglyphice videmus in Obelisci Lateranensis, lateris primi tertio hierogrammatismo, hoc ectypo:



Serpens iεροχόμωφ ex Circulo prodiens sese insinuare videntur Mundo huic sensibili, per Crucem ansatam significato; adeo quidem, ut Circulus nihil aliud nisi Motum Divinæ Mentis, ut supra fuse demonstravimus, significet. Serpens autem iεροχόμωφ, nihil aliud nisi Spiritum illius, qui per universam Mundi molem diffunditur; uti fuse in Hierogrammatismo decimo septimo, *Serpentis, in Obelisco Pamphilio actum est.* Hinc Anaxagoras quatuor Elementis constitutis, & per Crucem indicatis, iis Motorem adjungit, sive Spiritum, sive Deum, sive Mente, ut Proclus interpretatur, per quem hæc quatuor regantur. Advertebant enim Aegyptii duos potissimum simplices Motus in rerum natura elucescentes, Rectum & Circularem; hunc per Circulum, illum per rectas exhibebant: Elementa enim extra sedes naturales dimota, suos ad easdem redditus non aliter ac per rectas lineas facere, experimento comprobant.

Non igitur incongrue per quatuor lineas rectas, ex unico punto individuoque in contrarias excurrentes partes, quatuor Elementorum (in quæ Elementa, singula tandem resolvi possunt) innue-

runt mysterium. Confirmant hoc ea, quæ in Cabala Saracenica me annotasse memini: Philosophi & Medici Aegyptii, partim Indiae & Græciae, indicaturi quatuor Elementa, quadratum sub figura Crucis pingebant.

Cum verò Mysticus ille Character plerumque tum in Bembina Tabula, tum in Obeliscis, cæterisque ex Aegypto adductis Idolis spectetur, quibus ut plurimum ille Character manibus insertus, ut supra in Osiris statua cernitur; mira alicui forsan videri possit hujus ratio; quam proinde paucis explicemus.

Notandum igitur Aegyptios hujusmodi Characteres mysteriosos in magna semper veneratione habuisse; non tantum ob summa quæ in se continere videbantur mysteria, sed vel maxime, quia hujusmodi Characteres, naturali quadam sympathia, Genios cœlestes allici posse perperam credebant. Mundum enim cum dicerent esse veluti Animal quoddam, in quo partes quamvis loco distantes propter naturam tamen unam ad se invicem ferantur, ipsamque Conciliatricem Mundi & Causam communem omnium Mistionum, trahere ad se invicem partes, ut Iamblichus ait, suapte natura: hinc ejusmodi tractus & appetitus arte quadam præter ordinem augeri posse existimabant. Nam, ut recte Iamblichus, Aegyptii imitantes ipsam Universi naturam fabricamque Deorum, ipsi quoque Mysticarum reconditarumque notionum Imagines quasdam in Symbolis conficiendis ostendebant; quemadmodum & Natura rationes occultas in apparentibus formis, quasi Symbolis, exprimit, & Dii veritatem Idearum per manifestas Imagines explicant; præser-tim cum perspicerent, Superiora omnia Inferiorum similitudine delectari; atque insuper optent à Superioribus bonitate repleri, quatenus, pro viribus imitentur, merito & ipsi convenientem Superis modum agendi pro viribus offerunt, quando occulta Mysteria Symbolis inserunt manifestis: in quibus interpretandis, Dimitte voces, accipe sensus.

Aegyptii igitur hujusmodi Symbolum sub certis temporibus Coelique situ efforma-

Anaxago-ras.

Proclus.

Tauticus  
Character  
efficax amo-  
letum A-  
gyptius.

Jambli-  
chus.

Superiora  
Inferiorum  
similitudi-  
ne dele-  
cantur.

formabant, maxime sub *Ariete & Mercurio*, ex quibus Signis constituebatur Character; Sole enim in *Ariete* exaltato, & Luna cum *Mercurio* consistente maximam virtutem cœlitus acquirere arbitrabantur, tum ad Genios, in divinationibus perficiendis rerumque investigatione, eliciendos, tum ad contrarios Genios *Typhonios* propulsandos. Unde hunc Characterem varie ab Hierogrammatistis veteribus expressum fuisse reperio; primo sub *Taurina* facie, qui & secundi in *Zodiaco* Signi character est; secundo per Circulum cum sextilis Lunæ phasi, cui *Crux* adnectitur, & *Mercurii* proprius Character est; tertio per characterem *Veneris*, cui *Cornua Arietis* superimponuntur; per primum *Aspidem*, per secundum *Anubidem* seu *Mercurium Aegyptium*, per tertium *Iisin* seu *Venerem Aegyptiam*, cuius fœcunditas per *Cornua Arietis* indicatur, exprimere solebant. Sed jam hæc amplius exponamus. Pingebant Aegyptii Circulum, quo Solem referebant, Stellarum omnium principem & Cœlestis numen, utpote à cuius benigna luce cuncta animarentur. Cum vero sine Lunæ concursu Solem nil efficere posse viderent, Lunam Circulo superimposuere, quod *Connubium* ☽ & ☽ appellabant. Præterea cum ☽ & ☽, omnem virtutum effluxum, potissimum in Mundum hyænum seu Elementarem exercere compirirent, Characteri ☽ Crucem + affixere; quo notabant Spiritus omnia permeantis fœcunditatem; quem deinde Græci, veluti Symbolum, ad *Venerem*, Generationis Deam, exprimendam assumpserunt. Atque hac ratione cum Genitcam *Veneris* facultatem, sparsam & seminatam à Deastra per omnes Mundi partes, intuerentur, Spiritum videlicet Animæ Mundi, sive Solis, dantis unicuique formam, vitam, essentiam & durationem; cum, inquam, eam inveniri videant in omnibus rebus, in homine, in bestiis, in terra, aqua, aëre, igne, in flu-

minibus, in montibus, planis, vallisibus, sylvis, pratis, plantis, animalibus, Semicirculum Lunæ, vel etiam cornua Arietis, ei apposuerunt, suffixa *Cruce*, & ortus est celeberrimus ille & sacer *Mercurii Character*, quem nos in Obelisco Pamphilio, *Spiritum Mundi*, seu, quod idem, *omnia ad se attrahentem*, interpretati sumus.

Sed hæc omnia aptè & clare describit Marsilius lib. 3 De vita cœlitus propaganda, ut sequitur: *Aliquis autem queret, quas potissimum Cœli figuræ Imaginibus imprimere solerent (Aegyptii): sunt enim ibi formæ oculis valde conspicuae, & à multis, quales sunt, quasi depictæ, ut r, s, similesque figuræ Zodiaci, & que sunt extra Zodiacum manifestæ. Sunt ibi præterea formæ quam plurime non tam visibles quam imaginabiles, per Signorum facies, ab Indis, Aegyptiis, Chaldæisque profectæ vel saltem ex cogitatæ: veluti in prima facie Virginis, Virgo pulchra sedens geminas manu spicas habens puerumque nutriendis, & reliquæ, quales describit Albunasar, &c. sunt denique Characteres quidam Signorum & Planetaryarum ab Aegyptiis designati. Volunt igitur Imaginibus omnia hæc insculpi: ut, si quis exspectet proprium à Mercurio beneficium, collocare eum in Virgine debebat, vel saltem ibi in ☽ cum aspectu Mercurii, & imaginem tunc exstanti confidere, vel argento, in qua sit totum Virginis Signum & Character ejus, Characterque Mercurii. Constituebant quidem universam eorum formam ad Cœli similitudinem rotundam; Antiquiores vero figuram Crucis cunctis anteponebant; quia Corpora per virtutem agunt ad superficiem jam diffusam. Prima vero Superficies Crucis describitur: sic enim in primis habet longitudinem & latitudinem: primaque hæc figura est, & omnium quam maxime recta, & quatuor rectos angulos continet. Effectus vero Cœlestium maxime per rectitudinem radiorum angulorumque resultant: Tunc enim Stellæ quam maxime sunt potentes, quando quatuor Cœli tenent angulos, Cardines Orientis videlicet, Occidentisque, atque Medii utrinque Cœli. Sic vero dispositæ, radios ita conjiciunt in se invicem, ut Crucem inde constituant. Crucem ergo Veteres figu-*

Marsilius  
Ficinus.

Stelle  
quando  
quam  
maxime  
potentes  
sunt.

ram esse dicebant, cum Stellarum fortitudine factam, tum earundem fortitudinis susceptaculum: Ideoque habere summam in Imaginibus potestatem, ac vires & Spiritus suscipere Planetarum. Hæc autem opinio ab Ægyptiis vel introducta fuit, vel maxime confirmata. Inter quorum Characteres Crux una erat insignis, Vitam futuram significans, cuius figuram pectori Se-rapidis insculpebant: vidimus Characterem hunc multis rebus impressum. Ego verò, quod de Crucis excellentia fuit apud Ægyptios ante Christum, non tam muneric Stellarum testimonium fuisse arbitror, quam virtutis præsigum, quam cum Christo fuerat acceptura; Astrologos autem qui statim post Christum fuerunt, videntes à Christianis miranda per Crucem fieri, nescientes autem vel nolentes in Jesum tanta conferre, in Cœlestia retulisse.

Atque hactenus Marsilius: in quo veluti in brevi quodam compendio omnia ea, quæ hactenus fuse dicta sunt comprobantur. Sed & eadem confirmantur ab Arabe quodam anonymo, qui in Libro manuscripto sic dicit: Ab Antiquis accepimus, magnam in decussata figura, hoc est, Crucis Symbolo, inesse vim & efficaciam.

His jam subnectam Expositionem Symbolorum in Adytis:

Magnum quid & ineffabile sub recta & illibata Sacrificiorum exhibitione late-re putabant prisci Sacerdotes. Unde si vel unicam ex ritibus cærimoniam non recte peragerent, totum Theurgicum opus in irritum labi, sibi, teste Iamblico, per-suadebant. Hinc tanta in Sacrificiis, recte & legitimè instituendis, cura, tan-ta animæ corporisque dispositio, tot ac tantæ perfectiones, Lustrationes, Expiationes requirebantur. Cum enim Sacrificia magnam imo necessariam cum Ordinibus rerum, Deorumque Cate-nis, dependentiam connexionemque ha-bere cognoscerent; certe non alia ratio-ne magis votorum suorum se compotes futuros rebantur, quam si ad exemplaria singulorum Ordinum, Idealesque ra-tiones, sua Sacra instituerent. Norant etiam primos Hieromantas Divino quo-

dam furore raptos, ea tali ordine, tali-busque Mysteriis adornata adinvenisse, ut ipsæ primæ rerum Ideæ mystico Symbolorum contextu exhibitæ, opus faciendum connotarent. Quæ omnia in Mensa Isiaca ob oculos ponebant, in Adytis Sacrificantum; ut ex ea singulo-rum Deorum rationes discerent, & juxta præscriptas leges, Sacrificia peragerent. Quoniam enim singuli Deorum ordines, ut ipsi loquuntur, suis Symbolis, Gestibus, Habitibus, Ornamentis, qui-bus uniuscujusque naturam, proprieta-tem, actionem, exprimerent, instituti es-sent; hinc æquum judicabatur, analogico & prorsus simili rerum habitu in conspe-ctu Deorum, dum sacra faciebant, com-parere, ut tandem, quod prætenderent, conseruerentur hoc Symbolico apparatu, quo nihil potentius, nil efficacius, nil ad Deos attrahendos vehementius esse posse perperam credebant. Gaudent enim, uti dicebant, Superiora inferioribus, tan-quam iis à quibus unice dependent, quorumque influxibus substant. De qui-bus cum amplissime in nostro Oedipo egerimus, eo Lectorem remittimus.

Mystæ itaque Adytæ sua, quæ loca erant recondita & ab omni humano confortio semota, ea industria constituebant, ut nihil fere esset in Rerum Natura, quod ibi non contineretur. Et primo quidem In-feriorem seu hylæum Mundum, pavimentum, Symbolico ei conveniente ap-paratu, utpote ex omni Mineralium Lapidumque genere adornatum, riviisque Aquarum fecundum, exhibebat; parietes siderei Mundi Symbolis exprimeban-tur; tholus Genialis Mundi rationem ex-primebat, in cuius medio Ara posita veluti Centrum referebat emanationum Supremæ Mentis, quæ deinde in omni-um Mundorum peripheriam diffunde-bantur. atque adeo Adytæ nihil aliud, quam universas Mundorum series re-præsentabant; ad quorum notitiam ne-mo aptus censebatur nisi qui relicts Sen-sibus, rerumque caducarum cura de-posita, totum se intra se reciperet, quod Adytæ ipsa reconditis suis recessibus no-tabant.

Sacrificio-  
rum rite  
peractorum  
vis juxta  
Veteres.

Jambli-  
chus.

Sacrifica-  
turi ad  
quid atten-  
derint.

Superiora  
gaudent in-  
terioribus,  
& hec illis.

Adytæ E-  
gyptiorum  
qualia  
fuerint.

Adytæ E-  
gyptio-  
rum uni-  
versitatem  
rerum expri-  
mebant.

*Habitus  
Sacrifici-  
candum.*

tabant. Corpora figurarum *Seminuda* & *macilenta* docebant, Sacerdotes ab omni Sensibiliū rerum cura remotos & nudos, abstinentiæque, qua concupiscentia voluptatum refrænatur, deditos esse debere. Verenda *tecta* tenebant, ad animæ corporisque puritatem, quâ instructos esse oportebat, indicandam. *Capita velata* habebant, ad indicandum terrenarum rerum curam, quæ pilis, inutilibus excrementis, notabatur, pro rufus esse repudiandam: unde & eosdem Sacerdotes *rufos* esse oportebat. In Sacrificiis itaque simili quo Deos referebant habitu comparebant.

*Tutulos* in capite gerebant, Floribus, Pennis, Serpentibus, Stellis, Animalibus, Flammis, Circulis, Vasis, aliisque similibus, quibus Geniorum proprietates & Ideales rationes exprimuntur, compactos; quos in Sacrificiis pariter imitabantur Sacerdotes; illisque notabatur, *Sacerdotem continuo supernas Deorum Ideas*, quæ per *Tutulos* notantur, *speculari* debere: hoc enim facto, se in eam Intelligentiam quam continuo mente volvebant, transformari, eidemque uniri, & quodammodo identificari, sibi persuadebant: *Unitos vero & jam consortio Deorum adscriptos*, omnem se felicitatis metam utpote Θεομόρφου, attigisse rebantur. *Exempli gratia*, ad

*Animam Mundi per Sacrificia trahendi ratio.*

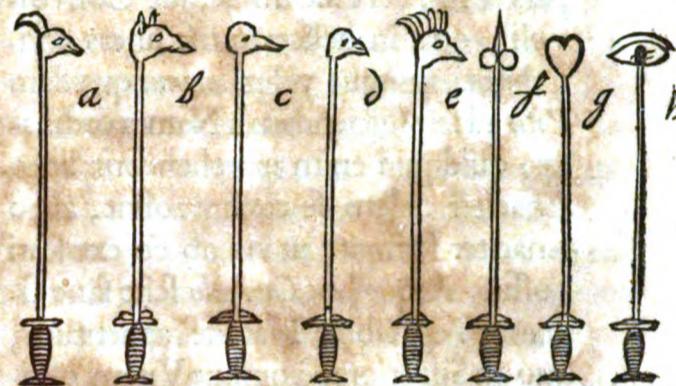
Mundi trahendam Animam Spiritumque Universi, coram Imagine eo Symbolorum apparatu adornata quem Solium in medio *Tabulae Bembinæ* & Aſſeclæ ejus exhibent, sacra faciebant; & ſic operationum ſimilitudine hymnorumque analogice concinnatorum, Animam Mundi ineffabiliter fe trahere poſſe, ad id quod volebant, arbitrabantur: & ſic de cæteris Geniorum, Deorumque Simulacris ſtatuebant. Hinc ex universis Mundialium rerum ſeriebus, eas tantum ad eum Deum trahendum aptas afferebant, quem res ſingulæ sub dictis ſeriebus exprimebant. Cum enim hæc omnia ſub Idea, dum respiciebant involuta & complicata, latere crederent, ex neceſſitate Naturæ Genios iis rebus

quæ ipſis Analogæ forent tractos, fe eos ſiſtere poſſe arbitrabantur; & illos qui dem ſiſtebant; at non tam virtute Sacrificiorum quā occultis Satanæ artibus, qui in iis Hierophantam agebat.

Fuit & magna *Sceptrorum* varietas apud *Ægyptios* in uſu: fuerunt quæ ſimplicem tantum *Sceptri* formam menti-

- 2 rentur uti in 2, fuerunt ex herbis compoſita, uti in 6 patet; fuerunt & contraposita, uti

*Sceptra Numinum*, quibus in Sacris utebantur *Mystæ*.



in C; deinde πολύμορφα, id est, variis Animalium formis insignita uti ſunt *Hircino*, *Canino*, *Ibidis*, *Accipitris*, *Meleagridum*, Capite insignita; fuerunt & membris humanis, uti *Oculo*, *Vultu*, *Aure*, *Lingua*, *phallo* prænotata: quibus omnibus Dominium ejus Numinis, cuius figura Symbolum erat, notabant: Ut *Sceptro Oculato*, Potentiam & Providentiam Supremi Numinis. Quæ omnia alibi declarata fuerunt, eoque ulterius producenda non censui.

*Brachium* quoque ſæpe ſæpius inter Hieroglyphica reperitur, uti in hac præſenti Diatribe; & vel *Manum explicatam* habet, denotatque Liberalitatem Numinis; vel *contraetam*, notans rigorem & Severitatem Numinis; vel *Pyramide* in manu tenet, & ſignificat Influxum Numinis in inferiora; vel *capreolum* Vitis. *Brachium Capreolum* manu tenens, Beneficentiam Numinis indicabat: Nam, ut recte Diodorus, οὐδὲν δέξια τὸν δάκτυλος ἔπειται μηδέ τὴν εχθρὰ συμφαίνει τις πορεύον. *Dextra digitos extenos habens*,

*Brachium cum Ca-  
preolo vi-  
tis in mana  
quid.*

Diodorus Siculus.

*signi-*

*Significat rerum omnium necessariarum Suppeditationem: ἡ δὲ οὐρανός, τύπος γὰρ φυλακῶν χειράτων.* Sinistra vero contracta, *Conservationem & custodiam facultatum.* Dicitur *Brachium Osiridis*, eo quod *Nilus* ubi se in Mare exonerat, veluti in *digitos* quosdam disperitus una cum terra interacente venam quasi in *Brachio* cardiacam exprimat, à qua *Vita & tota Aegypti felicitas dependet:* ut *Capreolus* in manu sat ostendit. Est enim

*Capreolus  
quid.*

 *Capreolus* nil aliud, quam extrema illa & ultima teneriuscula pars *Vitis*, vel *Cucurbitæ*, aut *Convolvuli*, quæ in helices quasi lineas contrahitur; suntque veluti *manus* quædam *Vitis* ad sese fulciendam à Natura ordinatae; quidquid enim apprehenderit, adeo tenaciter eidem se circumvolvit, adeo tenaciter stringit, ut vix ab eo extricari possit. Atque hoc *Capreolo* scite sane signant Vegetabilis Naturæ appetitum, quo in Superiora, à quibus Vitam obtinet, fertur. Accedit, quod *Vitis* inventio *Osiri*, teste *Herodoto*, *Diodoro*, *Cle-*

*Herodo-*

*tus.*

*Diodorus.*

*Clemens*

*Alex.*

*Eusebius.*

*fol.*

*362.*

*ut*

*proinde*

*non incon-*

*grue*

*Beneficentia*

*Osiridis*

*per hujusmo-*

*di Brachium*

*inter Hieroglyphica*

*pas-*

*sim obvium*

*, indicetur.*

*Quomodo*

*vero Brachium*

*hoc Nilum*

*exprimat*

*, Abene-*

*phius.*

*Abenephi*

*Arabs*

*hinc*

*verbis*

*exponit:*

*Terra Aegypti recta protensa est*

*instar*

*Brachii*

*humani*

*ex Austro in Boream*

*, &*

*Nilus per medium ejus transiens*

*instar*

*Venæ*

*Cardiacæ*

*cum Mari approximaverit*

*tunc terram*

*veluti in*

*digitos*

*quosdam*

*dis-*

*pescit.*

*Hinc Nilum*

*ex Austro*

*in Boream*

*tendentem*

*, teste Plutarcho*

*, non incon-*

*grue*

*fluxum*

*Osiridis*

*dixere Veteres.*

*Quod Nilus*

*in Austro ortus*

*uti summa*

*felicitate Aegyptum*

*beare*

*ita Mari*

*(quod Typhonium Regnum,*

*Osiri con-*

*trarium)*

*redditus felicitati Niloticae fi-*

*nem imponere*

*videbatur.*

*Circularis  
Figure  
quid  
signet.*

Omnia Circularia, uti jam supra ex-  
posuimus, Cœlestē & Divinū quid  
significant; pro diversitate tamen No-  
tarum ipsis adjunctarum; Circularis supra  
Capita Numinum Potestatem maxi-  
mam, Divinitatem autem quomodo-  
libet positus. De Globo alato & Ser-  
pentino jam diximus; Segmenta verò  
*Circularum*, superius quidem Cœli por-  
tionem superiorem, inferius verò Ho-  
rizontem notare scias: de quibus quam  
fusissime in *Obelisco Pamphilio*.

*Meleagri-  
dum No-  
men &  
Corporis  
symme-  
tria.*

Dicuntur *Meleagrides*, ex mente My-  
thologorum, ex eo, quod *Meleagrum* in-  
terfectum sorores ejus ad sepulchrum  
plangentēs à *Diana* in *Meleagrides* con-  
versæ dicantur. *Aegypti* verò multo alia  
de *Meleagridē*, quam & *Gallinam Pha-  
raonis* vocant, philosophantur. Cum  
enim viderent totum hujus Volucris  
corpus ineffabili quadam symmetria  
constitutum, in eam venerunt opinio-  
nem, Animam Mundi, quam *Panta-  
morphum Naturæ Genium* dicebant, in  
hujus sibi Volucris corpore sedem con-  
stituisse; eandemque ob causam Volu-  
crem hominibus Sagacibus se aperire,  
circa eas res quas tanta majestate, ordine  
& dispositione plumarumque varietate  
fulgere cernerent, arbitrabantur. Unde  
non sine causa hanc avem Pantamor-  
phæ Naturæ Capiti, uti ex Schemate in  
Tab. Bemb. patet, imponebant. *Tri-  
quetrum caput* habet, ad indicandam  
Triadem qua Fundum Paternum con-  
stituebatur; *Corpus cœruleum* habet gibbo-  
sumque seu in formam arcus effectum,  
quo Firmamenti arcuatam cœruleam-  
que superficiem denotabant: non secus  
ac Volucris corpus cœruleum innume-  
ris veluti Stellulis exornatum. Unde  
non immerito *Abenephius* illud Firma-  
menti Symbolum fuisse afferit: *Galli-  
na*, inquit, *Pharaonis*, fuit *Symbolum*  
*Sphærae Stellarum*. Quemadmodum  
enim Firmamentum Variis Stellis or-  
natum est: sic maculis veluti Stellulis  
per totum corpus mira naturæ arte depi-  
ctis variegata est. Unde Hierophantæ  
eam non immerito in Firmamenti ejus-  
que

*Abene-  
phius.*

que Præsidis *Symbolum* assumpserunt. *Canistrum* capiti dorso *Meleagridis* insitens abundantiam Fructuum quos profert, *Persea* folia Sapientiam, qua omnia mirificæ dispositionis lege coordinat, ob impenetrabilem operationum quo utitur modum, non tam Sermone, quam devoti cordis Silentio colendam & adorandam, signant. Nam, *Horo* teste, habet *Persea* arbos folia similia *Lingue*,

*Persea*  
*Lingue &*  
*Cordis Sym-*  
*bolum.*



& fructum *Cordi* similem, quæ abditæ Sapientiæ in Deo Symbolum sunt.



Pedes vero duo soli, positi, notant insensibilem & prudentem Naturæ progressum, teste *Plutarcho*, in omnibus, quæ occulto modo pe-

netrat: ut in Hieroglyphicis præsentis argumenti videre est. Vnus vero pes positus, idem notat, sed uni tantum Numinis applicatum, in rebus fidei suæ commissis. Figura vero in A, notat Divini Numinis processum per Craterem Osiriacum, ad mitigandam superfluam humiditatem.

Atque hæc sunt præcipua Symbola quæ in hac Columna numero signata occurunt: quibus ritè intellectis jam summariam ejus expositionem trademus.

Et quamvis titulus, qui sive in O-

beliscis, sive Statuis nunquam abest, hic desit, necessario tamen is præcedere debuit; Ego eum alium esse non dixero, nisi *Globum illum Mumiæ* inscriptum: qui uti Supremi Numinis in inferiora influxum semper notat, ita quoque effectus ejus, in ordine sequentes Notæ subsidio Numinum asseclarum, quæ jam declarabimus, demonstrant.

Argumentum itaque, triplicis hujus Inscriptionis Hieroglyphicæ hoc est: Cum Corpora condita jam æternitati consecrare Sacerdotes censeant, primo *Osiriacas Catenas* in prima Columna describunt, quibus attracti Geniales Ministri Supremi Numinis, Corpora veluti fidei eorum commissa, magna cura ab *Typhonia* violentiâ tutâ conservare putantur, usque ad tempus Transitus constitutum; ac proinde in Sacrificiis orant Osirin, ut *Humidum Naturæ* mitaget, & à corruptione divertat, Favissarum Craterumque curam habeat per Originis Solaris Ministrum, quò transeuntes Animæ, felici Catenarum Mundialium sorte, tandem ad Zonam illis destinatam pertingant. Secunda Columna Anubis continet Vigilantiam & providentiam, ut Sacrorum Virtute, tandem eo Duce & transvectore Animæ ad desideratam Zonam pertingant: quæ prorsus eadem habentur in 3 Columna, uti ex Figuris patet, adeoque tota hæc Hieroglyphicorum congeries, & Osiris, & Anubidis adjurationem concernunt, non neglecto *Mophtæ* beneficio, Humidi in natura Præsidis.

*Titulus in  
Obeliscis &  
Statuis  
nunquam  
abest.*

## CAPUT IV.

Synopsis, qua earum rerum, quæ in hoc Tricolumnari Obelisci Latere considerari possunt, fidelis interpretatio continetur.

**S**I in hoc præsenti Hieroglyphico Syn-

tagmate sub triplici Columnarum serie constituto, Symbola non dicam omnia, saltem pleraque ex Obeliscorum prototypis extracta fuisse asse-

ram non mentiar; quemadmodum ex pressæ ex Obeliscis Flaminio, Lateranensi, & Barberino in Oedipo expositis, tum ex Obelisco Pamphilio, patet: Ut proinde supervacaneum esse censem inter-

I preta-

pretationem Symbolorum omnium, hic ad nauseam Lectoris repetere, cum in citatis Obeliscis id à me affatim præstitum sit. De hoc tantum Lectorem admonendum duxi, Hoc cujuspiam Obelisci majoris unicum tantummodo Latus esse, quod ad institutum Mystraum quo Mumiaci corporis saluti consulebant, sufficiebat. Defectus tamen

*Tituli in  
Obeliscis  
quam ma-  
gnifici.*

commissus videtur, quod Epigraphe sive Superinscriptione careat, omnibus Obeliscis communis: Siquidem proprium erat Hieromystis, titulum Obelisci magnifico Symbolorum apparatu adornare, initio facto à Supremi Numinis influxu, tanquam ex punto Pyramidis, in omnem inferiorum Mundorum Oeconomiam, supremam, medium & hyleam sive infimam, per Genios administratam, diffuso. Qualis autem Titulus & Superinscriptio fuerit, dico aliam non fuisse, nisi quæ in ipso Mumiæ vestimento depicta cernitur, cum adjunctis Numinum Genialium Schematis, ut in præsenti Hierogrammatismo patet: hisce enim præmissis firmiter sibi persuadebant Supremæ Mentis influxum, per Symbolum Κυκλο-οφι-πλερόμο-φον expressum, præviis Sacrificiis, Geniorumque Catenis, cum omnibus Mundorum Ordinibus καὶ τινὶ αὐτογίαν symbolizantibus, necessario allici, &c, ad quod petebant obtinendum, tanquam violenter attrahi. Quoniam igitur Inscriptionis Obelisci Symbola in præcedentibus fusè interpretati sumus, nil restat, nisi, ut quæ in tribus Columnarum Seriebus, Symbola continentur, exponamus; non quidem singula, hoc enim foret librum libro jungere, sed Sensum solummodo singularum trium Serierum innuere; qui verò profundius ea nosse desiderabunt, illi singula suis stabilita auctoritatibus, in paulò supra allegatis Obeliscis invenient.

*Argumen-  
ta trium  
Columna-  
rum.*

In prima Serie ordine sequuntur, Osiris vis in omnem Humidæ Naturæ Oeconomiam diffusa, qua contrariæ inimicæ Potestates, per Sacrificia, juxta Res ex

Catenis sibi analogis collectas, sub analogo pariter Mystrarum habitu, instituta, profigantur & exterminantur.

In secunda sive media Columna Momphtu regnum indigitatur, qui ad Supremi Numinis nutum, omnia ea quæ ad Humidum Naturæ & Subterranea quoque receptacula perficienda pertinent, una cum assecla Anubi, administrat.

In tertia Columna exhibentur, quatuor Numinum una ad commune bonum Naturæ allaborantium administratio, ritusque & Ceremonie, quibus vel Numen supremum, quod Hemphta dicunt, vel placent, vel contrarias Typhonis machinas, per Statuas Apotropaicas dispellant. Atque hæc est hujus Hieroglyphici syntagmatis Summa. Verum cum in hisce subinde occurrant quæ in præcedentibus haud satis explanata fuerunt, atque adeo peregrina Symbola quæ necdum tacta, talia ad majorem Lectoris intelligentiam separatim hic explicanda censui.

Occurrit primo Figura constans duobus pedibus intra Craterem, quem Osiriacum vocant, immersis, & notat Occultum & insensibilem Motum Numinis per universas Humidæ Naturæ semitas, teste Plutarcho, de Osiri & Iside, deque hoc etiam in præced. cap. & alibi fusius

Plutar-  
chus.



differimus. continetur autem in hoc triplici Systemate quatuor vicibus, semel in prima Columna, quam Nu-

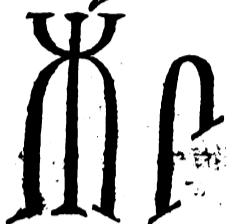
merus 15 è regione notat; in secunda Serie semel, & penultimate locum obtinet; in tertia, è regione Num. 8. & 14. Quid vero hisce locis significet, ex adjunctis Signis patebit.

Occurrit in secunda Columna Num. 8. sequens figura, Accipiter Serpente in capite, Flagello à tergo, & Laqueo in pedibus, & cum Circularibus figuris conspicuus; quo significatur, Osirim omnium malorum, quod per scuticam à tergo & laqueum notatur, propulsato-

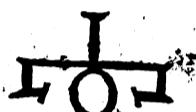
rem



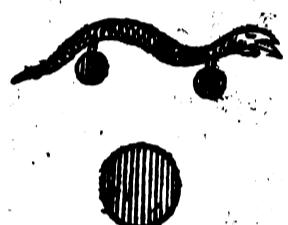
rem; & subterraneus *avil: ex vos* Genius veluti irretitus & illaqueatus fistitur.



Est triplex ramis cum lituo inflexo, cuius mysteria cum in *Obelisco Pamphilio*, capite *De plantis Hieroglyphicis*, quatenus uberrime exposuerimus eō Lectorem remittimus.



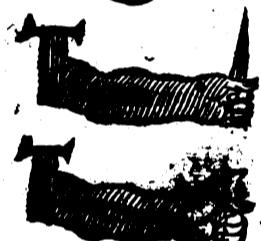
Hoc symbolum num. 17. Favissam sive Sacram piscinam notat, una cum phiala, quae Humidi in eam liquorem derivat.



Hoc symbolum, quod ex Serpente & duobus phialis ex Serpente pendentibus constat, notat Vitalem influxum in humidæ Naturæ vasā.

Significat *Zona Cœlestes*. In quas animas per *Anubin* transportari creduntur post transactum Mettempychoseos tempus.

*Brachium extensum pyramidem manu tenens*, notat beneficij, quo tenditur ad Divinitatis conformatum, adeptionem.



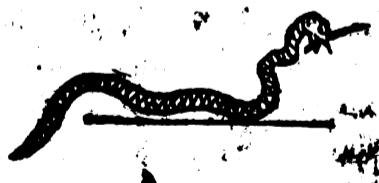
*Brachium vero cum vase Nilotico in manu*, Humoris beneficium notat.



& cum manu simpliciter extensa notat naturam Genii beneficam. & sic de ceteris.



Hæc Statua *Apotropæi Numinis* est, è regione num. 15, intra medium Columnam, qua Genii adversi aliqui credebantur, cujus nota est laqueus ipsi junctus.



Hæc Figura è regione num. 16. col. 2 & 3, inter 14 & 15 num. notat Influxum vitalem *Momphæ*, Praefidis Humidi; & undulatio Serpentis sat ostendit.



Hæc figura Col. 3, è regione num. 9, significat Numinis Statuam *præpotentis officie*, ad profligandas contrarias Potestates, virtute Crucis ansata; & Penna in capite Osiris siderativæ *Typhonis* symbolum est.

Atque hæc sunt *Symbola* in præcedentibus plane non vel non satis exposta, quibus intellectis nullam Lector reperiet in exponendis reliquis passim occurrentibus Symbolis difficultatem.

Hieroglyphicorum finem non fuisse historicum.

Ex quibus etiam clare intelliget sub hisce nullam historicam relationem, uti multi sibi hucusque persuaserunt, contineri; sed esse puram *Idealem literaturam* sub analogia rerum ad cultum Numinum ex omnibus Naturæ gradibus constitutam, & efficacissimam ad Numina benefica qua placanda alliciendaque, qua profligandos contrariæ & adversæ protestatis Antitechnos.

Summa Syntagmatis secundi.

His itaque enumeratis jam ad secundi *Syntagmatis Hieroglyphici Tricolumnaris* expositionem progrediamur. *Syntagma-  
tis secundi Obelisci τεισύλης*, sive *trico-  
lumnaris, Symbola*, si pauca exceperis, cum iis quæ in primo reperiuntur, pror-

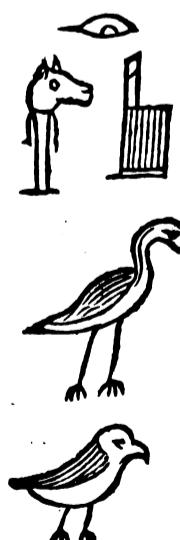
sus sunt eadem; & in varia solummodo eorundem metathesi sive transpositione, absque ullo tamen veræ significationis præjudicio, differunt; ut proinde supervacaneum censem iis explicandis longius inhærente. Quid vero sibi velit *Media columnā*, aureo colore depicta, cum duæ extremæ non nisi *nigris* descriptæ videantur, ego rem tacite considerando & Columnis extremis cum media combatis, cum eadem prorsus Symbola in singulis reperiantur, nullum aliud mysterium inveni, nisi quod *Mystæ*, ne quid ad ornatum deesset, Columnam superbius resplendentem, tanquam inter extreñas *medium*, aureo colore, ad majus ei ornamentum conciandum, depinxerint, uti ex aliis *Mumiæ* ornamenti patet, nullo alio interveniente mysterio digno consideratione.

Aurei coloris Sym-  
bola quid sibi velint.

### Expositio Systematis Hieroglyphice signati Num. 3.

Aurei coloris Sym-  
bola expo-  
nuntur.

**P**rogradiamur jam ad *Systema Hieroglyphicum*, quod *Numerō tertio* signatum est, explicandum. In hujus *media Columna* aureis literis ordine depicta describuntur *Symbola*; quæ quidem nil aliud indicare videntur, nisi *Influxum Numinis* in rerum *Osiri*, *Anubi*, *Mercurio*, *Ibiaco* & *Mophtæ* commissarum dominium, quod tanquam immediati



Supremi *Archetypæ Mentis* asseclæ, administrant; & sunt illa quæ in *Mumiæ* depicta cernuntur, *superius* exposta Numinæ. Ac *caput quidem Canis Sceptro impositum* unâ cum *Altaris* nota, monstrat Curam & vigilantiam ad *Anubin*, per Sacrificia, ad corpora condita conservanda instimulandum. *Symbolum vero* quod *Ibidis* figuræ

signum est, nec pariter *Mercurium*, omnium Scientiarum Inventorem, quas sub *Ibidis* forma *Ægyptios* docuisset. Et tametsi *Mercurii* duo dicuntur, *Ibiacus*, qui *Cœlestibus*, & *κυνόμεσφορος*, qui *Terrestribus* præsidet, revera tamen unus & idem est, sub diversis tantummodo *operationibus*, queis tum in *Superioribus*, tum *Inferioribus* pöllet, distinctus; de quibus consule *Obeliscum Pamphilium de Hierogrammatismo Ibidis & Canis*. *Osiris* vero, quem & *Thaustum* dicunt, figura *Accipitris* signatur semper, uti ex *præsenti Mumiæ Hierogrammatismo* patet; quamvis in omnibus *rostrum* omissum sit, quod tamen ad *Osirin* indicandum ponи debebat: & sic à me in omnibus emendatum fuit. Quartus *Mophta λεοντόμορφος*, capite *Leonino*, vel *Hydroscemate* notatus, Favissarum, Sacrarum piscinarum, *Nili*, *Baridis*, Craterumque supernorum Custos; *Hurnidi* enim totius *Craterumque Iiacorum* Præ-

*fidem*

  
 fidem existimabant Aegyptii. Unde nomen ipsi imposuerunt *Mophta*, seu *Momphta*: nam MO vel MOI Lingua Aegyptiaca *Aquas* notat, unde & Moyses nomen obtinuit, tanquam ex aqua extractus, uti habetur *Exodi. c. 2.* Phta verò Deum dicta Lingua significat, quasi dices *Mophta Deus aquarum*. Unde semper ejus Symbola *Hydroschema* aut unum aut duo aut tria & quatuor etiam, κυριογενέα Symbola; queis nunc unius, modo duorum, modo trium aut quatuor diversorum Humidorum administrationem signant, ut in praesenti Systemate videre est. In prima itaque Columna, *Typhoniam* violentiam, per *Tridentem* & *Crocodilum* significatam, Typhonis Symbola, ab *Anubi*, primò Sacrificiis placato, à Corporibus conditis, per Statuas quæ *Mesitæ*, Dii Intermediatores, inter Supremum Numen & Res sibi commissas esse putantur, arceri statuebant, per hujusmodi enim Statuas Catenarum Mundialium Praesidem, Numen ιεροφον, in ipsas Statuas attrahi, & de quæfuis responsa dari credebant. Unde hujus Columnæ series nihil aliud quam continuata adjuratio est, qua Osiris & Anubis per Sacra quaternis vicibus sollicitantur ad tenuenda Corpora, donec per varios transitus ad Zonam ipsis destinatam pertingant.

In tertia vero Columna, cum eadem prorsus quæ in prima, et si pro varia Symbolorum dispositione differre videantur, juxta Idealem tamen conceptum idem sunt.

In media Columna, uti aureis literis

scripta, ita quoque altius quodpiam mysterium contineri quispiam sibi persuadere posset; veruntamen qui ad Symbolorum sequelam, mentem paulo penitus reflexerit, is nil aliud reperiet, quam Numinum in unum conjunctorum, utque unitis viribus succurrant, Invocationem & adjurationem: cuius prima Symbola Serpens, penna Accipitrina, & Clava, quibus Osiris, Vitarum auctor, & Anubis fidus vigilque earum custos, Mophta Humidi præses, per Statuas sacras, Crateres, Favissas, & Piscinas sacras, magnis ritibus consecratas, ad tutelam Animarum transvehendarum, sollicitantur. In fine quoque Columnæ *Heptapyrgon*, signatum litera A, ponitur, & erat figura Muri septem cupidibus insigniti, quod Septem Stellarum principaliū Arcem vocabant, & inter Hieroglyphica frequens est: si enim tribus Apicibus signabatur, trium Numinum, si duodecim Apicibus, duodecim Signorum *Zodiaci* Præsidum Arcem notabant. Hoc vero *Heptapyrgo* Septem Stellarum invocant Numinia, ut Mercurius per eorum Favissam & Subterraneæ potentiae Sceptrum, per tres Naturæ gradus, transeuntes Animas tandem ad *Heptapyrgon Heroum* aut *Semideorum* perducat.

Atque hæc est brevis & succincta eorum quæ in *Gallicana Mumia* continentur, *Hieroglyphicorum Interpretatio*; quemadmodum ex iis quæ in præcedentibus ad stabiliendam veritatem ubertim adduximus, prudens & peritus Lector, clarius intelliget.

## C A P U T V.

*De abominandis ritibus & Cærmoniis Ægyptiis,  
quibus Myſtæ veteres in Adytis suis, tum ad  
Genios Mundi Tutelares alliciendos, tum  
ad Adversos propulsandos, utebantur.*

**D**E *Adytis Egyptiorum* egimus supra tribus jam locis *Parte II.* *cap. 4. & ult.* atque *hujus Partis capite præced.* *III.* Quæ ut clarius intelligantur, hic egyptyon *Adyti Ægyptiaci* ex *Theatro Hieroglyphico* extractum inseram, in quo *locis citatis* dicta, & hic dicenda, quam luculentissime expressa cernuntur. Vides itaque primò locum abditum & tenebrosum, in quo mandatur in usum Sacrificiorum; cuius parietes *Hieroglyphicis* notis insigniti, ut ad Numina hisce veluti illiciis quibusdam propitianda spectantes attrahentur. *Myſtæ* juxta ritus & cærmonias praescriptas analogico habitu induti Sacra peragebant; nudo videlicet corpore solo semicinctio ad tegendas abditas corporis partes contenti. Nam, ut recte Porphyrius, de *Abstinentia*, *rasi toto corpore, ne quid vilium excrementorum, cuiusmodi pili sunt, quæ Numina, aversabantur,*

*Adytorum locus.*

*Sacerdotum habitu.*

*Porphyrius.*



*restaret Sacris operam dabant: Unde & capita eorum rasa erant, vittisque reticulatis, juxta Ideales Numinum rationes elaboratis, ut ne capilli quidem apparent, in sacris utebantur. Et ne quidquam*

ad superstitionem deforet, muros varia Hieroglyphicorum pictura exornabant, sic uti in apposito hic schemate patet *Adyti*. Viden *Accipitrem* Solis symbolum, *Ibin*, *Lunæ*, *Noctuam* Sapientiæ silentio comparatæ notam? Viden *Sacrorum Instrumentorum* mysticas notas hinc inde depictas, uti sunt *Crux ansata b*, *Pennæ siderativæ* *Typhonis a*, *Hydroschematum* figuræ *c*, *Crater Osiris d*, *Septum Apidis f*, & similia, quibus pleni erant *Adytorum* secessus. *Magnum* piaculum se facturos credebant, si quidiam horum in *Sacris* defuisse: quæ & apprime congruunt iis quæ paulo post ex *Ezechiele cap. 8.* adducemus. Erant *hujusmodi* latibula complura in *Ægypto*, uti supra *Parte II, sexto capite*, ex *Clemente* constat. In hisce namque *Adytis*, seu remotis ab omnium hominum consortio Recessibus, docebatur *Theologia illa Myſtica*, *Verius Magia* *Ægyptiorum* arcانior, *Hieroglyphicis* descripta *Symbolis*, quæ non nisi Sacerdotalis Ordinis hominibus tradebantur. Quæ omnia testatur Arnobius cum de Mago quodam *Ægyptio* loquitur: *Magus*, inquit, *suis clandestinis artibus omnia illa perfecit, Ægyptiorum ex Adytis potentium Angelorum Nomina, & remotas furatus est disciplinas*. Neque *Adyta* solum *Ægyptiorum* summè celebabantur ab omnibus, sed & libri Magici, quibus conjurabant *Dæmones*, & sui eos juris facere nitebantur Sacerdotes, proferebantur: de quibus Lucianus in *Philopseude*: *Domus infestabatur à Dæmone, Ego autem accepi libros, quos plures *hujusmodi* apud se habebant, Veni domum, & quam maximè horrendo carni-*

*Arnobius.*

Clemens  
Alexan-  
drinus.  
carmine dæmonem exegi, vocem imitatus  
Ægyptiam. De altero quodam Ægyptio  
Mago, qui occultas Ægyptiorum artes  
Magicas nosse desiderabat, Clemens A-  
lex. Ibo, inquit, in Ægyptum, & Ady-  
torum *Mystis*, Sacerdotibus, & Prophetis  
amicitia sociabor. Quinam sunt alii hi *Li-  
bri* nisi quos diximus Muri, Mensæ Ta-  
bulæque aliæ *Hieroglyphicis* Avium, Ser-  
pentum, Quadrupedum, horumque in  
unum varia metamorphosi composito-  
rum Imaginibus inaratae? neque enim

Hebræi  
Ægyptiacis  
ritibus affi-  
ciebantur.  
aliud *Adytæ* tenebant. Quæ adeo vera  
sunt, ut vel ipsa *Sacra Scriptura* Hebræis  
hujusmodi abominationes, quas in *Adytis*, more Ægyptiorum in subterraneis lo-  
cis extuctis, peragere solebant, expro-  
brare videatur. Tale *adytum* fuit, quod  
DEUS Ezechieli monstrabat, cap. 8. vers 7.  
*Et introduxit me ad ostium atrii, & ecce  
foramen unum in pariete, & dixit ad me, Fili  
hominis, scinde parietem; & cum scidissim  
parietem, apparuit Ostium unum: & dixit ad  
me, Ingredere & vide abominationes pes-  
simas quas isti faciunt; & ingressus vidi:*

וְהַנֵּה כָל תְּבִנַת רֶמֶשׁ  
וּבְהַמָּה שְׁקָץ וּכָל גָּלוֹלִי  
בֵּית יִשְׂרָאֵל מְחֻקָה בְּקִיר:

& ecce omnis similitudo Reptilium & An-  
imalium & Idola universa Domus Israel  
depicta in parietibus circumcirca. Vi-  
des hic non ad aliud quam ad ritus &  
cærimonias in *Adytis* Ægyptiorum, qui-  
bus *Hebrei* adeo dediti erant, peragi  
solitas alludi. Quæ tanti apud Græcos  
etiam æstimata fuerunt, ut ultra ea quæ

Platonis  
in Ægypto  
peregrina-  
tatio.  
suprà dicto cap. 6, Partis II, adduxi, Pla-  
tonem ipsum, Eudoxum, cæterosque

Græciæ Philosophos ad hujusmodi sa-  
cras disciplinas in *Adytis* traditas, perci-  
piendas, data opera in Ægyptum pro-  
fectos fuisse Lærtius doceat: ab iis ta-  
men qui sacris præerant Sacerdotibus,  
tenacissimo silentio adstrictis, vix quic-  
quam, nisi multorum annorum spatio  
& precibus extorquere potuerunt. Qui-  
bus ritibus quove murmure Sacerdo-  
tes illi Diis suis supplicabant, habes sæ-

pe dicto cap. 6. Verùm non solum Ma-  
gico murmure Numina sollicitabant,  
sed certas quoque *patellas* præparatas  
habebant, in quibus eorum quæ adju-  
rabant Numinum incisæ Figuræ specta-  
bantur atque Nomina; cujusmodi nu-  
per mihi eximius Statuarius *Iosephus Or-  
pheus* ex suo Museo, curiosis Antiquita-  
tibus confer-  
to, deprom-  
ptum com-  
municavit;



○ ○ ○

quod, quia  
mirifice ad   
veritatem dictorum confirmandam fa-  
cit, hic apponendum duxi. Vides in  
lapide Ophite primo incisos tres *Accipi-  
tres*, deinde tres *Circulos*, & postea tres  
*Sphinges* Leoninæ formæ. Sequitur post-  
ea *adjuratio Numinum*, paucis in Ægyptiaca Lingua verbis prolata: quorum  
intellectum pari brevitate expono. Per  
tres *Accipitres*, trium Mundorum, Intelli-  
gibilis seu Archetypi, Siderei, & Hylæi tri-  
plex *Osiris*, per tres *Circulos* dispositionis  
Ordo & divinitas ejus notatur; per tres  
*Sphinges*, triplex triplicis Mundi *Momph-  
ta* significatur. Et ut *Osiris* Accipitri-  
nus Mundani Caloris auctor est, ita Hu-  
midæ *Momphta*: ex quorum justa attem-  
peratione, uti omnia quæ in triplici Na-  
turæ gradu spectantur, nasci, ita quoque  
ex eorundem discrasia seu intemperie,  
sterilitatem causari necesse est: ad quam  
avertendam, hujusmodi *patellam* velu-  
ti amuletum in Statuæ *Momphæ* capite  
ponebant, addito etiam ad id quod præ-  
tenderent obtinendum Magico murmur,  
seu adjuratione. Verba ex Ægyptiaca Lin-  
gua seu Copta à me translata ita sonant:  
Ωβαηεδο Ωβαηεδο Ωβαηεδο Ωβαηεδο  
Φαλαζδον Φαλαζδον Φαλαζδον  
Νικηπτρον Νικηπτρον

ΛΝΟΧΣΟΡΦ ΟΥΤΟΙΟΡ

ΝΙΕΡΠΙΙ Θ.Θ.Θ.

⊕. ⊕. ⊕.

Φαλαζδον Φαλαζδον Φαλαζδον  
Νικηπτρον Νικηπτρον

Id

*Id est, O ter potens Divine Osiris, Osiris, Osiris, Mophta, Mophta, Mophta, adjuro te per hoc signum, Thoth, Thoth, Thoth, id est, Mercurii, qui est trium Fa-*

*Custos, Custos, triplici Sceptro Domina-  
tionis tue potens. Sed nequaquam semper  
minis aut verborum portentosorum pro-  
latione Sacerdotes hic utebantur, ut vi-  
dere est cap. s<sup>e</sup>pe citato 6. quo me refero.*

## C A P U T V I.

De *Fascibus Sepulchralibus*, iisque quæ *intra In-  
volucra* ponebantur *Idolis averruncis*.

**M**issa mihi olim ex Aegypto fuit Statua unius pedis altitudine, imputribilis ligni, ex cedro aut ficastro elaborata; quam dicebant, intra Mumiae corpus inventam fuisse, quam in meo Museo adhuc ceu rarum quid & curiosum conservo. Inveniuntur & Mumis insertæ Statiunculae semipalmares ex creta cocta: quæ aliud non significant quam *Lares*, de quibus *supra*: & semper quasi omnes eandem Hieroglyphicorum Inscriptionem continent, ex Obeliscis veluti Prototypis extractam & Simulacris incisam. Ut proinde vel ex hoc Capite pateat, in Hieroglyphicis Inscriptionibus non historias, non Regum vitam, non potentiam & opulentiam contineri, sed altioris doctrinæ dictamina, de quibus hucusque egimus; Regum vero gesta, & commemoratione digna vulgari Lingua, quam nos Coptam sive Pharonicam appellamus, posteritati consignabant.

## E P I L O G U S.

Noverit Lector, quæ de SS. Triade, de Anima & Spiritu Mundi, de Deorum, Dæmonum, & Animarum origine, de Idearum Divinarum in inferiorem Mundum

influxibus, de Transmigratione animarum, de sacrificiis Magicis, eorumque ratione, & similibus, in hoc Opusculo vel alibi adduximus, ea omnia caute legenda esse. Sunt enim pleraque Orthodoxæ fidei prorsus contraria, priusque Hæresiarchis opportunam turpissimorum dogmatum fundandorum materiam occasionemque præbuerunt, ut ex SS. Patrum, Augustini, Iustini, Laurentii, Arnobii, aliorumque confutacione patet. Quare si aliqua veritatis lux in iis effulgeat, illam non tam veram expositionem, quam Orthodoxæ doctrinæ adumbrationem quandam, Luminis Naturalis, quo pollebant, sublimitate Ingeniique præstantia prolatam putabimus; vel si de Dei natura recte subinde ratiocinentur, illud præternaturali concursu Numinis potius eructasse quam comprehendisse, uti de Sybillis SS. Patres sentiunt, censebimus. Quare in tantum dicta expositaque velim in quantum Hieroglyphicæ doctrinæ fundamentis erudiendis serviantur: Ut in Mythologia Deorum passim fieri solet, dum non tam quid docuerint, quam quid docere debuerint, ostendimus.

Omnia ad Majorem Dei Gloriam Virginiisque Matris.

I. N.

# INDEX

## RERUM & VERBORUM;

Numero paginam, a, b Columnas signantibus.

### A.



<i>Chemenide herbâ in aciem hostium conjectâ quis efficitus</i>	<i>39, b.</i>	<i>Agathodæmon</i>	<i>25, a.</i>
<i>Accipiter quem semper notes</i>	<i>68, b.</i>	<i>Aglaophotide herba Deos evocari solitos</i>	<i>39, a.</i>
<i>Accipiter Solis symbolum</i>	<i>70, b.</i>	<i>Alta, Velocitatis symbolum</i>	<i>25, b., 26.</i>
<i>Accipitris amuletum</i>	<i>43, a., b.</i>	<i>Altaris conceptus symbolicus</i>	<i>50, a.</i>
<i>Accipitris figuracum Serpente incapsa, Flaggello à tergo, &amp;c. quem notet</i>	<i>68, b.</i>	<i>Altaris Nota</i>	<i>68, a.</i>
<i>Accipitris symbolum &amp; idealis conceptus</i>	<i>46, a., b. 47, a. 48, a.</i>	<i>Altaris symbolum in capite Simulacri gestare</i>	<i>28, a.</i>
<i>Accipiterinus Osiris Mundani caloris auctor</i>	<i>71, b.</i>	<i>Amasis Ægyptiorum Rex post mortem sub forma Leonis mendicans</i>	<i>4, a.</i>
<i>Accusatores contra mortuum apud Ægyptios</i>	<i>8, b.</i>	<i>Ammonii Oraculi celebritas</i>	<i>38, b.</i>
<i>Adjuratio Hieroglyphica Osiris &amp; Anubidis</i>	<i>65, b.</i>	<i>Ammun Numen Ægyptiorum</i>	<i>41, a.</i>
<i>Adjurationis &amp; musmaris magici formula</i>	<i>71, b.</i>	<i>Amuleta apud Ægyptios</i>	<i>21, a. 40, 41, b.</i>
<i>Adytum</i>	<i>30, a.</i>	<i>Amuleta Terrestria, Aquæ, Aeria, Ignæ: Urbium, domum, &amp; singulorum</i>	<i>42, a, b.</i>
<i>Adya Ægyptiorum</i>	<i>43, a.</i>	<i>Amuletum Harpocratis, Hori, &amp;c.</i>	<i>42, b.</i>
<i>artium sacraria, ib. &amp; 70. b. in quibus Sacrae doles statim diebus conveniebant,</i>	<i>43, b.</i>	<i>43. Ibidis, Accipitris, &amp;c.</i>	<i>43, a, b.</i>
<i>Abysm in subterraneis locis exstructa</i>	<i>72, a.</i>	<i>Amuletum Tauricus Character</i>	<i>60, b.</i>
<i>que depitæ continebant,</i>	<i>ib.</i>	<i>Amuletaria artis origo</i>	<i>20, a.</i>
<i>Abyta Ægyptiorum quædia</i>	<i>62, b.</i>	<i>Ananchites lapis magicus</i>	<i>40, b.</i>
<i>Universitas rerum reprobansabane, ib.</i>		<i>Angeli, Secundæ</i>	<i>21, a.</i>
<i>Ægyptii omnes pariter nobiles</i>	<i>9, a.</i>	<i>Anima primi hominis in quorū corpora se voluntaverit</i>	<i>3, a.</i>
<i>Ægypti cur tantopere demortuorum incorruptioni studuerint</i>	<i>5, 6.</i>	<i>Anima composition secundum Platonem</i>	<i>54, a.</i>
<i>Ægyptiorum Adya</i>	<i>43, seq. dogma de μεταφυσικ</i>	<i>Animam Mundi apud Ægyptios ad id quod vellent impetrandum per Sacrificia trahendi ratio</i>	<i>63, a.</i>
<i>Ægyptiorum herba &amp; lapides magici</i>	<i>40, a, b.</i>	<i>Anima in corpora sacrorum animalium abeuntes</i>	<i>2, a.</i>
<i>Iustus &amp; separata</i>	<i>7, b.</i>	<i>Anima immortales</i>	<i>2, b.</i>
<i>Ægyptiorum precipua Numinis</i>	<i>21, b., 22.</i>	<i>Animarum humanarum permulta mutationes</i>	<i>2, b.</i>
<i>Ægyptiorum Sacerdotes quo ritu in caussa publica Numini supplicabant</i>	<i>44, a, b.</i>	<i>Animarum revolutio</i>	<i>3, b. in Zonas transversio</i>
<i>Ægyptiorum 5 Tutelares</i>	<i>58, b., 59.</i>		<i>65, b. 69, b.</i>
<i>Ægyptiis tot Numinis quot Entium gradas</i>	<i>24, a.</i>	<i>Animas reproborum in Asinas descendere</i>	<i>2, b.</i>
<i>Ægyptios Triumnum omnium rerum Principium credidisse</i>	<i>26, a. 27, b.</i>	<i>Animalia sacra</i>	<i>2, a.</i>
<i>Æluri amuletum</i>	<i>43, b.</i>	<i>Animalia singulari honore à Pythagora dignata, que</i>	<i>3, a.</i>
<i>Æsculapium Graci per Serpentem exprimebant</i>	<i>57, b.</i>	<i>Annus magnus quis</i>	<i>54, a.</i>
		<i>Anni 9 Tusclares apud Ægyptios</i>	<i>58, b., 59,</i>
		<i>Anubis 21, b. 23, a. 29, a. est Mercurius Ægyptius 49. E. 61. a. Momphæ affida 66, a. fidus vitarum custos</i>	<i>69, b.</i>
		<i>Anubis cur Canis sedentis figurâ cum fistula pingatur</i>	<i>32, a.</i>
		<i>Anubis cum capite canino &amp; vertice penna sublimi</i>	<i>56, b.</i>
		<i>Apis amuletum sub forma bovinæ capitum 42, b., 43. Septum</i>	<i>51, b.</i>
			<i>Apo-</i>
			<i>K</i>

# I N D E X.

- Apostropai Numinis figura* 67. *alia præpotentis efficacia*, *ibid.* 67.  
*Arietis Cornua Fœcunditatem denotantia* 61, a.  
**Aphaltus conditura corporum inserviens** 7, a.  
*Aspis Bonus Daemon Phœnicibus* 57, b.  
*Aspis erectus Ignem significans* 59, a.  
*Affæcta & Supremi Numinis* 29, a.  
*Astrologia quid, & ejus origo* 36, b.  
*Atizoci magici lapidis vis* 40, b.  
*Averrunca 6 Numa* 31, b.  
*Averrunca Idola Mumias involuta* 72.
- B.**
- B**atis navis sacra 44, b. 45, b.  
*Barra inter Symbola* 51, b. 52, a.  
*Vehiculum Mundanarum rationum* *ibid.*  
*Bitumen*, vide *Asphaltus*.  
*Bona corporis & bona animi recensentur* 36, a.  
*Bovis amuletum* 43, a.  
*Brachium digisis diffissis Nilum exprimens* 64, a.  
*Brachium cum extensa manu quale Symbolum* 25, a.  
*Brachium simpliciter extensum* 67.  
*extensum pyramidem tenens quid notet* 67.  
*Brachium cum manu explicata vel contracta*  
*quid significet* 63, b. *cum vitis capreolo*  
*quid,* *ibid.*  
*Brachium cum vase Niloticó* 67.
- C.**
- C**abalistarum opinio de revolutione ani-  
*marum* 3, b.  
*Camelus per foramen acūs transiens* 4, b. 5.  
*Canis amuletum* 43, a, b.  
*Canis caput Sceptro impositum* 68, a.  
*Canistri symbolum* 65, a.  
*Canopus Osiris Nauarchus* 52, b.  
*Canopus seu Canubus quale Numen* 33, b.  
*34, a. an maximum* 35, a.  
*Canopus Mompsa minister* 55, b.  
*Capreolus quid* 64, a. *Vegetabilis Natura*  
*appetitum significat* *ibid.*  
*Catena inter Symbola* 49, E. 52, a.  
*Catene rerum Mundanarum* 41, b. 46, a.  
*Catene Mundiales, earumque Praeses* 69, a.  
*Catenæ Numinum, Osiriaca, Hermetica,*  
*&c.* 19, b., 20.  
*Cayrus est Memphis* 12, a.  
*Cereopithecus* 4, b. 31, b. *Genium Lunarem*  
*exprimit* 55, b.
- Cham auctor Astrologie & Polymantia 36, b.  
*Characteres Hieroglyphici, ut figura Accipi-*  
*tris, Globus alatus &c.* 46, a. 47, a.  
*Characteres Hieroglyph. desumti ex omnibus*  
*rebus quorum usus in Sacris erat* 46, a. 52, a.  
*Characteribus & sigillis vis inhibita Serpen-*  
*tum & Scorpionum* 42, a.  
*Charontis Simulacrum pestem scdasse* 42, b.  
*Ciconie Byzantinorum fontes & pueros vi-*  
*tiantes* 42, a.  
*Circulus quale signum* 51, b, 52.  
*in Cruce ansata quid notet* 60, a.  
*Circuli segmentum quid* 48, a.  
*Circulus Hermeticus* 36500 annorum 54, a.  
*Circularia omnia Cœlesti & Divinum quid si-*  
*gnificare* 64, b.  
*Clava Symbolum* 26, a. 50, a.  
*Cnebisone herba Deos evocari solitos* 39, a.  
*Cocytii porta* 5, b.  
*Cœli figura Imaginibus Ægyptiorum im-*  
*presso ad aliquid impetrandum, que* 61, b.  
*Cæmterium apud Ægyptios Cryptæ subter-*  
*ranea* 9, a.  
*Conceptus Idealis in Literatura Hieroglyphica* 46, b.  
*Conceptus Idealis seu Symbolicus* 46, b.  
*Condiendorum Corporum origo & modus* 1, a, b.  
*Connubium ☽ & ☾ in Charactere Tauricomo-*  
*ritum* 49, a.  
*Consiliarii & Hemptzi Numinis* 29, a.  
*Cornucopia* 47, a.  
*Crater inter Symbola* 52, a.  
*Crater Isiacus* 68, b. *Osiriacus* 65, a.  
*Crocodili Symbolum* 50, a. *Typhonem notans*  
*69, a.*  
*Crux Andreana* 60, a. *ansata* 47, a. *Crucis*  
*ansata figura & Symbolum* 47, a. *Addit*  
*Tauricus Char.*  
*Crux Characteris Taurici an Vitam venturam*  
*Ægyptiis significabit* 59, b. 62, a.  
*Crux diffusionem in Elementa significat* 60, a.  
*Crucis excellētia apud Ægyptios ante Chri-*  
*stum, futura virtutis præfigum* 62, a.  
*Crucis figura prima & maxime recta* 61, b.  
*eam Antiquiores cunctis anteposuerunt, ibid.*  
*Cryptæ Ægyptiorum in quibus corpora condi-*  
*solebant* 7, b. 9, seqq.  
*Cryptæ Mumiarum Ichnographia, inter*  
*pag. 10 & 11.*  
*Cucupha caput Sceptro impositum, Symbolum*  
*46, b, 47.*  
*Custodes cadaverum conditorum Dii affæcta*  
*sive Ministri* 22, a. 23, a.  
*Cynocephali amuletum* 43, a. b.

Dæmon

# I N D E X.

## D.

- D**æmon appetiti scientie futurorum Astrologia & Polymantia satisfecit 36, b.  
Dæmon specie menisci grassans lapidibus obruitur 42, a. ubi, à quo, ibid.  
Dæmones, Angeli vel Genii aut Terreni Dii 36, b. locus habitationis 37, a. Statuas ingrediebantur, ibid.  
Dæmones hominum corporibus se insinuare & valetudinem ladedere 42, b. ladedere primum, deinde remedia precipere, ibid.  
Dæmones in Statuas compacti 20, a.  
Demoniorum omnia genera mirè audacia & timida esse 44, b. adeo timida aut stupida ut ne communantem quidem dignoscere possint, ibid.  
Decussata figura vis & efficacia 62, a. Junge Crux, Tauticus Char.  
Delta Magnum in Ægypto 53, a.  
Deus cœrulea veste cur pingatur 53, a.  
DEI effectus à nobis cerni posse, naturam minime 52, a. 56, b.  
Deum triunum quomodo Ægyptii expresserint 25, b. 26.  
Dii ministri Archetypi Numinis, qui, quot 21, b. 22, 23, a.  
Dii totum Orbem peragrandes, quibus formis induit 2, a.  
Deos herbis, lapidibus & aromatibus attrahit, Ægyptiis creditum 40, b.  
Deos quosdam inferioris ordinis ab Ægyptiorum Sacerdotibus minis fuisse coactos 44, b. qui hoc fieri potuerit 45, a.  
Divinatore artis natales 20, a.

## E.

- E**lementa 4 in Serpente expressa 58, a.  
Elementorum mutatio in Speciebus 58, b.  
Elementorum quatuor Praesides 23, a.  
Emepht, Creator Ægyptiis, melius Hempta 52, b.  
Eimet corrupte pro Hempta 29, a.  
Epagomenarum 5 natales 59, a.  
Eparisterium Ægyptiorum quid 54, b. 55, a, b. 56, a.

## F.

- F**asces Sepulchrales 72.  
Favissa 65, b.  
Favissa sive sacra Piscina Nota 67.  
Figura Cœli, vide Cœl.  
Firmamenti symbolum Meleagris 64, b. 65.  
Fons Vitigineus Hecates 55, a.  
Futurorum scientie appetitus Astrologiam & Polymantiam peperit 36, b.

## G.

- G**alliana Mumia, ejusque interpretatio 21, seqq.

- |   |            |
|---|------------|
| Gallina Pharaonis, Meleagris                | 64, b.     |
| Genii Græcis qui                            | 29, a.     |
| Genit Ægyptiorum quinam 36, b. 37. Angelici | 36, b. 37. |
| Globus Anubis Serpente fatus quid notet     | 56, b.     |
| Globus Divinae naturæ symbolum              | 25, b.     |
| Globus triformis, Triforme Numen            | 55, a.     |
| Globi alati Symbolum                        | 46, b. 47. |

## H.

- |  |                         |
|--|-------------------------|
| Hæresiarum turpisimorum dogma-<br>tum fundamenta   | 72, b.                  |
| Hammon sive Thaustus   | 23, a. 29, a.           |
| Hammonis Cornu quid notet  | 33, b.                  |
| Harpocratis digitus, cornucopiae & amule-<br>tum   | 42, b.                  |
| Hebræi novorum dogmatum appetitores 2, b.  |                         |
| Hebræos literam Thau odio Crucis immutasse   | 15, b.                  |
| Hebræorum Adytum, de quo Ezechiel 71, a.   |                         |
| Hecate Græcorum, Anubis est apud Ægyptios  | 33, a.                  |
| Hecates Fons Vitigineus  | 55, a.                  |
| Hempta Archetypum Numen, 21, b. 22. 23, a.   |                         |
| Hempta supremum Numen  | 66, b.                  |
| Heptapyrgon quid, quidque notet  | 69, b.                  |
| Herba Hieroglyphicæ 39, a. Magicae, ibid.  |                         |
| b. & 40, a.  |                         |
| Herbis certis Ægyptios Deos evocare consue-<br>visse   | 39, a.                  |
| Hermanubis Ibidis facie  | 59, a.                  |
| Hieralpha  | 52, b.                  |
| Hieroglyphica Ægyptiorum literatura qua,<br>qualis   | 20, a, b. 46, seqq.     |
| Hieroglyphica seu Symbolica lectionis specimina  | 47, a, b. 48, a, b. 49. |
| Hieroglyphicæ herbe  | 39, a.                  |
| Hieroglyphica pleraque fuisse Amuleta seu<br>Phylacteria   | 41, b.                  |
| Hieroglyphica Mumiarum   | 1, b. 12, a.            |
| Hieroglyphica ad Numinia attrahenda vim ha-<br>bere putabantur   | 19, a.                  |
| Hieroglyphica symbola malorum Geniorum<br>machinationes arcere credebantur                                       | 41, a.                  |
| Hieroglyphica in Obeliscis quid continuerint   | 20, a, b.               |
| Hieroglyphica unde desumpta, vide Charact.<br>Hierogl.   |                         |
| Hieroglyphicorum occasione que de SS. Triade,<br>Animæ statu & origine, & similibus tra-<br>duntur cante legenda | 72, a, b.               |
| Hieromantæ   | 41, b.                  |
| Homerum Orpheum imitatus   | 5, a.                   |
| Horæum Numen   | 30, a.                  |
| Horus Ostridis filius  | 21, a; b. 23, b.        |
| Hortis Averrancum Numen  | 31, a.                  |

K 2

Horus

# I N D E X.

- Horus Mundi sensibilis geniale Numen 29, a.  
 sub forma Pueri pingitur 32, a.
- Hori amuletum 42, b. 43.
- Hyana, qua, quibus, fæmina vocata 3, b.
- Hydroschemata 69, a. 70, a, b.
- I.
- I** BiuορΦοv Numen 69, a.  
 Ibis Agathodemon 53, a. Luna Symbolum 70, b.  
 Ibum in Serpentes immisso 53, a.  
 Idealis literatura 68, a.  
 Ideales notiones, concepius, in literatura  
     Hieroglyph. 46, b.  
 Idola a verrunca intra involucra Mumiarum  
     poni solita 72.  
 Idola Laban qua, qualia fuerint 42, b.  
 Imaginibus figuræ Cæli fuisse impressas ad ali-  
     quid impetrandum 61, b.  
 Ipsullices, bractæ magica 41, b.  
 Isiacus Crater 68, b.  
 Isiacum Vellum 22, b. 23, b. 28, a. 30, b. 31.  
     Isis ministra Iyngis 31, b.  
 Isis est Venus Ægyptia 49, a.  
 Isidis amuletum 42, b. 43.  
 Isidis habitus 30, a.  
 Isidis pedissequa Meleagrides 2, a.  
 Isidis occulta patefaciam formula Diis mi-  
     nandi 44, b. 45, b.  
 Iudicium confessus iudicantium de mortuo ap.  
     Ægyptios 8, b. 9.  
 Lynx 31, b.
- K.
- K** Neph Ægyptiorum 57, b.  
 Κυκλο-οφι-περάμορΦοv symbolum 66, a.
- L.
- L** Apides Magici Ægyptiorum 40, b.  
 Laquei Symbolum 31, b.  
 Lectio Hieroglyphica seu symbolica 47, a, b.  
     48, a, b. 49, 50.  
 Lectio Idealis Ægyptiorum 46, b.  
 Leo mendicans 4, a, b.  
 Leones, Nili symbola 1, b.  
 Libri in Obeliscis descripti 25, a.  
 Librorum magicorum vis in pellendis demoni-  
     bus 70, b. 71.  
 Litteræ Ægyptiorum ex Ibis suis deductæ  
     52, b. 53, a, b.  
 Literatura Hieroglyph. 46, seq. Idealis 68, a.  
 Litui symbolum 30, a.  
 Luctus Ægyptiorum 7, b, seq.
- M.
- M** Agia unde nata 20, a.  
 Magica herbe Moly, Mithridatum,  
     &c. 39, b.  
 Magica Sacra 41, b.  
 Manus, vide Brachium.
- Medicata corpora 23, a. adde Mumiz.  
 Meleagrides 64, b. Isidis pedissequa 2, a.  
     Animam Mundi significant, ibid.  
 Memphis hodie Cayrus 12, a.  
 Memphis Cryptarum & Mumiarum antiqui-  
     tatis clara 10, a. 12, a.  
 Mentastro herbâ ad quid usi 39, b.  
 Mensis humana vertigo 36, a.  
 Mercurius seu Anubis 21, b.  
 Mercurius Cyllenus 5, a.  
 Mercurius quasi duplex, Ibiacus, & κυρό-  
     μορΦοv 68, b.  
 Mercurius omnium Scientiarum inventor  
     68, b. sub Ibis figura exhibetur, ib.  
 Mercurius primus Deorum in Ægypto 53, a.  
     sub forma Ibis creditur tradidisse liter-  
     ras ibid, b.  
 Mercurii ludus cum Luna 59, a.  
 Mesi vel Opht Ægyptiorum 58, a.  
 Mesita, Statua 69, a.  
 Μέτρηψίχως quid 2, a. stolidum dogma 4, b.  
 Mine Ægyptiorum Sacerdotum adversum  
     quoddam genus Deorum 44, b. 45, a, b.  
 Misi Epagomena 59, a.  
 Moises unde sic dictus 69, a.  
 Momphta, Mompta seu Mophta ex moi &  
     phata 33, b. 59, a. 69, a.  
 Momphta quale Numen 21, b. 23, a.  
 Momphta Humida nature Preses 29, a.  
 Momphta Genius aut Praes aquarum 59, a.  
     Humidi Praes 65, b. 69, b. & Custos  
     Favissarum, Nili, &c. 68, b. 71, b.  
 Momphæ influxus vitalis qua figura noicitur  
     67.  
 Momphæ regnum in Humida, & subterra-  
     nea receptacula 66, b.  
 Momptæ minister Canopus 55, b.  
 Monas, Dyas, Trias de D E O 26, a, b.  
 Mophta vel Canopus 33, b.  
 Mophta λεονίμορΦοv 68, b. Leonina fusio  
     58, b. 59.  
 Mortuorum Iudicium ap. Ægyptios, 8, b.  
 Motus duo simplicissimi in rerum natura, qui  
     60, a.  
 Mumia vox Persica 5, a. quid significans, ib.  
     proprie 6, a.  
 Mumia Gallicana, ejusque interpretatio 21.  
     seqq. in Mumiam coalita corpora 1, a.  
 Mumiarum incorruptionis munus quibus spe-  
     ciebus debeatur 7, a. 23, a.  
 Mumiarum conditura 5, seqq.  
 Mumiarum consideratur tum Capsa tum  
     Substantia 30, a.  
 Mumiarum pictura & Hieroglyphica 1, b.  
     10, b.  
 Mundum esse Animal quoddam 60, b.  
 Mundi tres, Intelligibilis, Sidereus, Hylens  
     71, b.  
 Myops

# I N D E X.

<i>Myops herba</i>	40, a.	<i>Periaptæ</i>	20, a. 21, b.
<i>Mystæ nudi &amp; toto corpore rasi Sacris operam dabant</i> 70, a. vide & <i>Sacerdotes</i> .		<i>Persarum Sacra Mythriaca</i>	3, b.
<i>Mysticum Legis Mosaicæ sensum non literis sed animis commendatum</i>	28, b.	<i>Persea arbos qualis</i>	65, a.
<i>Mythriaca Sacra Persarum</i>	3, b.	<i>Perseæ folium in Hieroglyphicis quid notet</i>	
		32, b. <i>folia Sapientiam signant</i>	65, a.
		<i>Pes : Pedes duo intra Craterem quid notent</i>	
			66, b.
		<i>Pedum unius duorumve symbolum</i>	65, a.
		<i>Phalli oculati symbolum</i>	31, a. b.
		<i>Pheretrum inter Symbola</i>	52, a.
		<i>Philarum &amp; cruce signatarum symbolum</i>	54, b.
		<i>Phta Deus Ægyptiace</i>	69, a.
		<i>Phta &amp; Ægyptiorum, est Vulcanus</i>	52, b.
		<i>Phylacteria ap. Ægyptios majora &amp; minora que</i>	40, b. seqq.
		<i>Piscinæ sacræ Nota</i>	67.
		<i>Platonis peregrinatio in Ægypto</i>	71, a.
		<i>Plutonem Græcorum Serapidem fuisse Ægyptiorum</i>	33, b.
		<i>Polymantiam sciendi appetitus futura peperit</i>	
			36, b.
		<i>Prophylactica</i>	20, a. 21, b.
		<i>Pyramidis symbolum</i>	53, b.
			Q.
		<i>Quatuor recti anguli in Cruce considerantur</i>	
			60, a. 61, b.
			R.
		<i>Ramus triplex cum lituo inflexo</i>	67, a.
		<i>Religionis prisca differentia</i>	21, b.
		<i>Reticulatus habitus in Hieroglyphicis quid sibi velit</i>	22, b. 32, a. 35, b.
		<i>Rheæ congressus cum Saturno</i>	59, a.
			S.
		<i>Abulosum Mare in Africa</i> 5, b. <i>subtus vacuum</i>	13, b.
		<i>Sacerdotum Ægyptiorum habitus dum Sacra peragebant</i> 70, a. <i>eorundem minacia verba ad versum Superos quosdam</i> 44, b. <i>adde Ægypt. Sacerdotes</i> .	
		<i>Sacra Magica</i>	41, b.
		<i>Sacrificia Ægyptii Sacerdotes quanta cura, studio atque diligentia accurârint, &amp; cur sic</i>	62, a. seqq.
		<i>Sacrificium nullum apud Ægyptios sine herba, nullum sine lapidibus, &amp; cur</i>	40, b.
		<i>Saliti corporis historia prope Salisburgum in Bavaria inventi</i>	7, a.
		<i>Scarabeus Orbis opifex</i> 1, b. 2. <i>viva Osiridis imago</i>	4, b.
		<i>Scarabei amuletum</i>	43, b.
		<i>Sceptrum Canis capiti impositum</i> 68, a. οὐνόματος quid designabat	56, a.
		<i>Scepiri Symbolum</i>	25, b.
		<i>Scepirorum quibus in Sacris Ægyptii utebantur variae forme</i>	63, b.
		<i>Scuticæ Symbolum</i>	30, a.
		<i>Secundi, Angeli</i>	21, a.
		<i>Secun-</i>	

# I N D E X.

<i>Sedere Dominum notat</i>	31, b.	<i>Mentis motum &amp; diffusionem significat</i>
<i>Sensus literalis, &amp; idealis seu symbolicus</i>	46, a. 47, b.	<i>59, b.</i>
<i>Sepultura Aegyptiorum</i>	7, b, seqq.	<i>Tantici Characteris efficax amuletum</i>
<i>Serapis, Canubus, Pluto</i>	33, b. 34, a, b.	<i>60, b.</i>
<i>Serpentis symbolum</i>	46, b. 47.	<i>Thaustus Accipitrinum Numen</i>
<i>Serpens reconditissimum prestantissimum rerum Symbolum adhibitus</i>	57, a. <i>Vita symbolum</i>	<i>59, b.</i>
<i>25, b. 26, a. 50, a. 55, b.</i>		<i>Thaustus sive Hammon</i>
<i>Serpens iερακόμορφος</i>	60, a.	<i>23, a. 29, 4.</i>
<i>Serpens cum duabus Phialis quid</i>	67.	<i>Thaustus sive Osiris</i>
<i>Serpentis admiranda natura descriptio</i>	57, a,	<i>51, a. 68, b.</i>
	<i>b. 58, 59.</i>	<i>Theologiae veruissima dogmata</i>
<i>Sibyllæ qua ratione sua eructarint</i>	72, b.	<i>27, a.</i>
<i>Silentium à Philosophis &amp; Theosophis commendatum</i>	28, a, b.	<i>Θεομόρφωσις Aegyptiorum Sacerdotum</i>
<i>Simulacra: παιδίμορφον, κυνόμορφον, &amp;c.</i>	21, b. 29, a, b.	<i>b. 45, 4.</i>
<i>Siftri symbolum</i>	33, a.	<i>Theongelide herbâ poti futura predicebant</i>
<i>Sol sine Luna concursu nihil efficit</i>	61, a.	<i>39, a.</i>
<i>hinc Solis &amp; Luna connubium,</i>	ibid.	<i>Theosophia in Obeliscis expressa</i>
<i>Sphinx iερακόμορφος</i>	55, a, b.	<i>21, a.</i>
<i>Spiritus Mundi</i>	59, a, b.	<i>Θεραphim Laban quid fuerint</i>
<i>Spiritum Universi seu Animam Mundi trahendi ratio, Vide Anim. Mund.</i>		<i>42, b.</i>
<i>Statue Oracula fusura ut instruebantur</i>	37, a.	<i>Thoth est Mercurius</i>
<i>hinc Statue animata</i>	37, b.	<i>72, a.</i>
<i>Statue averruncæ</i>	40, seqq.	<i>Thot est Trismegistus</i>
<i>Stella qua positione cœli efficacissima</i>	61, b.	<i>24, a.</i>
<i>Stellarum Sphæra quodnam symbolum</i>	64, b.	<i>Timor ad Deum agnoscendum pedagogus</i>
<i>Strappi inter Symbola</i>	56, a.	<i>24, a.</i>
<i>Superiora Inferiorum similitudine delectari</i>		<i>Traba inter Symbola</i>
	<i>60, b. 62, b.</i>	<i>52, a.</i>
<i>Symbola ex sacris Instrumentis desumpta, ut</i>		<i>Tres Reges secundum Platonem</i>
<i>Strappi, Tustuli, &amp;c.</i>	56, a.	<i>27, a.</i>
<i>Symbola pure Hieroglyphica</i>	46, a. 47.	<i>Triadis mysterium à Protoplasto per Her-</i>
<i>in Hieroglyphicis κυνόλογικὰ quanam dicantur</i>	51, b.	<i>metem, Abrahami σύγχετον, ad Aegy-</i>
<i>Symbola apud Aegyptios non tantum signifi-</i>		<i>ptios dērivatum</i>
<i>cative, sed &amp; effectiva fuisse</i>	21, a.	<i>27, b.</i>
<i>Symbola in Hieroglyphicis integros conceputus</i>		<i>Trias Orphei</i>
<i>involvunt</i>	48, b.	<i>27, a.</i>
<i>Symbola in Obeliscis</i>	20, b.	<i>Tridentis symbolum</i>
<i>Symbolorum Hieroglyphicorum usus in Obeli-</i>		<i>69, a.</i>
<i>scis</i>	41, a, b.	<i>Triformis Globus, Triforme Numen</i>
<i>Symbolorum Hieroglyphicorum congeries</i>	49.	<i>55, a.</i>
	50.	<i>Tutelares 5 Aegypti</i>
		<i>58, b. 59.</i>
		<i>Tutulus Osiridis</i>
		<i>30, a.</i>
		<i>Tutuli inter Symbola</i>
		<i>56, a.</i>
		<i>Typhonis machine</i>
		<i>66, b.</i>
		<i>Typhonis violencia</i>
		<i>50, a, b.</i>
		<i>Typhoniam vim Amuletis in collo, pectori,</i>
		<i>&amp;c. arcebant</i>
		<i>42, b.</i>
		<b>V.</b>
		<b>V. Ass Niloticum symbolum</b>
		<i>47, a.</i>
		<b>Venus generationis Dea</b>
		<i>61, a. Isis</i>
		<i>Aegyptiæ</i>
		<i>ibid. a.</i>
		<i>Verbenacea herba magica</i>
		<i>39, b.</i>
		<i>Upupa scepterum</i>
		<i>47, a.</i>
		<b>Z.</b>
		<b>Z. Aclus herba quam vim habeat</b>
		<i>40, a.</i>
		<b>Z. Zona Anubis pectori circumdata quid</b>
		<i>designet</i>
		<i>56, b.</i>
		<i>Zona 65, b. 69, a. in Hieroglyphicis quid signific-</i>
		<i>cent</i>
		<i>1, b. 22, b. 23, a. 31, b. 32, a. 33, a. 35, b.</i>
		<i>Zona cœlestes Herorum, Semideorum 22, b. 23, a.</i>
		<i>Zonarum Cœlestium schema</i>
		<i>67.</i>
		<i>Zωολαργία Aegyptiorum</i>
		<i>2, b.</i>

**T.**  
**T** Characterem Aegyptios ab Hebreis  
mutuatos

## E R R A T A.

Leg. pag. 3 in med. l. vng. p. 40, a, lin. 8 à fine Quid Teleph. p. 43, a, lin. 4 à fin. deturpatum. p. 59, a,  
l. antep. conspicis. p. 67, l. 10 duabus. lin. pen. fiderativa. In Indice poster. Charact. Hierogl. de-  
sumti —— querum. Si qua alia ex involuto MS° superant ea & pauca sunt, & in Indicibus  
correcta.

## F I N I S.







